

NOVINY

Volume 2 Issue 18 (129)

ČTRNÁCTIDENÍK SPOLEČNOSTI SLUŠNÝCH KRAJANŮ

28.VI. – 12.VII. 2004

PP 255003/04496

MUSÍME SI POMÁHAT

AUS\$ 1.50+postage

S tručné zprávy.

Pondělí 14. června

Ministr spravedlnosti Karel Čermák podal demisi kvůli tomu, že soudci nedostanou 13. a 14. plat. Ministr zahraničí Cyril Svoboda si myslí, že vláda by měla i přes výsledky voleb pokračovat. ODS vyzvala vládu, aby požádala sněmovnu o vyslovení důvěry. Lidovci si též myslí, že by měla vláda pokračovat, kdyby ale padla, nebudou podporovat vládu závislou na komunistech. Ministr financí Bohuslav Sobotka ujišťuje, že reforma veřejných financí bude pokračovat. Počasí v Praze: Počasí vcelku obstojné, rozhodně ale ne letní.

pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Fotbalové družstvo se dostalo na mistrovství Evropy do semifinále a k velké radosti Holandska porazilo Německo. Nejkrásnější na tom je to, že to bylo v tak zvané sestavě B čili bez velkých mistrů neboť jsme k postupu nemuseli ani vyhrát. V Čechách padla vláda a tyto noviny jdou do dalšího, šestého, ročníku z nejnižším počtem odběratelů co jsme kdykoli měli.

Musíme si pomáhat.

POLITICKÝ KÝČ A ČEŠI V EVROPĚ

Benjamin Kuras

Já vím, že mě prohlásíte za blázna, ale mně se čím dál víc líbí čeští politici. Což neznamena, že bych je obdivoval, že bych si s nimi toužil povídat, a vůbec už ne že bych se radoval z jejich politiky. Líbí se mně na nich to, že jsou poměrně normální. Ne ve srovnání s normálními občany. Normální občan se politice vyhýbá, aby na ni mohl s čistým svědomím nadávat. Čeští politici se jeví poměrně normální pouze ve srovnání s ostatními politiky evropskými.

Od prezidenta až po ministra kultury se chovají, jako by si na nic nepotřebovali hrát, protože je má tak jako tak každý prokouknuté a už si na ně zvykl. Jako by se nemuseli za nic stydět a nic na sobě zlepšovat, protože každému přece na každém něco vadí, tak co, že. Nač co předstírat, když se tím tak jako tak nic nezmění. A tak mě tuhle při televizním sledování jakéhosi potlachu evropských politiků napadlo toto: Dnešní česká politická scéna je ve srovnání se západoevropskou osvěživě prostá kýčovitostí.

Naopak si vytvořila pozoruhodný, zábavný a svérázný kolorit. V něm si ministr kultury s moravským elánem a rozšafným furiantstvím může vesele zanádat kardinálům či reportérům politické vulgarity, nebo naopak zašmajchlovat slavnému uměleckému kýčari. Ministr zahraničí může s omlouvavým úsměvem a zdvořilou úklonou věst zahraniční politiku vzbuzující dojem, že o zahraničí nic neví a označit mírně zastřeně prezidenta za hlupáka, což mu prezident může ihned zcela nezastřeně opětovat. Mladistvě elegantní a svěťácky usměvavý ministr vnitra dokáže

diváky bavit recitováním číslic a statistik nesouvisejících s realitou, aniž by je nudil, ale taky aniž by si dokázali pamatovat, co jim právě řekl. S šibalsky předstíranou stydlivostí ve tváři i v hlase dokáže předseda vlády během minuty posluchače uspat bezbarvou nehybnou monotónností, aby se ho nikdo na nic neptal a všechno bez debaty prošlo. Prezident je pak zas dokáže probudit tím, že spontánně plácne něco, co dožene k nepřičetnosti tři čtvrtiny českých vzdělanců. Konec konců i tomu bývalému ministru zahraničí nelze upřít uznání za vytrvalost, s jakou nosil svou hroší kůži na trh. Je holt česká politika zábavné panoptikum pestrých, svérázných a nenapodobitelných postaviček.

Všichni jakž takž víme, co je kýč v literatuře, umění nebo zábavním průmyslu, módě či reklamě. V politice se nad ním málokdy zamýšlíme, protože nevíme, co by tam pojem "kvalitní" měl znamenat. Kvalita se tam totiž pozná až na výsledcích, po několika letech, často za vlády někoho jiného. Proto se volby nevyhrávají politikou kvality, nýbrž čím dál víc politikou kýče. Politikou okamžité popularity, populismu, podbízení davům, předstírané lásky, péče, přátelství, spojenectví, jednoty a pohody, narcistické samolibosti maskované jako bodrost a svornost.

Tak se jeden na druhého zeširoka usmívají, ruce podávají, objímají a po zádech plácají, jako staří kamarádi, kteří se odjakživa oslovují křestními jmény. Každý, pravda, svou národní svérázností vytríbenou do karikatur. Kamarád Jacques rozvážně a pompézně, jako by nad důležitostí každého slova právě přemýšlel hloubkou hodnou francouzského filozofa, s francouzským zvedáním obočí, špulením úst a rozmachováním paží. Kamarád Gerhard, s německou nemotorností marně se pokoušející o eleganci. Kamarád Tony, s anglickým nadhledem a zovíálností nadaného studentíka rádoby dělnického původu. Kamarád Silvio, s italským pohazováním hlavy, dirigentským šavlováním rukama, jízlivým úsměvem a rozhlížením na všechny strany, aby mu neunikl nějaký ženský zadeček k poplácnutí.

Společně mají všichni toto: Nikdo z nich nemá sebemenší úmysl nikomu říct cokoli pravdivého. Ne že by lhali. Oni už nerozeznají realitu od tyátru. A evropskou politiku tak mění v operetu, v níž už jen s

napětím čekáme, kdy začnou zpívat. Silvio už taky Tonymu navrhl, aby s ním natočil pár písniček.

Aby Čechy ještě nemrzelo, že nezvolili Gotta prezidentem.

Špidla skončil. Začnou jednání o nové vládě

Premiér rezignuje na funkci předsedy kabinetu i ČSSD

PRAHA, 27. června 2004 | 10:00 O podobě nové vlády, která by mohla nahradit kabinet odstupujícího premiéra Vladimíra Špidly, začnou dnes pravděpodobně vyjednávat politici. Do Prahy se má dopoledne vrátit prezident Václav Klaus, kterému pád Špidlova kabinetu změnil naplánované cesty. Dosavadní premiér Špidla se v sobotu rozhodl odejít z čela ČSSD i vlády. V ústředním výboru vlastní strany nezískal dost velkou podporu pro svou představu o pokračování koaliční vlády ČSSD, KDU-ČSL a US-DEU pod jeho vedením. Demisi vlády projedná s ministry ve středu.

Premiér Vladimír Špidla

Zdroj: Foto LN

Poté to oznámí prezidentu Klausovi. "Nepodařilo se mi na ústředním výkonném výboru obhájit svou koncepci koalice 101 hlasů založené na půdorysu KDU-ČSL, Unie svobody a sociální demokracie," uvedl po zasedání stranického orgánu jako důvod rezignace. "Nemáte-li podporu svého politického hnutí, těžko můžete dělat premiéra," řekl Špidla. Funkci

lídra opouští prý proto, aby se "věci daly do pohybu".

Ve vedení ČSSD by přitom podle stranických stanov mohl zůstat i po včerejším hlasování o nedůvěře v jeho osobu. Přestože mu ji vyslovilo 103 členů ústředního výkonného výboru, k jeho odvolání by to nestačilo. Na třípětinovou většinu, jak ukládají stanovy, bylo zapotřebí 109 hlasů.

Špidlův rival Stanislav Gross, který po něm převezme vedení ČSSD a podle očekávání bude vyjednávat i o nové vládě, naopak v hlasování jednoznačně uspěl. Zatímco mu vyslovilo nedůvěru 51 členů výboru, 106 mu jich důvěru naopak dalo. Spekuluje se o tom, že by právě Grosse mohl prezident pověřit sestavením nové vlády.

Gross nechce komunisty

Gross zatím o svých představách mnoho neprozradil, nechce ale, aby se budoucí vláda musela opírat o komunisty. Neoficiální informace hovoří o tom, že si přeje vládu ČSSD a KDU-ČSL, kde by měl být i šéf lidovců Miroslav Kalousek. Gross ale novinářům řekl, že nevylučuje ani další spolupráci tří současných koaličních stran, i

když spolupráce je podle něj širší pojem než koalice.

Odházející Špidla je přesvědčen, že jeho kabinet po dva roky "zemi dobře spravoval". Na dotaz, zda pro něj bude místo v případném kabinetu Stanislava Grosse, odpověděl, že by to podle všech vědeckých teorií nefungovalo.

Unionisty zastihla zpráva o demisi premiéra a jeho koaliční vlády v Hradci Králové na sjezdu, který pokračuje i dnes. US-DEU je připravena existovat i v opozici, tvrdí její představitelé. Křesťanští demokraté dali najevo, že jsou připraveni jednat o každé variantě vlády, pokud nebude potřebovat podporu KSČM. Komunisté uvedli, že by za určitých podmínek podpořili vznik menšinové vlády ČSSD, ODS žádá předčasné volby.

Zeman vyzval k odchodu Špidlu i Grosse

Na sobotní jednání výboru dorazil i bývalý předseda vlády a ČSSD Miloš Zeman. Ve svém projevu vyzval nynějšího šéfa strany Špidlu a místopředsedu Grosse k odchodu z funkcí. ČSSD by podle něj také měla svolat co nejrychleji sjezd. Zeman řekl, že v tom vidí jediný způsob, jak může i po příštích volbách nyní nejsilnější vládní strana zůstat ještě významnou opoziční parlamentní stranou.

Miloš Zeman, který dostal příležitost na výboru vystoupit, řekl, že považuje za málo pravděpodobné, že se výbor bude jeho radami řídit. Nebude mít "odvahu předat rozhodování do rukou členské základny prostřednictvím mimořádného sjezdu". "Sociální demokracie bude pokračovat v dosavadním kurzu, který je podle mého názoru kurzem Titaniku," zdůraznil.

Dokončení na straně 4

NAŠI VELIKÁNÍ. JEDEN VNESL DO CHAOSU ŘÁD, DRUHÝ DO ŘÁDU CHAOS.

Úterý 15. června

Zdá se, že odchod Vladimíra Špidly z čela ČSSD je na spadnutí, měl by ho nahradit Stanislav Gross
Volební komise schválila výsledky voleb
Lidovci obvinili ODS, že svými povolebními postoji se dostávají do neústavní pozice, když tvrdí, že ČSSD nemá mandát cokoli vyjednávat na mezinárodním poli
Zatím ještě žádný unionista neopustil potápějící se loď
Ministrem spravedlnosti se stane Zdeněk Koudelka
Ministr zahraničí Svoboda nadhodil možnost, že bychom mohli prodat letouny L-159 Izraeli

Středa 16. června

Debata o vládním mandátu k jednání o evropské ústavě skončila vítězstvím vládní koalice
Ostravská krajská organizace se rozhodla navrhnout Špidlovi abdikaci
Též další bossové strany navrhují, aby Špidla v sobotu odstoupil z funkce předsedy strany, místo něho by byl Stanislav Gross
Jozef Kubinyi vyhodil ředitele Thomayerovy nemocnice v Praze - Krči Jiřího Pubrdleho a ředitele olomoucké fakultní nemocnice Jaroslava Vomáčku
Rodiny z dětmi by měly mít úlevy, rozhodla vláda
77% obyvatel věří Václavovi Klausovi

Čtvrtek 17. června

Komunisté nabízejí sociálním demokratům spolupráci ve vládě pod podmínkou, že sociální demokraté budou dělat komunistickou politiku
Šéf Evropského soudu pro lidská práva jednal s prezidentem Klausem a řekl, že není pravda, že by Česko prohrávalo moc případů - jen v osmnácti případech z 3000 ohlášených našli pochybení
Zahraniční organizace budou moci u nás otevírat vysoké školy, zatím to mohou jen domácí subjekty
Česko si půjčí 12 miliard korun na stavbu dálnice D8 do Německa
Neznámý pablb položil dvě makety bomby v centru Brna a způsobil nepříjemnosti

Pátek 18. června

Mnohahodinová tahanice doprovázela schvalování textu evropské ústavy. Státníci 25 členských zemí EU se na něm nakonec v Bruselu shodli.
Domov důchodců v Semilech stojí na pokraji skandálu. Místní radnice prověřuje petici pobouřených lidí, kteří tvrdí, že obyvatelé domova trpí šikanou ze strany personálu.
Sociální demokracii čeká zásadní rozhodnutí o tom, jaké důsledky vyvodí z porážky v eurovolbách.
Sněmovnou prošla do druhého čtení vládní předloha, která chce zrušit vojenskou základní službu a umožnit vznik profesionální české armády.
Velkou většinou hlasů pustili poslanci do druhého čtení zákon o registrovaném partnerství.

Víkend 19. – 20. června

Vladimír Špidla ustál v prvním krizi povstání svých protivníků ve straně a zůstává až na další předsedou strany - po sobotním jednání předsednictva ČSSD
Kolem sociálních demokratů Prahy 2 se ustavuje platforma, která chce mimořádný sjezd strany, jejím guru je Miloš Zeman
Vláda požádá Poslaneckou sněmovnu o důvěru, opozice vládu nepodpoří, avšak pozice komunistů není jasná
Unionisté chtějí zůstat ve vládě, ne proto, že nechťejí odejít do propadla, ale proto, že "vládní odpovědnost je nedělitelná"
Také lidovci chtějí zachovat koalici, ale nehodlají spolupracovat s komunisty
Prezident Václav Klaus považuje přijetí evropské ústavy za nešťastné
ODS a komunisté kritizují přijetí euroústavy
Ministr zdravotnictví Kubinyi stále "uvažuje o trestním oznámení" ve věci Diag Human
V Ležákách se v neděli konala vzpomínková slavnost, nacisté obec vypálili v roce 1942
U obce Františkov byl odhalen pomník na začátku stezky, kudy lidé přchali po komunistickém puči v roce 1948 do svobodného světa

Pondělí 21. června

Vladimír Špidla dal straně ultimátum - buď mu dá strana v sobotu důvěru, nebo abdikuje a s ním padne koaliční vláda
Špidla by rezignoval, i kdyby vláda získala důvěru Poslanecké sněmovny
ODS se domnívá, že Špidlův postoj je nezodpovědný
Poslanec ČSSD Josef Hojdar nepodpoří vládu
Vladimír Špidla kritizoval "slovní agresí" Miloše Zemana
Bývalý ministr pro privatizaci Tomáš Ježek v pondělí u městského soudu v Praze vysoudil na vládě 10 000 korun odškodného za výroky někdejšího ministra Jaroslava Bašty
V obytném domě v Brně vybuchl plyn, během dne byl nalezen jeden mrtvý člověk a dva další jsou ještě v pondělí večer pohřešováni
V noci na pondělí začalo astronomické léto
Počasí v Praze: Na střídačku sluníčko a lijáky

Úterý 22. června

Pokud Špidla nepožádá sněmovnu o důvěru, udělá to ODS příští týden, oznámil Vlastimil Tlustý
Vladimír Špidla se chce ve středu rozhodnout, zda o důvěru sněmovnu požádá nebo ne

NOVINY - Stručné Zprávy – sestavené panem Ondřejem Astonem Neffem

Ministr zdravotnictví Jozef Kubinyi spojil tři pražské fakultní nemocnice, jak se očekávalo, když vyhodil úspěšného ředitele pražského IKEMu
Policie obvinila bývalého českého velvyslance v Kolumbii Mnislava Zeleného, že prošustroval 2,7 milionů státních peněz
Magistrát našel originál dokumentu, který má způsobit, aby se komunisty ukradený palác Kinský nevracel rodině Kinských
Výbuch plynu v Brně, k němuž došlo v pondělí, zabil celkem tři lidi

Středa 23. června

Špidla stáhl své rozhodnutí požádat parlament o vyslovení důvěry vládě
Armáda začala střídat své vojáky v jižním Iráku
Aero Vodochody má šanci prodat do Polska letadla L 159, polští piloti by se v nich trénovali na létání v amerických F 16, visegrádské státy by mohly zřídít společný výcvikový prostor
U Dukovan se koná cvičení civilní ochrany
Prezident Václav Klaus podepsal novelu o ochraně utajovaných skutečností
V Ploskovicích u Litoměřic se propadla země a objevily se dosud neznámé podzemní chodby
V noci na středu postihla Olomoucka bouřka

Čtvrtek 24. června

Poslanecká sněmovna neschválila zvýšení televizních poplatků
Senát ve ratifikoval mezinárodní úmluvu o regulaci velrybářství
Protichemická jednotka bude moci být nasazena v rámci NATO, schválil to senát
Sto českých vojáků bude bránit olympiádu před teroristy
Středočeská organizace ČSSD odmítla Špidlu a chce Grosse, hlasování o tom, zda má trvat koalice nebo se má rozpustit dopadlo plichtou
Britský zpěvák David Bowie kvůli zdravotním problémům předčasně ukončil ve středu svůj pražský koncert

Pátek 25. června

Na zasedání vedení ČSSD, které rozhodne o osudu vlády, možná vystoupí i bývalý šéf strany Miloš Zeman.
Už v sobotu Ústřední výbor sociálních demokratů rozhodne, jestli stranu dále povede premiér Vladimír Špidla.
Nejvyšší důvěru požívá u české veřejnosti prezident Václav Klaus: věří mu více než dvě třetiny lidí, uvádí nejnovější průzkum agentury STEM.
Advokát Kinského zpochybňuje pravost konfiskačního výměru, jde mu o velký peníze, tak podniká co může.
Pod hranici nejnižších přijatelných příjmů se ocitl zhruba každý dvanáctý Čech nebo Češka. Přesto je ale v Česku chudoby méně než průměrně v EU.
Kobylisy a Ládví - jsou nové stanice pražského metra.

Víkend 26. června – 27. června

Na Mistrovství Evropy v Portugalsku naši fotbalisté porazili Dány 3:0 :-)
Dějiny natáhly běžecké tretry - Vladimír Špidla rezignoval na post předsedy ČSSD a tím i na post premiéra, strany se ujímá Stanislav Gross
Stalinista Miroslav Grebeníček neskrývá potěšení, že pádem Špidly se opět přiblížil k pákám moci v této zemi
Stanislav Gross uvažuje o menšinové vládě s lidovci
Lidovec Miroslav Kalousek prohlašuje, že nepůjde do vlády, která by závisela na komunistech
ODS prohlásila, že podpoří jen takovou vládu, která zemi dovede do předčasných voleb
Prezident Klaus je v pondělí a úterý v Istanbulu na summitu NATO spolu se Špidlou, stále ještě premiérem
Vladimír Mlýnář vidí východisko debaklu Unie "ve spojení s jinou parlamentní stranou"

Počasí v Praze: V sobotu krásné počasí, v neděli po většinu dne bída, přšelo, až k večeru se vyčáslilo

Referendum o euroústavě na obzoru

Vření uvnitř nejsilnější vládní strany a možnost, že padne Špidlův kabinet, odsunuly z titulních stránek výsledek jednání evropského summitu, který v noci z pátku na sobotu schválil euroústavu, přesněji řečeno ústavní smlouvu, jež má učinit z EU právní subjekt. Poté, co byl akceptován návrh jedenácti malých zemí na úpravu hlasovacích pravidel, leží od víkendu euroústava opravdu na stole. Nejprve ji budou muset podepsat hlavy všech 25 členských zemí a pak budou mít členové dva roky na ratifikaci. Podle domácí politické dohody čeští občané musejí ústavu schválit v obecném referendu. To ale znamená změnit českou Ústavu a vytvořit zákon o referendu, který až doposud ODS odmítala a blokovala.

Spolu s Velkou Británií patří Česko k unijním zemím, kde je proti euroústavě největší odpor. ODS ihned o víkendu zveřejnila protestní memorandum a v nedělním TV pořadu "Otázky Václava Moravce" předseda občanských demokratů Mirek Topolánek znovu varoval před ukvapeným schválením tohoto dokumentu. Pokládá za nešťastné, aby v okamžiku, kdy je EU rozkolísaná přijetím nových členů, riskovala další ztrátu stability odsouhlasením nových pravidel hry. Obdobně se vyjádřil prezident Klaus, jemuž vadí, že ústavu přijaly vlády se slabým mandátem, notabene oslabeným ve volbách do europarlamentu.

Právní subjektivita EU, daná ústavní smlouvou, přináší dvojí občanství - přirozené národní a evropské, takže občan EU

by měl v zahraničí nárok na právní ochranu kterýmkoli členským zastupitelským úřadem. K ústavě patří i Charta základních práv, která umožňuje evropským občanům, aby si mohli stěžovat a vést soudní procesy proti národním institucím. Týká se i pracovního práva a také zakazuje diskriminaci kvůli státní příslušnosti, takže, jak poznamenal novopečený euroskeptický europoslanec Jan Zahradil, se můžeme dočkat, že někdo napadne české restituční zákony, neboť podmínkou vrácení majetku bylo naše státní občanství. Přitom verdikt Evropského soudního dvora by byl pro členskou zemi závazný, a kupříkladu v tom vidí ODS omezení české svrchovanosti.

Zlou krev také vyvolává zřízení funkce tzv. unijního "prezidenta" - předsedy Evropské rady, a "ministra zahraničí", který má stát v čele Rady ministrů zahraničí. Nejen česká opozice namítá, že tyto funkce jsou zbytečné, stejně jako je zbytečná celá euroústava, neboť EU může klidně dál fungovat podle smlouvy z Nice. Podle bruselských byrokratů je ale EU na základě smlouvy z Nice neřiditelná.

Kromě Británie, kde s euroústavou souhlasí jenom 28 % veřejnosti, ačkoli premiér Blair prosadil národní veto v zahraniční a bezpečnostní politice, se dá největší bitva o evropskou ústavní smlouvu čekat v Česku. Opozice bude vyčítat vládě totéž, co se v Británii vyčítá Blairovi - že neprosadili též veto vůči Chartě základních práv. Vzhledem k sudetskému problému budou Češi na tento argument slyšet a vláda, beztak paralyzovaná rozkladem ČSSD, musí hrát o čas. Ani to nezaručuje, že euroústava v Česku projde, když by se referendum mohlo stát součástí politického boje před parlamentními volbami 2006, neboť v tomto roce musí být ratifikační proces uzavřen.

Mroz

...Jó, holky těžší to maj´...

Zpívá se v písni a zpívají ji i kluci a pánové, ač tomu vůbec nevěří. Prý je to naopak - kluci těžší to v životě maj´. To je ten pověstný úhel pohledu a onen věčný spor, které z pohlaví je na tom v životě hůř. Nic nelze v tomto sporu bagatelizovat ani nelze brát všechny muže a ženy jako dvě jednotlivé a téměř antagonistické skupiny. Někdy to má v životě hroší muž a jindy zase žena. Jenže přeci jen existují jisté exaktní ukazatele, které mají vypovídající hodnotu o určité větši skupině mužů a žen a právě ty by svědčily ve prospěch tvrzení v písni. Tyto údaje poskytuje statistika (předpokládám, že se jedná o pravdivé a nezkreslené hodnoty). Tedy, co říkají statistické údaje: Podíl průměrné mzdy žen na průměrné mzdě mužů není žádná sláva: Ženy vydělávají méně než muži, i když mají stejné vzdělání. V roce 2002 tvořil průměrný plat žen 74% platu mužů. Nejmenší rozdily jsou mezi zaměstnankyněmi a zaměstnanci se středoškolským vzděláním s maturitou (76%), největší mezi muži a ženami s vysokoškolským vzděláním (71%). Tabulku můžete najít na webových stránkách Ministerstva práce a sociálních věcí <http://www.mpsv.cz/scripts/clanek.asp?lg=1&id=4606> A údaje Českého statistického úřadu - v platově nejvyšší kategorii označované "zákonodárci, vedoucí a řídící pracovníci", tvoří plat žen pouze 55% platu mužů (dostupný údaj je z roku v roce 2001).

Může nás těšit, že vše se vyvíjí a postavení žen se lepší, přečtete si co v roce 1937 psal rodinný týdeník Proud, a hned všem ženám může být veseleji:

ZASTAVÁRNÝ NA ŽENY V ČINĚ

Také v Číně je velká nezaměstnanost, zejména mezi vozičkáři a kuli. V honbě za úvěrem přišli títo lidé na možnost zastavit ženu.

V Pekingu je dnes takových zastaváren několik. Podnikatel dá ženě byt a stravu a ona pro něho pracuje. Dlužník však musí zaplatit celý dluh i s úroky a teprve pak může ženu žádat zpátky.

Čínské úřady se o tomto novém úvěru dověděly dosti pozdě. Mnoho žen totiž usoudilo, že život v zastavárně je mnohem příjemnější než život u nezaměstnaného manžela. Nechtěly se vrátit k muži, jenž pilně platil, aby dluh vyrovnal a ženu vyplatil.

Muži žádali o pomoc soud, ale ten našel jen jedinou radu - rozvod. Když se žena nevrátí po dobrém, po zlém ji nikdo nedonutí.

Jen doufám, že toto neinspiruje nějakého českého podnikatele, skandál s módní agenturou v roli pasáka už tady tento týden máme: *Do skandálních rozměrů se rozrůstá kauza obchodu se ženami. Jako modelky je získávala kromě slovenské modelingové skupiny také pražská agentura ELI Bohemia. Mezi deseti zatčenými byl i módní fotograf Adolf Zika. (ČTK).* Tyto "modelky" si ze své "práce" mohly nechávat jen 30% . Taky údaj k danému tématu.

JITA Splítková

Slovo **Michal Feik**

Ďakujeme za neschopnosť

A nie je to tu. Parlament tesnou menšinou neschválil zavedenie školného na vysokých školách, a tak sa reforma vysokého školstva nekoná. Za normálnych okolností by sme mohli spíškou nepublikovateľných slov označiť našu vládu a parlament ako neschopné presadiť kľúčovú reformu. V tejto situácii však nejaký veľký dôvod na zúfalstvo nevidím. Skôr sa treba našim poslancom poďakovať. Sledujúc reakcie hlavných predkladateľov reformy – ministrov školstva a financií, takmer som podľahol dojmu, aká veľká škoda sa nám, študentom, stala. Že kvalita vysokoškolského štúdia bude stagnovať, že objem sociálnych štipendií sa nezvýši, že študenti nebudú motivovaní. A že naše školy nebudú schopné konkurencie. Existuje však aj odvrátená strana Mesiaca. A z toho dôvodu neprijatie tejto reformy nie je pre mňa nijakým sklamaním. Dve tretiny študentov by sociálne štipendiá nedostali, náklady spojené so štúdiom by sa pre väčšinu zvýšili a kvalitu by si svojím tlakom museli zabezpečiť samotní študenti. Aká je to reforma, ktorá hoci študentovi dá 1 700 korún, hneď nato mu ďalšie dve tisícky zoberie? Ministrovi školstva sa už tretí raz nepodarilo presadiť svoju programovú prioritu. Za zvyčajných okolností je to ideálna príležitosť na sebareflexiu a prenechanie pozície vo vláde niekomu inému. Minister však vyhlásil, že hoci bitku prehral, vojnu nevzdáva. Premýšľal som nad tým, s kým vlastne bojoval. So študentmi, pre ktorých je táto reforma určená? S učiteľmi, ktorých mala reforma prinútiť, aby zvýšili kvalitu? Dúfam, že nie. Treba pritom zdôrazniť, že minister sa vlastne vôbec nedohodol s akademickou obcou. Napriek tomu je však o užitočnosti svojej reformy pevne presvedčený. Ja som zase presvedčený o tom, že Zem je doska.

Nepochybne zaujímavým príspevkom do série reakcií na neprijatie zákona bolo aj vyhlásenie bývalého rektora UK Ferdinanda Devínskeho. Podľa neho je to zlým signálom pre reformy vysokého školstva a jeho kvalita, respektíve nekvalita, sa vôbec nezmení. Pritom to hovorí človek, ktorý si pri odchode z postu rektora univerzity zobral majetok za poldruha milióna korún. „Boli to materiály, ktoré som potreboval,“ vyhlásil v tejto súvislosti. Máme to azda chápať ako návod na rozbehnutie reformy? Neschválenie zákona zabránilo ministromu financií dotovať zo štátneho rozpočtu aj súkromné školy. Škoda pre tých, ktorí už mali pripravené projekty na zriadenie nových súkromných univerzít. Veď prečo by štát nemohol prispievať na zisk podnikateľov so vzdelaním? Vysoké školstvo treba reformovať. Začnime však riešiť otázku kvality, ohodnotenia pedagógov, technické vybavenie, možnosti uplatnenia absolventov, a predovšetkým dajme vysokým školám to, čo im v Európskej únii patrí. Postavenie v spoločnosti zodpovedajúce krajine, ktorá to so svojou budúcnosťou myslí vážne. Preto, páni poslanci, ďakujeme za vašu neschopnosť.

Slovo č.26/2004 / Robert Fico

Ad: „Fico, slow down“ a „Smer na rázcestí“

Kope ľavicový týždenník za M. Dzurindu?

SDKÚ, HZDS, Smer a KDH po 3 mandáty, SMK po dva. Toto je reálny výsledok volieb do Európskeho parlamentu na Slovensku. A čo k tomu hovorí údajne ľavicový týždenník Slovo: „Smer zase prepadol vo voľbách,...“

Smer je v slovenskej politike zvyknutý na útoky a údery všetkého druhu. Pokiaľ útočí Domino Fórum alebo Sme, všetko je celkovo v poriadku. Ale ak si nás úplne neopodstatnene a nekvalifikovane podá údajne ľavicový týždenník Slovo, a pritom ešte vychváli M. Dzurindu, treba sa aspoň trochu zamyslieť. Záver, ktorý z výsledku volieb do Európskeho parlamentu urobili redaktori Slova, možno zhrnúť asi takto: „Eurovoľby prehral SMER, jeho voliči ho opäť zradili, čo je dôsledok jeho zlej politiky.“ Naproti tomu predseda vlády M. Dzurinda je politický génius, ktorý to všetkým, ale, samozrejme, najmä R. Ficovi, opäť ukázal. Nechajme bokom všetky tie lacné frázy, plné nepodloženéj kritiky a prívlastkov na adresu Smeru, ktorými sa prezentoval autor článku „Fico, slow down“ (prečo angličtina v slovenských novinách?). Zdá sa, že tento autor iba predvčerom vstúpil do slovenskej politickej reality a neovláda ani základné informácie o pôsobení politických strán na Slovensku. A vôbec by nás v Smere neprekvapilo, keby sa volieb nezúčastnil alebo, ak áno, že volil hokejistu P. Šťastného. Poďme však k dôležitým faktom. Ľavicoví intelektuáli v Slove si mali predovšetkým všimnúť,

že Smer dokázal presvedčiť mimoparlamentné SDE, SDSS a Stranu zelených, aby spolu kandidovali na jednej kandidátke. Smer dokonca ponúkol podpredsedovi SDE V. Maňkovi, aby kandidom na zvoliteľnom mieste, čo sa aj potvrdilo. Ide o dôležitý integračný trend v stredofavom priestore. Priatelia zo Slova sa mohli napríklad zamyslieť nad tým, prečo sa Smer vzdal jedného zvoliteľného miesta v EP a prečo sa do tohto trendu nezapojila SDA? Smer si v eurovoľbách za cieľ postavil zisk 2 až 3 mandáty v Európskom parlamente. Môžem poskytnúť desiatky mojich vyhlásení a vyjadrení Moniky Beňovej, že dva mandáty v EP sú uspokojivé a že tri budú úspechom. Smer získal tri a prispel k posilneniu socialistickej frakcie v EP viac ako napríklad česká vládna ČSSD. Iba politický ignorant mohol veriť prieskumom verejnej mienky. Ale keď treba psa biť, dobré sú aj smiešne a od praxe odtrhnuté výskumy. Môj realistický pohľad na slovenskú politiku je dlhodobो známy. Len pre zaujímavosť – výsledky volieb do NR SR v roku 2002 som tipoval na desatinu percenta presne, rovnako som bol presný pri odhade účasti v referende a možnom zisku pri voľbách do EP. Z katastrofálne nízkej účasti vo voľbách do EP sa nedajú robiť žiadne závery. Nikto nevyhral ani neprehral. Zdá sa, že v týchto voľbách si to rozdali členské základne jednotlivých strán a ich rodinní príslušníci s najbližšími priateľmi. Napriek tomu Smer dosiahol v podstate rovnaký výsledok ako prvá a druhá strana, SDKÚ a HZDS, a vyšší ako KDH a SMK. Kto sa v slovenskej politike aspoň trochu vyzná, vie, že ide o strany, ktoré už viac ako desaťročným politickým pôsobením majú stabilné voličské zázemie, alebo o strany, resp. stranu, ktorá svoju politiku postavila na jednej veľkej integračnej bubline. Keď táto bublina splasla, postavila do volieb hokejovú legendu, lebo vedela, že skutočným politickým obsahom verejnosť neosloví. Ak je toto podľa redaktorov Slova tá správna politika, prosím. My sme presvedčení o inom. Pre nás je dôležité, že dochádza k určitej stabilizácii voličskej základne Smeru, čo je významným predpokladom na zaujímavé volebné zisky pri volebnej účasti nad 40 – 50 percent. Naši výskumníci zo Slova, keď už tak analyzovali neanalyzovateľné, si mohli všimnúť aj to, že Smer so železnou pravidelnosťou obsadzoval druhé pozície v tzv. maďarských obvodoch. Toľko k výsledkom eurovolieb. Problém článkov uverejnených v Slove je však inde. Výsledky eurovolieb pre autorov evidentne slúžili len ako zámienka na kritiku politiky Smeru ako takej a jej postavenia do protikladu s údajne úspešnou politikou predsedu vlády M. Dzurindu. Je až zarážajúce, že redakcii údajne ľavicového týždenníka viac vyhovuje politika, ktorá robí zo Slovenska krajinu neuveriteľných nerovností, nerovností medzi ľuďmi a medzi regiónmi, krajinu s úzkou skupinou milionárov a miliardárov a širokej vrstvy ľudí na hranici chudoby, krajinu, kde sa úcta k dôstojnému životu človeka stráca za číslami ratingových agentúr a štatistik OECD či MMF, krajinu, kde bude možno už čoskoro kvalitné vzdelanie výsadou bohatých a štandardná zdravotná starostlivosť takisto. Že mu viac vyhovuje takáto politika, za pôsobenia ktorej navyše pred očami verejnosti rozkrádajú štát rôzne spriaznené záujmové skupiny, ako politika, ktorá na tento stav upozorňuje a predstavuje voči nemu reálnu alternatívu, stredofavú alternatívu. Autori článkov sa nemýlia, áno, Fico cestuje po Slovensku a zvoláva tlačovky, áno, kritizuje zákony a áno, vyťahuje kauzy. Nemôžem sa dopátrať, v čom Slovo vidí problém. Čo iné by už malo byť náplňou práce predsedu strany, ktorá robí razantnú opozičnú politiku. Áno, takouto politikou Smer oslovuje nespokojných voličov. Oslovuje voličov, ktorí sú nespokojní so súčasnou vládou, pretože sa v dôsledku jej politiky dostávajú často až do existenčných problémov. Áno, takíto voliči sú častejšie zle naladení, to asi nikoho neprekvapí, a áno, takíto voliči sú vo svojom volebnom správaní nestabilnejší. To je však všeobecne platným politickým faktom, a nie dôkazom akéhosi zlyhania politiky Smeru, ako sa to snažia vidieť redaktori Slova. Smer kritizuje vládu a jej politiku. Pochopiteľne, je opozičnou, dôrazne opozičnou stranou. Okrem toho však Smer takisto pravidelne, či už na tlačových konferenciách alebo konkrétne a bezprostredne na pôde NR SR návrhmi zákonov, pozmeňujúcimi návrhmi alebo samotným hlasovaním, reálne prezentuje svoju alternatívu voči súčasnému vládnutiu. Stredofavú alternatívu. Na jej hodnotenie si treba preštudovať jej obsah, a nie paušálne a frázovito kritizovať od zeleného stola. Treba sa spýtať, čím okrem strieľania od boku pištoľníci v Slove prispeli k tvorbe tejto alternatívy? Majú vôbec predstavu o podmienkach, v ktorých sa Smer profiluje ako jasná stredofavá strana so stabilným postavením na scéne a medzinárodným zaradením? Ak sa takouto optikou prezentuje redaktor či redakcia pravícového politického zamerania, je to pochopiteľné a priehľadné. Ak toto nevidí alebo nechce vidieť údajne ľavicový týždenník a menej ako predseda

stredofavej opozičnej strany mu prekáža predseda súčasnej slovenskej vlády, potom... potom bude problém asi inde.

Gašparovič povedie misiu SR na summite NATO

Po prvý raz od prijatia má Slovensko možnosť podieľať sa na konkrétnych rozhodovaniach Severoatlantickej aliancie. Túto príležitosť získa už od nedele na istanbulskom summite NATO, kam slovenskú delegáciu povedie nový prezident Ivan Gašparovič. V tejto súvislosti vyhlásil,

že slovenskí vojaci zostanú naďalej

pôsobiť v misii a splnia si stanovenú úlohu.

V tejto súvislosti vyhlásil, že slovenskí vojaci zostanú naďalej pôsobiť v misii a splnia si stanovenú úlohu.

Gašparovič zdôraznil, že summit v Istanbule je pre Slovensko dôležitý najmä preto, že sa na ňom po prvýkrát zúčastní ako plnoprávny člen aliancie. Podľa prezidenta bude musieť SR na stretnutí NATO potvrdiť nielen ďalšiu účasť svojich vojsk v Iraku, ale uviesť aj to, ako chce prispieť do ďalších misií. Gašparovič nekonkretizoval, či sa Slovensko chce viac angažovať v Afganistane. Ak budeme o to požiadaní, tak samozrejme, že sa o tom bude diskutovať, dodal. V prípade Afganistanu prezident zdôraznil, že od NATO sa očakáva, že zabezpečí v tejto krajine pokoj, poriadok a privedie ju k demokratickým voľbám prezidenta aj vlády.

Pre Slovensko však bude v Istanbule rovnako zaujímavá otázka postavenia balkánskych krajín. Pripomenul, že Balkán je takmer našim bezprostredným susedom a preto sa nás jeho bezpečnosť oveľa viac dotýka a budeme musieť byť pri rozhodovaní zodpovednejší.

Účasť Gašparoviča na summite v Istanbule je jeho prvou zahraničnou cestou od nástupu do funkcie. Priznáva, že v cudzích jazykoch nie je ešte natoľko zdatný, avšak problémov pri rokovaniach sa neobáva. Tie budú totiž tlmočené. Pri osobných rozhovoroch si Gašparovič niekedy vystačí, ale podľa vlastných slov sa ešte bude musieť zdokonaľiť.

SITA

Niektoré hrady sa nedarí predať ani za korunu

Predaj voľných hradov, kaštieľov a kúrií na Slovensku viazne. V ponuke ich je takmer sto. Z ostro sledovaných piatich objektov sa však za posledný rok podarilo odpredať iba jeden.

"Záujem by bol, zmene vlastníctva však v mnohých prípadoch bránia ťažko predvídateľné majetkovoprávne problémy," poukazuje na častý kameň úrazu Ľuboslav Škoviera z Pamiatkového úradu SR.

Niekedy až pri predaji hradu sa zistí, že objekt nefiguruje v katastri nehnuteľností, evidujú tam iba parcelu, na ktorej stojí. Možných kupcov však najčastejšie odrádza nevyhnutnosť investovať do opravy historickej pamiatky značné peniaze. Vigľašský hrad zo 14. storočia vlastní obec, ktorá je ochotná ho odpredať solventnému záujemcovi za symbolickú korunu. Musí sa však zmluvne zaviazat', že v priebehu piatich rokov investuje do obnovy objektu 100 miliónov korún.

"Prichádzajú mnohí, ale bez bankového prísľubu a už pri prvom kontakte je jasné, že hrad by lacno kúpili, aby ho potom založili," tvrdí starosta Pavel Výboh. Preto radšej začal hľadať iné možnosti, ako zastaviť chátranie vzácnjej pamiatky. Napokon sa mu podarilo získať deväť miliónov z eurofondov. Z týchto peňazí sa už opravuje severozápadná bašta Vigľaškého hradu.

Ešte v horšom stave je Považský hrad z 13. storočia. Patrí Klubu slovenských turistov Sparta, ktorý ho ponúka zadarmo tomu, kto sa postará aspoň o jeho čiastočnú obnovu. Záujem prejavilo aj mesto Považská Bystrica, ak vlastník bude súhlasiť aj s bezodplatným prevodom príľahlých lesov a pasienkov. „Nedohodli sme sa, to už by chceli priveľa," dodáva predseda klubu Milan Kubín, ktorý tiež bude žiadať o pomoc fondy Európskej únie.

Novohradský zámok by zase obec Halič chcela kúpiť od Banskobystrického samosprávneho kraja za symbolickú korunu. Pritom ide o celkom zachovaný renesančno-barokový hrad, ku ktorému patrí aj 22-hektárový pozemok. Pred niekoľkými rokmi znela ponuka na 35 miliónov korún, do obnovy rozľahlého areálu by však bolo treba investovať okolo 200 miliónov korún.

Sú však aj dobré správy. Napríklad obci Beckov sa pred mesiacom podarilo predať kúriu Dubnických, ktorá v ponuke pamiatkového úradu figurovala na poprednom mieste. „Cenu neprezradím, pre nás je však hlavné, že objekt sme predali majetnej firme, ktorá je zárukou jeho včasnej záchrany," zdôrazňuje starosta Beckova Karol Pavlovič. Do obnovy kúrie treba investovať 15 miliónov. Po rekonštrukcii má poskytovať služby cestovnému ruchu.

Niekedy však ani zmena vlastníctva nezastaví chátranie historickej pamiatky. Škoviera uvádza ako príklad kaštieľ v Šišove, ktorý kúpila istá firma z Bratislavy. Za štyri roky tam však nič neopravila. O kúpu kaštieľa teraz prejavil záujem rakúsky podnikateľ, ale zatiaľ sa nevie skontaktovať s jeho majiteľom.

jc, PRAVDA

Slova na rozloučenou s Jiřím Tancibudkem.

Když jsem koncem května rozmlouval s Jiřím netušil jsem, že to bude rozmluva poslední. Zpráva o jeho náhlém odchodu mne nesmírně zarmoutila, stejně jako každého, kdo ho znal. Takový je už běh života, že neznáme dne ani hodiny. Každý z nás svoji cestu po tomto světě jednou ukončí, jsou ale lidé, kteří svými kvalitami svět obohacují a měli by tu proto pobýt co nejdéle. Jiří Tancibudek, velký umělec a mimořádný člověk, byl z tohoto druhu lidí. Narodil se v Klášteře nad Jizerou 5. března roku 1921 do muzikantské rodiny. Jeho otec Jindřich byl učitelem a také uznávaným hudebníkem a sbormistrem. Láska k hudbě byla tedy dána Jiřímu už do kolébky. Po absolvování gymnázia v Mladé Boleslavi odešel do Prahy na konzervatoř, kde studoval hoboј. Ve studiích pokračoval na Akademii Múzických Umění. V roce 1945 se stává prvním hoboјistou v České filharmonii a to, že získal tak významné postavení v našem předním orchestru svědčí o jeho mimořádném talentu. Také působil jako první hoboјista v Českém komorním orchestru, vedeném Václavem Talichem. V roce 1947 se zúčastnil letního kurzu v Anglii u známého hoboјisty Leona Goosense. Zdálo se tedy, že po válce rýsovala se před Jiřím úspěšná budoucnost. Šťěstí mu přálo i v osobním životě, oženil se s Věrou, profesionální pianistkou, která se stala jeho spolehlivou družkou po celý život. Přišel ale rok 1948 a nástup komunistické zlovůle. Nový režim sice přímo neohrožoval Jiřího profesionální dráhu, ohrožena však byla rodina jeho manželky. Obzvláště pan Hásek, legionář a velký vlastenec, byl komunistům solí v očích. A tak se rodina rozhodla pro emigraci. Byl to dramatický útěk, který mi Jiří barvitě líčil a stál by za obšírnější popis. V roce 1950 Jiří přeběhl sněhem hranici do Německa v polobotkách, s hoboјem pod kabátem. Na doporučení dirigenta Sira Johna Barbirolliho a na pozvání Eugena Goosense stal se profesorem hoboје na Státní konzervatoři v Sydney, kde také uspořádal první hoboјový recitál v australské historii. V roce 1953 přijal místo prvního hoboјisty symfonického orchestru v Melbourne, odkud roku 1964 přešel do Adelaidy jako člen hudební fakulty Adelaidské univerzity. Jeho působení pokračovalo úspěšně i zde. Jako učitel vychoval většinu významných australských hoboјistů, byl spoluzakladatelem Adelaidského dechového kvinteta a také zakladatelem komorního orchestru Adelaidské univerzity. Vedle toho pilně koncertoval, s ansámblem i jako sólista, nejen po Austrálii ale i po celém světě. Také působil jako člen poroty na mnoha mezinárodních soutěžích. V roce 1955 napsal pro něho významný skladatel 20. století Bohuslav Martinů hoboјový koncert, jehož světovou premiéru zahrál Jiří v Sydney roku 1956. Vedle koncertů natáčel i pro rozhlas a na gramofonové desky. Vypsat všechny umělecké úspěchy Jiřího Tancibudka by zabralo hodně místa. Spolupracoval s mnoha významnými umělci své doby a dostalo se mu uznání v podobě mnoha cen. Připomeňme si zde jen pochvaly, které mu složili věhlasní hudebníci. Václav Talich: *“Nejhezčí a nejosobitější hra na hoboј, jakou jsem kdy slyšel.“* Rafael Kubelík: *„Prvotřídní umělec. Jeho talent je zcela mimořádný.“*

Yehudi Menuhin: *„Nikdy nezapomenu na svoji uměleckou spolupráci s Jiřím Tancibudkem. Je to skvělý umělec a jsem si jist, že se mu dostane kdekoliv zaslouženého obdivu i uznání, které si bohatě zaslouží.“*

Takováto slova chvály jsou pomníčkem nejcennějším.

Na své umělecké dráze potkal se Jiří a spolupracoval s mnoha velkými osobnostmi hudebního světa. Například ještě v Praze se seznámil s australským hoboјistou, později slavným dirigentem, Charlesem Mackerrasem, kterého uvedl k Talichovi. Jejich přátelství pokračovalo celý život. Mackerras je velkým propagátorem české hudby, obzvláště Janáčka, ve světě, kdo ale ví, že na tom má zásluhu právě Jiří Tancibudek. Austrálie se mu stala osudnou, vytvořil si zde svůj domov a jeho přínos hudební kultuře tohoto kontinentu lze ztěží plně docenit. Já však mám dojem, že z uměleckého hlediska to nebyla volba příliš šťastná, tato země nebyla a stále ještě není úrodným prostředím pro vyjímečné talenty. Jsem přesvědčen, že kdyby Jiří zůstal v Evropě dostalo by se jeho osobitému muzikantství mnohem většího uznání. Byl to vskutku umělec světového formátu, který tato mladá země nedovede patřičně docenit. Například zmíněný hoboјový koncert, který významný skladatel Martinů pro Jiřího napsal, byl sice ve studiu ABC natočen, na gramofonové desce byl však vydán až v roce 1980 malou jihoaustralskou společností SAREC.

V Československém hudebním slovníku, vydaném v Praze roku 1965, je uveden jen jeho otec Jindřich, Jiří však ne. Pro komunisty exulanti prostě neexistovali. Ve své vlasti Jiří ale zapomenut nebyl. Po rozpadu komunistické režimu byl Jiří doma vítán a náležitě uctíván, byl zván do porot na soutěže, jeho jméno bylo doma i po tak dlouhé odluce dobře známo. Pro Český rozhlas jsem o Jiřím natočil pořad, který byl přijat s velkým zájmem.

Nedá se však říci, že by život byl k Jiřímu nelaskavý. V Austrálii byl profesionálně úspěšný, materiálně zabezpečený a nikdy nestrádal. Také volba manželky byla šťastná, těžko si představit, že by k sobě našel vhodnější ženu než je paní Věra. Jejich soužití bylo harmonické, skvěle se doplňovali, vážili si jeden druhého a navzájem se podporovali. Bylo to manželství vzorové, jakých je ve světě jen velmi málo. Svě dvě dcery vychovali v lásce k hudbě i k respektu svých českých kořenů. Mladší dcera Sandra působí jako úspěšná houslistka v Německu. Děti dcery Evy také pokračují v hudební tradici. Jiřího vnuk Rafael se v Evropě prosazuje jako pozoruhodný houslista, vnučka Sarah získala ve svém mladičkém věku místo harfenistky ve Vídeňském filharmonickém orchestru, což je uznáním nejvyššího řádu. Hudební dynastie Tancibudků tak zdárně pokračuje. Jiří byl pochopitelně na své děti i vnuky pyšný, ještě větší radost mu ale dělalo, že se mu podařilo předat jim velký dar lásky k dobré hudbě.

Jiří Tancibudek byl nejen velký umělec ale i skvělý člověk. Byl laskavým učitelem, který své žáky naučil více než jen techniku hry na hoboј, zaslévcoval je do tajů hudebního umění a inspiroval svoji pokornou lidskostí. Na pódiu byl sebejistým sólistou, v soukromý však byl člověkem spíše plachým. Obdivoval jsem jeho skromnost, teprve když se rozpovídal zazněla z jeho úst jména slavných umělců, kteří patřili k jeho přátelům, se svými styky se však nikdy neholedbal. V exilu se vždy hrdě hlásil ku svému češství, jeho vlastenectví vycházelo ze srdce a z lásky k bohatým tradicím našeho národa, především hudebním. Jako demokraticky citící člověk měl přirozený odpor ke komunistickému zřízení jako i k ostatním bezprávím.

Měl i dobrý smysl pro humor. Při práci na Slovníku českých umělců v Austrálii zeptal jsem se jej mimo jiné na jeho oblíbené úsloví a on s vážnou tváří odpověděl: „Kdo jinému jámu kopá až se ucho utrhne.“ Poutavě dovedl líčil mnohé žertovné historky z jeho muzikantského života. Měl jsem v úmyslu ta humorná vyprávění natočit, žel odkládal jsem to příliš dlouho a nyní si to vyčítám. Jeho náhlý odchod jen připomíná, že není správné odkládat důležité věci na neurčito.

Jiří Tancibudek tedy odešel ale přesto tu s námi zůstává. Žije v našich vzpomínkách, z jeho umění můžeme se i nadále radovat poslechem nahrávek. Byl a stále je velkou inspirací umělecky i lidsky. Jeho nepřítomnost nám působí smutek, zároveň ale každý kdo ho poznal může děkovat osudu, že mu bylo dopřáno to štěstí potkat se s velkým člověkem.

Jaroslav Kováříček, Adelaide, červen 2004

dokončení z první strany Špidla skončil. Začnou jednání o nové vládě

Zeman považuje za vhodné osobnosti, které by mohly zastávat špičkové stranické funkce místopředsdkyni sněmovny Jitku Kupčovou, nynějšího místopředsedu strany Zdeňka Škromacha, poslance Jana Kavana nebo šéfa ČSSD Ústeckého kraje Jaroslava Foldynu. Mohl by prý jmenovat dvacet jmen. "Sociální demokracie nemá nedostatek osobností. Sociální demokracie má přebytek lidí, kteří se pokládají za osobnosti a těmi nejsou," uzavřel.

Analytici: Pád vlády oslabí korunu
Konec současné vlády podle ekonomů zřejmě oslabí českou měnu a může se projevit i poklesem na akciovém trhu. Některé plánované reformy zřejmě nebudou dokončeny. "Z pohledu celé ekonomiky ale zřejmě nedojde k závratným změnám," řekl Vladimír Pikora z Volksbank. Základní veličiny, jako je hrubý domácí produkt, inflace či nezaměstnanost, by demise Špidlova kabinetu neměla ovlivnit.

Reagovat budou hlavně finanční trhy. Domácí měna podle Pikory oslabí a prorazí hranici 32 korun za euro. Investoři totiž budou mít obavy z dalšího vývoje a pravděpodobně se radši budou zbavovat aktiv v české měně. Oslabení ale bude krátkodobé, v delším výhledu lze čekat posilování koruny. Mírně oslabit mohou také akcie, doplnil Jan Sýkora z Wood&Company.

Kvůli pádu vlády se zřejmě nedokončí některé reformy. Podle Pikory je ale kritizovali domácí i zahraniční

ekonomové jako příliš měkké. Ze současné situace by naopak mohla vzejít i akceschopnější vláda, která by prosadila potřebné změny. Konečným důsledkem by mohl být i vyšší hospodářský růst, dodal Pikora.

"Tato vláda neměla silný mandát a vůli prosazovat potřebné reformy," uvedl Sýkora. Dosavadní kroky k ozdravění veřejných financí podle něj nebyly příliš šťastné ani dostatečné. Státní rozpočet by měl letos skončit s deficitem 115 miliard korun, příští rok by to mohlo být reálně asi o šest miliard korun méně. Pro investory by byla dobrou zprávou vláda se silnou pozicí a odhodláním provést radikálnější změny, soudí ekonomové.

Podle šéfa agentury CzechInvest Martina Jahna by neměla mít ani případná změna vlády vliv na přísun přímých zahraničních investic. Také podle Pikory zajímá investory především dlouhodobý vývoj země, a ne několik týdnů či měsíců nejistoty.
CTK, LN

Vladimír Špidla

Politologové a oponenti již několikrát premiéra a předsedu ČSSD Vladimíra Špidlu odepisovali, ale vždy dokázal svou pozici uhájit. Po výrazné prohře své strany v nedávných volbách do Evropského parlamentu se však dnes nakonec rozhodl rezignovat na funkci premiéra i předsedy ČSSD.
Nespokojenost části ČSSD s Vladimírem Špidlou se odvíjí již od vítězných voleb v roce 2002, po nichž se stal premiérem a sestavil koaliční vládu s KDU-ČSL a US-DEU. Mnozí sociální demokraté preferovali menšinovou vládu s podporou komunistů či nějakou obdobu opoziční smlouvy s ODS. Nesouhlas vyjádřil i expremiér a bývalý předseda ČSSD Miloš Zeman, který má ve straně stále silnou skupinu příznivců.
Vztah mezi Zemanem a Špidlou se postupně dostal až k bodu mrazu a Zeman dokonce v souvislosti s vedením strany mluví o potřebě "deratizace". Navzdory klesajícím preferencím ČSSD si Špidla na sjezdu loni v březnu své křeslo udržel, ale ani poté se situace v rozhádané straně neuklidnila a napětí se vystupňovalo po nedávné těžké porážce v eurovolbách.
Triapadesátiletý Špidla byl často kritizován za údajnou nerozhodnost a slabost, zvláště v porovnání se Zemanem. "U Špidly mi někdy chybí, že je zapotřebí bouchnout do stolu, udělat nějaké rozhodnutí a zřetelně a nahlas to sdělit," poznamenal statutární místopředseda ČSSD Stanislav Gross. Sociální demokraté si také stěžují, že Špidla nekomunikuje s poslanci a členy strany, nezvládá odbojné skupiny v ČSSD, nedokáže srozumitelně prezentovat program či výsledky vlády a není dostatečně atraktivním lídrem. Někteří mu vytýkají i personální přehmaty, například nezvládnutý výběr kandidátů na prezidenta nebo nominace Miloše Kužvarta na funkci českého eurokomisaře.
O tom, že je Špidla korunním princem ČSSD, se zmínil Zeman již v roce 1999 s tím, že podle něj má z možných kandidátů "nejmenší deficit inteligence, pracovitosti a charakteru". Po nástupu do čela strany média hodnotila Špidlu skepticky - v porovnání se Zemanem působil nevýrazným dojmem, na otázky novinářů odpovídal téměř holými větami a padaly výtky, že má malé charisma. Přestože je Špidla pro pravicové politiky představitelem krajně levicového proudu, patří mezi zásadní odpůrce případné koaliční spolupráce ČSSD s komunisty. Na představy o sjednocené levici reagoval slovy: "KSČ sjednocovala levici tak, že nás zabíjela... Prostě touto cestou nikdy nepůjdu." Komunistickou podporu jednotlivých kroků vlády však neodmítal.
Špidla je znám svým vysokým pracovním nasazením. Letos v únoru při jednání poslaneckého klubu ČSSD zkolaboval. Špidlova manželka Viktorie dala jeho indispozici do souvislosti se situací v ČSSD a deníku Právo řekla, že podle ní má vedle sebe řadu lidí, kteří mu pilně zezadu okopávají kotníky. "To je to, co ho položilo," dodala Špidlová.
Vladimír Špidla se narodil 22. dubna 1951 v Praze. Vystudoval historii a prehistorii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Prošel řadou dělnických profesí, byl pracovníkem památkové péče, archeologem a od roku 1991 pět let ředitelem úřadu práce.
Do ČSSD vstoupil záhy po listopadu 1989, v roce 1997 se stal statutárním místopředsedou a v dubnu 2001 i jejím předsedou. Od června 1996 je poslancem. V letech 1998 až 2002 byl místopředsedou vlády a ministrem práce a sociálních věcí. Po volbách v červnu 2002 se stal premiérem.

Zpráva z pondělí 28.,6

Baroš s Kollerem posunuli Česko do semifinále!

Čeští fotbalisté si i ve čtvrtfinále mistrovství Evropy uchovali na turnaji gloriolu neporazitelnosti a po vítězství nad Dánskem 3:0 postoupili do semifinále šampionátu. O přesvědčivém vítězství rozhodly branky českého týmu ve druhém poločase, kdy se nejprve trefil Jan Koller a vzápětí dvakrát Milana Baroš. Semifinále hrají Češi ve čtvrtek s Řeckem.

PORTO - Češi zvolili obvyklou úvodní taktiku: presingem se vysunuli vysoko do soupeřova území a po sebemenším zaváhání soupeře se snažili o založení rychlé kombinace. Ty dnes hledaly především Kollera, střelce Baroše si houževnatí Dánové hleděli, a tak i brankové příležitosti se rodily o poznání hůře než v minulých zápasech.

Seveřané ukazovali, že na Euro přijeli dobře připraveni. Snažili se soupeři vnutit svůj způsob hry s rychlými kontry po stranách, zatímco střed hřiště neprodyšně zavřeli. Přesto první čtvrthodina patřila Brücknerově družině. Už ve třetí minutě páčil Nedvěd z trestného kopu do Sörensenovy náruče, v šesté neměl Baroš dostatek času k zakončení po Jiránkově přiřůknutí a páčil nad, stejně jako zanedlouho Koller hlavou po Poborského centru z pravé strany.

K první vážnější akci vyzval Dány nepřesnou rozehrávkou Bolf, ale měl štěstí, že Poulsen páčil jen do hradby bílých českých dresů srovnaných před gólmanem Čechem. Po dvacáté minutě dánská aktivita sílila, ale stejně jako v případě Čechů jejich akce končily v bezpečné vzdálenosti od branky.

Možná nejnebezpečnější akce českého týmu se v prvním poločase zrodila čtrnáct minut před pauzou, kdy se Rosický rozhodl proniknout individuálně přes zformované Dány, ale jeho přihrávku před branku se na poslední chvíli podařilo Laursenovi zblokovat na roh. V 38. minutě přišel Brückner o první možnost střídání: Jiránek si bolestivě natáhl třísla a na trávník musel Grygera, kterému se nepovedl zápas s Nizozemci.

Poprvé se Češi trefili jako první

Jestli se Čechům dosud na šampionátu něco nedařilo, pak to bylo zahrávání rohů. Pravidelný zavřený trénink, na kterém jejich nácvik pilovali, nepřinášel úspěchy a ani dnes nebyla nouze o přetažený roh na zadní neobsazenou tyč nebo špatnou rozehrávku nakrátko. Jenže ve 48. minutě čtvrtfinále se vytrvalost vyplatila: Poborský našel přesně ve vzduchu kralujícího Kollera a jeho hlavička přinesla důležitý gól .

Bylo to poprvé, co Češi na šampionátu vstřelili úvodní branku zápasu. A jako už to bývá, zcela změnila obraz hry a nakonec i rozhodla o konečném úspěchu. Dánové museli vsadit na otevřenější způsob boje, jejich důraz v soubojích zesílil, na což doplatili Henriksen s Poulsenem žlutými kartami, a na důsledné taktické šachy neměli čas.

Dánové působili nervózně a brzy na to doplatili i dalšími inkasovanými brankami. Češi hned první nebezpečnější brejk potrestali gólem, který jim dodala potřebný klid. Poborský podstrčil v 63. minutě míč zabíhajícímu Barošovi a jeho oblouček přes Sörensena skončil jeho čtvrtou trefou na turnaji

Uběhly jen dvě minuty a Baroš přidal další gól. Po kolmici Nedvěda se trefil přesnou ranou ze šestnáctky. přidal po kolmici Nedvěda a tvrdé ráně ze šestnáctky třetí český gól, bylo o postupujícím do semifinále jasno a liverpoolský útočník se prokousal do čela soutěže kanonýrů turnaje.

Čeští fanoušci pěli oslavné ódy

Od té chvíle už byli v hledišti slyšet jen české popěvky. Dánové na hřišti sice ukazovali, že ani podobný výsledek je zlomit nemůže, ale jejich krajané na tribunách byli mnohem pasivnější. Až dělovka Madsena z dvaceti metrů, kterou musel výtečným zákrokem zachraňovat brankář Čech, je znovu postavila na nohy.

Jenže dění na hřišti je moc nadchnout nemohlo. Česká hra daleko od branky uspokojovala více tři a půl tisíce mužů a žen ze středu Evropy, kteří se na krásný stadion Dragao v Portu mohou za čtyři dny vrátit na semifinálový zápas s Řeckem. Čeští fotbalisté už popáté přivezou z ME medailové umístění.

"Potřebovali jsme mnoho šancí, abychom vstřelili branku. Nedařilo se nám dopředu. Prohra 0:3 je krutá. Nehráli jsme špatně, dostávali jsme se do šancí, ale soupeř proměňoval branky. Češi měli čtyři šance, tři proměnili," kroutil po utkání hlavou dánský trenér Morten Olsen.

Čtvrtfinále:

Česko - Dánsko 3:0 (0:0)

Branky: **63.** a **65. Baroš**, **49. Koller**. Rozhodčí: Ivanov - Jenjutin (oba Rus.), Dupanov (Běl.). ŽK: Jankulovski, Ujfaluši, Nedvěd - Poulsen, Bögelund, Gravesen. Diváci: 42.000.

Česko: Čech - Jiránek (39. Grygera), Bolf (65. Rozehnal), Ujfaluši, Jankulovski - Poborský, Rosický, Galásek, Nedvěd - Koller, Baroš (70. Heinz). Trenér: Brückner.

Dánsko: Sörensen - Helveg, Laursen, Henriksen, Bögelund - Poulsen, C. Jensen (70. Madsen), Gravesen - Grönkjaer (77. Rommedahl), Tomasson, Jørgensen (85. Lövenkrands). Trenér: Olsen.

NOVINY – Dostali jsem od našich čtenářů.

Zpráva z Cech:

Vcera po delsi dobe prijel zase Jirka Pallas ze Svedska a tak znechuceneho z pojmu Cechy a Cesi jsem ho nevidel snad jeste nikdy od doby, kdy odjel pred mnoha lety do Svedska. Dokonce je rozhodnuty, ze vloni zakoupeny byt ve Vrsovicich, ze jej zase proda. Od lonskeho leta do ted zde prodava a prodal vetsinu svych docela slusne prosperujicich firem, a protoze Jirku znam dost dobre, nesvedci jeho pocinani o nicem dobrem ve smyslu toho, co se zde ted deje a bude v nejbлизsi dobe nesporne dit. Jirka Pallas mnohokrat prokazal, ze jeho cit, tuseni a proziravost, ze jsou az udesne presne vlastnosti a schopnosti jak detekovat nedobry vyvoj :-(Robin

—:~::~~::~~:—

Česká republika je na šestém místě na světě v počtu DOLAROVYCH milionářů (viz článek na straně 16)
Typická situace banánové republiky - jedno z prvních míst v počtu dolarových milionářů, jedno z posledních míst ve světovém žebříčku vyspělých zemí v příjmu na hlavu.
Vratislav Kuska

—:~::~~::~~:—

Virus v počítači

Velice děkujeme za program AVG který jsme si stáhli z vaší stránky na http://noviny.20m.com Je mnohem lepší než ostatní co jsme kdykoli měli a za těch \$30,00 to není moc.

Co je důležité, přihlásit se po instalaci na www.grisoft.com aby vám zasílali upozornění na tak zvanou aktualizaci neboli upgrade .

Pokud jakýkoli antivurový program neaktualizujete je pak k ničemu. Někdy se stává, že musíme aktualizovat KAŽDÝ DEN.

Jana a Pája

Úkol pro Václava Klause

Učenci bádající v oboru samodestrukčních procesů mají zlaté časy. Vývoj v sociální demokracie vydá na čtyři doktorské práce. Snad jen chování velryb vrhajících se na mělčinu snese srovnání. Není to nic, co by mělo těšit i toho člověka, který není člen fanklubu Lidového domu. Zdravý a silný politický systém potřebuje zdravou a silnou levicovou politickou stranu. Sociální demokracie už dávno není ani zdravá, ani silná strana. Levicová snad pořád ještě je, až na to, že není patрно, co se pod pojmem levicovosti u ní myslí. U zdroje tohoto samodestrukčního procesu stojí dva okruhy problémů. Jeden problém je v objektivní síle strany, druhý problém je ve schopnostech ten první problém řešit. Ve volbách v roce 2002 sociální demokracie dostala příliš málo hlasů na to, aby mohla sama a bez podpory jiných subjektů realizovat svoje záměry. Každý kdo má do utváření politické strategie měl po volbách fasovat cedulku a připevnit si ji na viditelné místo nad psacím stolem. Na té tabulce mělo být naspáno: VE SNĚMOVNĚ NÁS JE JENOM TŘETINA. To je alfa a omega. Poslanecký klub České strany sociálně demokratické nemá devadesát, nemá osmdesát, on má jen sedmdesát členů, tečka. To je objektivní důvod, proč se Vladimír Špidla musel spojit s lidovci a Unii svobody. Spojit se s ODS nemohl, protože i beztak chabé vítězství sociální demokracie bylo postaveno na odmítnutí opoziční smlouvy, natož pak myšlenky velké koalice s ODS. Spojit se s komunisty nechtěl a ani nemohl, protože mu v tom bránilo sjezdové usnesení. Vyskytly se potíže. Nemohly se nevyskytnout. A nastala samodestrukce. Ideologicky zaslepení lidé uvnitř strany začali sprádat báchorky o zradě programu a o nutnosti zrádce postřílet. To, že nevynesu na zádech pianino do čtvrtého patra není zrada programu vynést pianino. Musí nás na to být víc. Takto prosté to je. Navíc, pianino mohu tahat s kýmkoli, kdežto v parlamentě se strana může spojit jen s jinými parlamentními stranami. Vše ostatní je iluze. Zdá se, že právě iluze či jakási magie slov a jmen zatemnila myslí stratégů sociální demokracie. Přestože věděli do čeho jdou - Vladimír Špidla jim včas sdělil odhodlání odejít, nedostane-li od strany jasný mandát, sestřelili ho. Miloš Zeman jim navrhl neméně jasnou alternativu - mimořádný sjezd a totální výměnu vedení. Podle hesla, že si kapři nevypouštějí rybník, nepřistoupili ani na tuto variantu a vznikl z toho nejapný kompromis: do čela strany se dostal muž, jehož politické názory jsou velká neznámá a který nese na neúspěších strany stejný díl viny, jako Vladimír Špidla. Tím samozřejmě nic nekončí. Ve středu vláda končí a začne se jednat o vládě nové. Miroslav Grebeníček udělal chybu, že vypukl bezprostředně po Špidlově rezignaci v hlasitý jásot. Oprávněně si myslí, že teď má sociální demokraty na lopatě. Občanství demokraté vy ztratili pracně nabytý kredit, kdyby podpořili to, co z budoucích jednání vzejde - pokud by to neměla být vláda připravující předčasné volby. Po odchodu unionistů bude zbývat tedy jen jediný možný spojenec, totiž Grebeníčkoví stalinisté. Směšné jsou řeči

Miroslava Kalouska o tom, že jeho strana podpoří jen takovou vládu, která se nebude opírat o komunity. O koho jiného se vůbec může opírat budoucí vláda se sociálnědemokratickým jádrem? Kdyby Grebeníček projevil více zdrženlivosti a byl schopen potlačit euforii a počínat si takticky, mohl pomoci strčit lidovcům hlavu do chomoutu. Toho chomoutu, který by se stal už brzy oprátkou. Taková je tedy momentální situace, jak se vyvinula po sobotním jednání ústředního výboru. Rozhodující roli nyní převezme Václav Klaus. Bude to bezpochyby jeho nejobtížnější zkouška státníkova, s jakou se kdy střetl. V obdobné situace stál v roce 1998 Václav Havel a tehdy selhal, když zpletichařil vládu složenou z "přátel přátel". Věřme, že se Václav Druhý z chyb předchůdcových poučil a provede lodici státu skrze úskalí, navršená nepochopitelnou početilostí zaslepenců.
Aston

Novomanželé vycházejí z kostela, nevěsta uvidí u schodů dva žebráky a pošeptá manželovi:

"Miláčku dej jim něco, to jsou moji bývalí manželé."

Blondýnka jede autem a zastaví ji policajt: "Vas řidičák prosim". Blondynka na nej chvíli nechapave kouka. "Je to takova karticka a je na ni Vase fotka" snaží se pomoci policajt. Ona se začne prehrabovat v kabelce, po chvíli vynda zrcatko a poda ho prislusnikovi. Ten se na nej podíva, vraci ho zpatky a pravi: "To jste mela rict hned,ze jste policajt, jedte."

Z velkého domu vyletí upír, vrátí se celý od krve a povídá kámošům:

"Vidíte toho velkého psa?" "Jo." "Tak toho jsem celého vysál!"

Vyletí druhý upír, vrátí se celý od krve a povídá:"Vidíte tu obrovskou krávu?" "Jo." "Tak tu jsem celou vysál!"

Třetí vyletí, vrátí se celý od krve a říká:"Vidíte tu červenou střechu?" "Jo." "Ale já ji neviděl!"

Virus v počítači

Velice děkujeme za program AVG který jsme si stáhli z vaší stránky na http://noviny.20m.com Je mnohem lepší než ostatní co jsme kdykoli měli a za těch \$30,00 to není moc.

Co je důležité, přihlásit se po instalaci na www.grisoft.com aby vám zasílali upozornění na tak zvanou aktualizaci neboli upgrade .

Pokud jakýkoli antivurový program neaktualizujete je pak k ničemu. Někdy se stává, že musíme aktualizovat KAŽDÝ DEN.

Recept No.129

- Zaručená pochoutka za půl hodiny -

Císařský trhanec

příprava cca 30 minut, na osobu asi 690 kalorií pro 4 osoby

8 vajec
4 lžíce rozinek
100 ml rumu
500 ml mléka
2 lžíce cukru
300 g mouky
4 lžíce másla
moučkový cukr na posypání

1. Vejce rozklepneme a oddělíme žloutky a bílky. Rozinky promyjeme, necháme okapat a namočíme do rumu. Žloutky rozšleháme s mlékem a cukrem. Vmícháme prosátou mouku a vypracujeme hladké těsto.
2. Rozinky vyjmeme z rumu, necháme okapat a přidáme do těsta. Nakonec opatrně vmícháme dotuha ušlehaný bílkový sníh.
3. Na velké teflonové pánvi rozehrějeme máslo, vložíme do ní těsto a na spodní straně krátce opečeme. Dvěma vidličkami je roztrháme na kousky velikostí sousta a mírně zchladíme. Před podáváním posypeme moučkovým cukrem.

Sexuolog: pornografie je pohádka

Pornografie nejenže našemu psychickému zdraví neškodí, ale dokonce může být prospěšná. Tvrdí to sexuolog Radim Uzel, který se kromě toho snaží nabourat řadu dalších mýtů a zároveň v následujícím rozhovoru vysvětluje, co je jejich příčinou.

NEUDEĽÁ Z VÁS DEVIANTA

Bývalý ředitel Úřadu vyšetřování FBI, zvláštní agent John Douglas, tvrdí, že většina lidí, kteří si kupují pornografii, není vůbec nebezpečná. Nikdy nespáchá žádný protispolečenský čin. Dospěl k tomu na základě vyšetřování desítek sadistických vrahů a pedofilních násilníků. Výjimkou může být sadomasochisticky a pedofilně zaměřená pornografie.

"Ta dokáže stimulovat fantazijní představy lidí, kteří tyto sklony mají," říká MUDr. Radim Uzel. "Ale z nikoho devianta nevyrobí. Přesto souhlasím s tím, že je potřeba postavit šíření těchto deviantně zaměřených druhů pornografie mimo zákon

PRAHA - Prospěšná pornografie. Není to trochu přitažené za vlasy?

V Dánsku klesl počet sexuálních trestných činů, jakmile učinili běžnou pornografií přístupnou a přestali její rozšiřování kriminalizovat. Podle všeho umožňuje ventilovat potlačený sex a vůbec potlačené emoce. Snižuje tak napětí i agresivitu ve vztazích mezi mužem a ženou.

Pokud jde o její údajnou škodlivost, neexistuje seriózní výzkum, který by něco takového dokázal. A když nejvyšší soud amerického státu Oregon legalizoval veškerou pornografii, s výjimkou dětské, nejen že nedošlo k ničemu katastrofickému, ale nestalo se vůbec nic. Lidé v Oregonu žili stejně, jako kdyby se žádný zákon nezměnil.

Proč tedy lidi pobuřuje, když jim vpodstatě prospívá?

Nemyslím si, že pobuřuje všechny. Pobuřuje jenom některé. Stejně jako nahota. To, jak ji každý z nás posuzuje, je individuální. Hodně to ovlivňuje výchova v rodině a společenské i dobové normy.

Mezi nejvášnivějšími odpůrci pornografie bývá hodně lidí, kteří mají problémy s tím, jak se vyrovnat se sexem a se sebou. Hrozí se toho, že je pornografie vzrušuje. Zoufale hledají ztracenou sebeúctu. Proto chrlí oheň a síru na šířitele pornografie. Proto volají po zákazech. Proto se stavějí do rolí spasitelů lidstva a zachránců morální čistoty. Český jazyk na to má velice výstižné přísloví: "Nedívej se do zrcadla, když máš křivou hubu."

Máte pocit, že pornografie ukazuje nepokřivené vztahy a normální život?

To ani nechce. Je fantaskním úletem, světem mužských snů, nadsazenou a idealizující představou. V normálním světě nemají muži takové penisy, nesvádějí tak snadno ženy do postele a nedosahují takových neuvěřitelných výkonů. Ženy v něm nejsou tak božsky krásné, nestoudné a bezostyšně lačné tělesného sexu. Jsou to pohádky. V principu stejně zjednodušující, nereálné a idealizující jako televizní seriály, zamilované romány nebo kovbojky.

Pohádky nikoho nedráždí...

To souvisí s nahotou a sexem, jak je vnímá křesťanství a zejména katolická církev, které v minulosti hodně ovlivnily naši morálku. Nahota a sex byly tabu. Sex navíc zůstal ze všech lidských potřeb a radostí nejvíc podezřelý z toho, že je projevem nižší pudové vášně a nečistého chtíče. Proto musel být vykoupený nějakou vyšší ctností, nejlépe ušlechtilými city nebo láskou.

Teprve v posledních desetiletích ho začínáme považovat za přirozenou součást našeho života a zdraví. Tedy za jev, který je důležitý sám o sobě. Otevřeně se propaguje tělesná přitažlivost, která je pro vytváření vztahů mezi ženami a muži stejně podstatná jako další složky osobnosti.

Nehrozí, že si mladí lidé, kteří se na ni budou dívat na videu, vytvoří zkreslené představy o tom, jak vypadají intimní vztahy?

Pokud by jejich představy vytvářelo jenom video, mohlo by to hrozit. Ale tak to přece není. Vytvářejí je rodina, jejich vrstevníci, televize, filmy, časopisy... Ale třeba i sexuální výchova ve škole. To všechno jim pomáhá vidět pornografii, která je pouhou sexuální epizodou, s tím správným nadhledem a v tom správném světě.

NOVINY — z českého tisku

A co je rozhodující pro zdravý vztah k nahotě i k sexu?

Rodina a výchova v dětství. Není náhodou, že hlavních chyb, které mohou vést až k sexuálníм poruchám nebo deviacím, se nedopouštějí tvůrci pornografie, ale rodiče. A to ve vztahu ke svým potomkům. Z dětí, které otec nebo matka v dětství nadměrně tělesně trestali, se mohou vyklubat násilníci. Exhibicionisté pocházejí většinou ze sexuálně puritánských rodin. Voyeuři přiznávají, že poučení o sexu se jim dostalo dost pozdě, měli méně mladších sester, později v životě viděli ženský genitál a tak dál.

Kdo jsou vlastně největší konzumenti pornografie?

Studie říkají, že to jsou většinou spokojeně ženatí muži ze středních vrstev. Pornografie je pro ně pouhou fantazií, která kupodivu přispívá k utužení rodinné harmonie.

Existuje i pornografie pro ženy?

Existuje, ale nemá moc velký úspěch. Fotky s nahými muži si daleko častěji kupují homosexuálové. U žen nebývají vizuální stimuly tak dominující jako u mužů. Ženy chtějí většinou spíš cit než pornografii.

Hodně lidí vytýká pornografické produkci bezduchost. Řekl bych, že mají pravdu.

Stejně můžete označit většinu takzvané pokleslých žánrů, podobně jako vystoupení zongléra v cirkuse. To také nemá příliš velkého ducha. Ale zase vyžaduje šikovnost.

Ovšem určitě je porno kvetoucím byznysem...

To bývá častá výtku. Je zbožím, stejně jako cokoliv jiného. Nepřipadá mi, že by peníze z pornobyznsu byly špinavější nežli třeba peníze z prodeje praček.

Neprodává se dobře proto, že překračuje určitá tabu?

Nepochybně. Je v ní prvek anarchie. Ve chvílích intenzívního sexuálního zážitku jako by přestávaly platit zákony, bořily se společenské předsudky a zůstávaly tu jenom lidé zbavení společenských pout a konvencí. Není náhodou, že pornografii zakazovaly všechny autoritativní režimy a že po jejím zákazu volají církve stejně jako militantní feministky. Bývalí straničtí funkcionáři by si v tomto ohledu báječně rozuměli třeba se současnými katolíky.

Není příčinou útoků na pornografii její pokleslost?

Ta většině jejich konzumentů nevadí. Naopak. Berou ji jako součást žánru. Příčinou těch útoků jsou negativní postoje jejich odpůrců k nahotě a k sexu. Někdy jsou až komické. Například podle katolické církve se dopouští lehkého hříchu člověk, který se na nepočestné části těla dívá neúmyslně, letmo a zdálky. Zatímco dívat se úmyslně, dlouho a zblízka je těžký hřích. Ve skutečnosti neexistuje rozumný důvod, proč by se měl člověk více stydět za některou část svého těla než za jinou. Také si nemyslím, že by obnažené přirození znesvětilo odkaz sametové revoluce víc než tunelář, který si na dluh zprivatizuje továrnu, polovinu někam zašantročí a druhou půlku přivede na buben.

Petr Veselý, Právo

Vědci poskytli manželkám působivé alibi

Nevěra: Ženám je vrozená!

A je to vědecky dokázáno: ženy musí mít nějaké "bokovky". Ačkoliv je tato vlastnost přisuzována zvláště mužům, britští odborníci dokázali, že v genetickém kódu žen je obsažena potřeba partnerovi zahýbat. Takže pánové, pozor!

K šokujícímu výsledku dospěli vědci úplně náhodou, když dělali výzkum na jednovaječných dvojčatech. Vyptávali se jich na shody v životě a přitom zjistili, že pokud jedno z dvojčat zahne partnerovi, pravděpodobnost, že to udělá i druhé, stoupá o 55 procent!

Pátrali proto po genetické shodě, která by byla společná všem dvojčatům, jež se takto nevěrnicky projevila. A objevili gen, který se nachází v DNA každé ženy. U některých je aktivnější, jinde potlačován. Všechny však nutí k bokovkám.

Specialisté z americké University of North Carolina uvádějí: "Tento gen ženy stimuluje k tomu, aby měly potomstvo od různých partnerů. Tím se zabezpečí jeho

různorodost, a tedy i větší životaschopnost," uvedl profesor Tim Spector.

Ženy tak mají tutěž vlastnost, co muži, které jejich DNA také nutí k nevěrám. "Stejně jako u mužů, tak i u žen je z přírodního hlediska sex s více partnery přínosem pro zlepšování genetického fondu lidstva," dodává odborník. Působivé vysvětlení, které ale u rozvodových soudů příliš nepomáhá...

INT, alf (16. 6. 2004) BLESK

Aktuální ceny bytů v ČR

Město	Datum vydání	Cena bytu*
<u>Praha - průměr</u>	21.06.2004	1 847 000 Kč
<u>Hradec Králové</u>	14.06.2004	1 271 000 Kč
<u>Brno - průměr</u>	12.04.2004	1 203 993 Kč
<u>České Budějovice</u>	17.05.2004	1 140 663 Kč
<u>Jihlava</u>	21.06.2004	1 135 698 Kč
<u>Karlovy Vary</u>	15.11.2003	1 067 000 Kč
<u>Beroun</u>	29.03.2004	1 023 192 Kč
<u>Plzeň</u>	15.11.2003	985 000 Kč
<u>Zlín</u>	15.11.2003	974 000 Kč
<u>Olomouc</u>	15.11.2003	935 000 Kč

* Standardní byt:
- družstevní i osobní vlastnictví, I. kategorie
- podlahová plocha 68 m2, opotřebení cca 40%

Zamilovaný člověk nemůže kriticky myslet

Vědci potvrdili, že láska je slepá

Britští vědci dokázali, že na starém rčení, že láska je slepá, je nemálo pravdy. Zjistili totiž, že cit lásky potlačuje činnost oblastí mozku, které jsou odpovědné za kritické myšlení. Informoval o tom zpravodajský server BBC News.

Když se sblížíme s nějakou osobou, jsou v mozku potlačeny schopnosti hodnotit její povahové rysy.

Studie londýnské University College odhalila, že romantická i mateřská láska působí na mozek stejně. Obojí potlačuje aktivitu mozkových nervů, které mají co do činění s kritickým sociálním hodnocením druhých lidí a s negativními emocemi.

Tým snímal mozky 20 mladých matek, které si prohlížely fotografie svých dětí, jiných jim známých dětí a starých dospělých přátel. Zjistilo se, že způsob činnosti mozku byl podobný jako při studii, v níž se vědci zaměřili na účinky lásky zamilovaných lidí. V obou případech zaznamenali zvýšenou aktivitu v oblasti mozku odpovědné za "systém odměňování" libými pocity.

Pokud jsou tyto části stimulovány, například příjmem jídla či pití nebo získáním peněz, spouštějí pocit euforie. Překvapivější je však skutečnost, že u obou skupin osob, které se pokusu zúčastnily, byl současně zjevný útlum činnosti v systémech nezbytných pro vytváření negativních soudů. Podobné účinky navíc byly zjištěny i u zvířat.

Podle neurologa Andrease Bartelse je důležité, že jak mileneckou, tak mateřskou lásku mozek vnímá vysoce pozitivně, neboť obě jsou důležité pro zachování druhů. "Naš výzkum umožňuje učinit závěr, že vazby mezi lidmi vytvářejí mechanismus vzájemně protichůdných sil, který překonává společenskou vzdálenost deaktivací sítí používaných pro kritické sociální posuzování a negativní emoce," řekl Bartels s tím, že odměna v podobě rozjaření vysvětluje "sílu lásky".

Láska zamilovaných však má v jednom bodě na mozek přece jen odlišný vliv než láska mateřská. Povzbuzuje činnost hypotalamu, který řídí pocity sexuálního vzrušení.

ČTK, LN

Britští vědci chtějí prověřit senzační tvrzení

V Kongu jsou dinosaurů?

Splní se dávný sen vědců setkat se s dinosaurem? Britští vědci doufají, že ano. A nepůjde o klonovaná monstra jako v "Jurském parku", ale o skutečná zvířata! Dinosauri údajně přežili v tropickém pralese na rozhraní afrického Kamerunu a Konga.

Podle dosavadních vědeckých výzkumů vyhubila dinosaury srážka Země s planetkou před 65 milióny let, která způsobila takové klimatické změny, že obří ještěři umřeli hlady a zimou. Údajně však nevymřeli všichni.

Německý badatel Hartwig Hausdorf ve své knize "Návrat draků" tvrdí: "Na naší planetě existují oblasti, kam se dinosauri po katastrofě stáhli a kde přežívají dodnes."

Již dvě stovky let vyprávějí domorodci z bažin Likouala v Kongu o nestvůrách, které žijí v jejich blízkosti. Oblast je přitom větší než celé Německo a dosud neprozkoumaná. Hausdorf shromažďuje důkazy o existenci dinosaurů v těchto nepřístupných bažinách. Již legendární cestovatel Karl Hagenbeck tu našel při svých výpravách stopy dinosaurů a získal mnohá svědectví domorodců.

Japonská expedice tu nafilmovala v jezeře monstrum, pravděpodobně se jednalo o některého z ryboještěřů. Německý důstojník von Stein tu v roce 1914 informoval velení o obřích zvířatech s dlouhým krkem.

"Popis, který se v análech dochoval, přesně odpovídá vzhledu brontosaura," vysvětluje Hausdorf. Do oblasti chystají britští vědci expedici, která by konečně měla tajemství vyřešit.INT, alf BLESK

Zelený čaj, ovoce a zelenina chrání trávicí trakt

Zelený čaj se zdá být pro lidstvo požehnáním. Dokonale zvládá ochranu buněk trávicího traktu před poškozením a před rakovinným bujením. Navíc optimalizuje funkci zažívání. Na Týdnu nemocí trávicí soustavy v americkém New Orleansu to konstatovali experti z gastroenterologických oddělení celého světa.

NEW ORLEANS - Odborníci z Harvardu a Bostonu se shodli na tom, že látky obsažené v zeleném čaji dokáží preventivně chránit jícen před vznikem nádorů a pomáhají tyto nádory léčit.

"Naše závěry hovoří jasně. Výtažky ze zeleného čaje mohou snižovat předpoklady vzniku nádorů jícnu, jednoho z nejrychleji rostoucích a nejnebezpečnějších nádorů západního světa," tvrdí doktor Howard Chang.

Ovoce proti bolestem břicha

Týden nemocí trávicí soustavy přinesl také jiné objevy. Například tým z texaské Baylorovy lékařské fakulty potvrdil, že ovoce a zelenina jsou důležitou složkou stravy dětí a mladistvých.

Dvě porce ovoce denně významně utlumí chronické bolesti břicha u takto postižených dětí. Nejčastěji touto chorobou trpí lidé, jejichž největší část jídelničku tvoří pokrmy připravované ve fastfoodech.

Ty jsou ve většině případů bohaté na živočišné tuky, přepálené oleje a škroby. Jen málokdy obsahují čerstvé ovoce nebo zeleninu.
Korzo/P

Svalnatý capart

Němečtí lékaři zkoumají dítě, jehož svaly jsou dvakrát větší než u jeho vrstevníků. Ačkoli malému Supermanovi není ještě ani pět let, v natažené ruce zvedne 3,5kilové závaží.

To mnohdy nedokáží ani dospělí lidé. Co je příčinou jeho obrovské síly a vyvinutých svalů?

Jde o zřídkakdy se vyskytující genetickou mutaci DNA. Ta způsobuje nekontrolovaný nárůst svalové hmoty. Lékaři se obávají, že v důsledku této poruchy by mohl chlapec později trpět srdečními chorobami.

coe (25. 6. 2004)

Lhaní do evropské kapsy

Nejen vládní strany, ale celá EU utrpěla ve víkendových volbách debakl. Od samého vzniku Evropského parlamentu účast ve volbách neustále klesá a nyní padla pod magickou hranici 50 %, v nově přistouпивších zemích nepřesáhla ostudných 30 %. Špatné volební kampaně, pletení si národních a evropských záležitostí jsou obvyklé důvody těch, kteří se snaží o vysvětlení, a vyřizováním si účtů s domácími vládami se pak zdůvodňuje účast voličů, kteří přece jen k volbám do EP přišli a téměř všude po Evropě dali přednost opozičním stranám, v případě nových členů, kde se valilo poprvé, přímo stranám euroskeptických brzdíčů. Není to ale lhaní do vlastní evropské kapsy? Zaměňování příčin a

následků? Není tím skutečným důvodem nízké a neustále klesající účasti fakt, že Evropané dobře vědí, že politicky jim Evropa nemá co nabídnout, že bruselští byrokraté nejsou schopni definovat politicky společné zájmy, natož je účinně hájit?

Za studené války západní Evropu politicky sjednocoval strach ze Sovětského svazu a zahraniční politika členů Montánní unie a později EHS se cítila nejbezpečněji v náručí USA. S pádem komunismu tento mohutný integrační impuls pominul a Evropané to setsakra dobře vnímají. Doktrínu obrany proti komunismu proto nahradila doktrína lidských práv - představa, že Evropa bude vystupovat jako světový prostředník, jako urovnávač a hasič konfliktů mezi ostatními. EU by tedy ráda zaujala roli jakéhosi světového arbitra, který je morálně zaštitěn doktrínou lidských práv. To je stanovisko, které vyplývá z prohlášení a diplomatických iniciativ čelních kontinentálních politiků, usilujících o evropský superstát. Tuto politiku lze také nazvat politikou "mostu", když EU se, kupříkladu, snaží být "mostem" mezi Izraelem a Palestinci a horoucně ráda by byla i "mostem" mezi USA a "odbojným" zbytkem světa. Jenže právě v této zemi se nejlépe ví, jak s podobnou koncepcí "mostu" mezi Východem a Západem dopadl Beneš! A výsledky víkendových voleb potvrzují, že toto "mostové" riziko je nepřijatelné i pro ostatní Evropany z nových členských zemí!

Připusťme, že politika "mostů" je ušlechtilá a Evropě by slušela. Jenže dá se tato teoretická koncepce intelektuálů podle receptu filozofa Derridy politicky "prodat" evropským voličům? Evropané byli a jsou zvyklí, aby jejich zájmy hájily národní státy. Právo na jazyk, na svébytnou kulturu a na územní celistvost, na náboženskou svobodu a sekulární stát jsou minimem. Pokud má projekt spojené Evropy žít dál, pokud se má případně realizovat i evropský superstát, musí svým evropským občanům nabídnout něco podobného - musí je přesvědčit, že bude hájit jejich **konkrétní kontinentální** zájmy v politické, ale i v **mocenské** rovině. Tedy žádný arbitr, žádný "most", který stejně, dříve nebo později, by se prošlapal.

Otázkou je, zda vůbec existuje nějaký společný kontinentální zájem. Nepochybně ano. Je to zájem na udržení západních civilizačních hodnot, zájem, který se dokonale obnažil v konfrontaci s islamistickým terorismem. Jenže takový zájem je v protikladu s proklamovaným směřováním EU k universalismu, v němž by se tyto hodnoty rozpustily. I toto evropský volič ví a proto volby dopadly jak dopadly. Všechny ostatní udávané důvody jsou pouze čenením vlnek na povrchu.

S Petrem Kellnerem o politice, podnikání v Rusku, Železném MF DNES , **Petr Šimůnek**, **Jindřich Šídlo**

Kellner: Můj majetek ať počítají jiní

Ještě nikdy tak dlouhý rozhovor neposkytl. Je nejbohatším občanem České republiky, patří mu televize Nova i Česká pojišťovna, přesto se o něm téměř neví. Svě impérium PPF chce přitom dál rozšiřovat, třeba o podíl v Českém Telecomu. Miliardář Petr Kellner.

Sledujete fotbal? Pojedete se podívat na čtvrtfinále? To už bohužel nebude v Česku. Ale díval jsem se na zápas s Nizozemskem. A nevěřil jsem, že to otočíme. Výsledek se mi líbil i proto, že jsem si mohl ušetřit cestu na zápas s Německem.

Podle časopisu Týden jste se byl před 14 dny osobně podívat na semifinále SuperStar. Je to pravda? Ano.

Znamená to, že měníte svou taktiku nebýt vůbec vidět? Neměním.

Jak to jde dohromady, přijít mezi tolik lidí a nebýt viděn? Je rozdíl být viděn a být poznán.

Vás na Brumlovce nikdo nepoznal? Z řadového publika asi nikdo. Z lidí, které znám, jsem tam viděl Libuši Šmuclerovou a Pavla Zunu.

Díval jste se také na výsledky eurovoleb? Nedíval.

Nezajímá vás to? Zajímá. Ale byl jsem zrovna s dětmi stanovat pod tepee.

Běžně jezdíte s dětmi pod tepee? Tady v Česku? Jezdím a tady v Česku.

Jak to vypadá? Stanujete a kolem hlídá početná ochranka, vrtulník monitoruje situaci ve vzduchu? Vypadá to tak, že sedneme do auta, dojedeme na louku, kde se sejde parta deseti tatínků s dětmi, prožijí víkend a v neděli se vrátí domů.

Byl jste volit? Proto jsem nebyl volit. Poprvé od roku 1990.

Koho volíte? Jsem pravicový volič.

Strana 7

Jak moc vás musí jako podnikatele zajímat politická situace v zemi?

Musí nás zajímat.

A jak ji hodnotíte? V posledních šesti měsících je to takové zmatené.

Poznáte nějak změnu vlády? Směřujete k tomu, jestli vládne levice, nebo pravice? Po pravdě řečeno, Evropská unie dává všemu nějaký směr, ať už vládne kdokoliv. To ještě nic nefká o tom, jestli tomu fandíme my, národ nebo podnikatelé obecně.

Určitě v tom jistý rozdíl je, ale vezměte si například důchodovou reformu. Důležité je, aby vůbec nějaká, aspoň trochu smysluplná byla. Problém je v tom, že se v této oblasti poslední roky nic neděje. Jsou to jen sliby

Jak byste vnímal, kdyby tato vláda padla? Emočně mi to jedno není, ale politika je běh na dlouhou trať a nic významného se hned tak nezmění.

A jaké emoce byste s tím spojoval? S emocemi, aby vládla stabilní situace. Teď není důležité, jestli fandím ČSSD, lidovcům nebo ODS. Důležité je, aby se vládló v rámci nějakých pravidel.

A aby ta pravidla platila pro všechny. Aby vláda byla stabilní, což se posledních šest let neděje. Vládnout neznamená rozhodovat ze dne na den, ale mít koncepci a možnost ji prosadit.

PPF kdysi sponzorovala ODS i ODA. Sponzorujete ještě politické strany?

Jsem přesvědčen, že ne. To znamená, že naše skupina je tak velká, že některá naše firma možná poslala dvacet třicet tisíc korun. Proto nechci kategoricky říkat, že ne. Ale pokyn zní nesponzorovat. Chceme být apolitičtí. Naběhli jsme si. Vždyť nás za to kdysi noviny semlely.

Problém byl spíš v tom, že jste ty peníze dávali netransparentně... Nebyla tehdy žádná pravidla... Teď už nechceme. Než politickým stranám, tak to dáme peníze raději nemocnicím.

Stýkáte se s politiky? Jako Kellner, nebo jako skupina? Jako Kellner ne.

Nedávno jste se však sešel s ministrem informatiky Vladimírem Mlynářem.

Za posledních pět let jsem se sešel se všemi ministry financí, tak jednou dvakrát. Sešel jsem se s panem Kalouskem poté, co byl zvolen předsedou, s panem premiérem jednou, s panem Mlynářem. Snad jsem na nikoho nezapomněl.

Chtějí se s vámi politici stýkat? Asi je zajímavé, co si myslím, a mě zajímá, jací jsou. Ale popsat je si netroufnu. Nebyly to dvouhodinové schůzky, bylo to spíše o vzájemném poznání.

Podniká se teď v Česku snáze, nebo komplikovaněji než v polovině 90. let?

Podnikání je svázáno větším množstvím pravidel. To je dobře, ale jen kdyby na druhé straně fungoval státní aparát. Ten bohužel stále zaostává. To je ale asi problém všude ve světě kromě Ameriky.

V čem vám státní aparát komplikuje život? Nekomplikuje, ale odezvy jsou dlouhé.

Jste rád, že jsme členy EU? Jsem takový skeptický eurooptimista. To znamená na jednu stranu, že i pro lidi z východní Evropy je strašně příjemné přiřadit se k něčemu takovému. Na druhou stranu se bojím přílišného svazování - pejorativně řečeno - z Bruselu. Ale možná je to tím, že tomu pořádně nerozumím.

Hlasoval jste v referendu pro vstup do EU? Ano. Vlastně si vzpomínám, že jsem tehdy byl taky s dětmi pod tepee. Ale jel jsem kvůli referendu o den později.

Myslíte, že by PPF dosáhla toho všeho bez podpory politiků? Pojišťovna, devadesátý šestý rok? Tak zní otázka?

To jste řekl vy. Taktó ty otázky většinou bývají kladeny. Jen v krátkosti k historii, protože jsem se k tomu nikdy nevyjadřoval.

Nejprve jsme prvních 20 procent akcií pojišťovny koupili na volném trhu od Interbanky a České spořitelny, a to docela draho. Dále šlo o takzvané nepřátelské převzetí, a to v podstatě i proti státu.

Ten si v daný okamžik s problémy pojišťovny nevěděl rady a ve finále si asi hrozně oddechl, že to dopadlo, jak to dopadlo. To znamená dobře. Někdo tam dal první polštář peněz a zvýšili jsme základní kapitál České pojišťovny, aby nezbankrotovala.

To však udělal hlavně stát. Stát a my. A později jsme to státu při odkupu jeho podílu zaplatili v ceně. A podpora politiků? Myslím, že to bylo hrozně roztržštěné. Někdo ano, někdo ne, spousta válek, do toho zájmy velkých bank, které tehdy úplně nedocenily situaci. Ostatní akcionáři dávali ruce pryč.

Lekli se vás? Spíš to bylo překvapení než úlek. Tehdy jsme nebyli v pozici, že by se nás mohli bát. Byli jsme relativně malá firmička.

Sledujete soud s ruským magnátem Chodorkovským? Ano, na stránkách MF DNES. Jinak ne. Neznám podstatu.

Jaké máte pocity, když vidíte v kleci donedávna mimořádně úspěšného a bohatého muže? No vidíte, a to je Rusko. Takhle to vždycky bylo a možná bude.

dokončení na straně 14.

VYUŽIJTE VÝHODY DOMLUVIT SE VLASTNÍM JAZYKEM

Jídlo a Restaurace

" U nas doma" **Rezervace: Tel: 933 100 22**
29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)
Po - 6-24 hod, Ut-Ne 12-24 hod
Tradiční československá jídla jako je pečena kachna, svíčková na smetaně, vepřový řízek, moravský vřabec, hovězí guláš, smažený sýr, uzená krkovička, utopenci ap. K pití Velkopopovický Kozel, Pilsen, Breznák, Zlatopramen, Primátor, slovenský Topvar nebo Becherovka, Moravská Slivovice, Borovička, Fernet, Absinth (70%), Vodka Pelisovka (60%) ap. . 31/XII/04

Milan' @ 391
International Cuisine & Seafood Restaurant
391 Anzac Pde, Kingsford tel.02 9313 7663
Po. až Pa 12.00-14.30, 18.00-21.30
Sobota 18.00-22.00 Neděle –
Ponuka: Čerstvé Morské Jídla, Maďarské, Slovenské i České Take Away na objednávku. Predávame Čerstvú Domacu Cabajku/ Klobasu a Pečenú Kacicu 1/XI/04

Cafe Royale, tel. 02 6452 3993,
Hain Centre, 228 Sharp St., COOMA 2630
otevřeno Po - Pá: od 10.00 do 17.00 hod.
navštivte Járu a Marii v dobré posezení u vynikající kávy se zákuskem. 1/II/04

Kde koupíte čajovku či camembert sýr za pouhých \$4?

V Lahůdkářství u Cyrila!

183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
Karlovarské oplatky, vynikající párky, paštiky, hořčice, pečivo, zelí, znojemské okurky, kostkový cukr, ryby v láku atd. 17/VII/04

Heart Of Europe 02 9387 1677 0404 847 460
Chléb a rohlíky. Výborné domácí zákusky, koláče a jiné zákusky si můžete zakoupit od pondělka do patky od 9 – 5 hodin, sobota 9-3, **prodejna** 114 Bronte Rd., Bondi Jn. .24.III.2004

Predávame vyborne **zákusky za veľkoobchodnu** cenu \$ 1,50 za kus; Vetrníky, kremese, spice, laskonky,Puncove, moravske buchty, atd. .Cajove pecivo 1 kg za \$16- (mensie balenie) Knedlíky (40 cm dlhe) za \$4- A akekoľvek torty a zákusky podľa vasho vyberu.... Volajte objednávky na; 041 041 3093
Tovar si mozete vyzdvihnúť na dvoch miestach ; 70 Ringrose av.,Greystanes Alebo;U Petra,401 Sussex st. Sydney (suite 709 level 7 - chinatown) 09.XI.2004

Česká minerálka – Hanácká Kyselka
V Austrálii k dostání pod jménem MOSTINI
Přírodní, pomerančová a citronová příchuť,
Nízké velkoobchodní ceny I pro maloobchodníky .
Množstevní slevy a možnost dovozu ZDARMA
Volejte Martinovi 0411/441924, 02/97854546
8/VII/04

ČESKÉ LIHOVINY: Becherovka, Tuzemský Rum, Slivovice a další.
Zasíláme z Adelaide do celé Austrálie
Více informací Bacchus Cellarius
Telefon Rosta: **(08) 8278 8435**
Email: bacchus@absinth.com.au . .16.VI.2005

Různé
AUSTRALIAN WATER PURIFIERS
Ivan Jirava - tel. 02 9835 1428, 0414 435 621
Dodáváme a deláme servis na filtry pro pitnou vodu, včetně R.O. Filtrací systém již od 90 dolarů, servis od \$20. 18/VIII/04

Cestování.
BOHEMIA TRAVEL
cestujte s námi do celého světa zlevněné letenky do Prahy,Vídně a dalších měst
Eva Jancíková a Jirí Sedláček
311 Huntingdale Rd, Huntingdale 3166 VIC
Ph. 03-9544-8999 fax- 03 9544 1933 28/X/02

Health Spa Tours / Eva Santo
Ak Vám zaleží na zdraví rezervujte si pobyt do kupelov.Piestany / Luhacovice / Karlovy Vary / Budapest
Skupinový odchod: Maj, December
Ph.02 9449 1786, 0419 999 565. 18/VIII/04

PREKLADY z angličtiny do češtiny i naopak, přesně a rychle provede

Daniela Kautská, NAATI, kvalif.stupen 3.
tel./fax: 08 82714277, mobile: 0408 714277,
e-mail: danakau@attglobal.net 17/VIII/03

Účetnictví a finanční poradenství
Alex Ebert BBus (Accg) ASA,
Office: 449 Great North Road, Abbotsford, 2046
- daňová přiznání pro firmy a soukromé osoby, vyúčtování GST, účetní servis, finanční poradenství, hypoteční úvěry, servis pro studenty, navrácení úložek u důchodových fondů.
S námi ušetříte: č a s:dostavíme se na Vaší adresu p e n í z e :máme zajímavé ceny
Volejte Zdena: 02 - 9398 8228, 0405 - 526546 7/X/04

Lékaři

Dr. Stanislav Hurbis - tel. 9399 3589
ZUBNÍ LÉKAR
69 Arthur Street, Randwick,
mobil - 041 206 4202
objednejte se na výše uvedená čísla, otevřeno I v sobotu dopoledne. 23/VII/04

Řemeslníci a služby

Ubytování pro studenty – Share Accommodation
Hledáte ubytování – plně vybavené byty blízko vlakových stanic, rychle dostupné z centra? Kontaktujte Australian Centre for Education Services, Dora Matejkova, dmatejkova@austudies.com.au, 469 Kent st., NSW 2000, tel.: 92836683.

Mate problém nebo rozhodnutí a nevíte co s tím?

VÝKLAD KARET, TAROT A NUMEROLOGIE {rozbor osobnosti dle data narození} Marie Malina, Tel.: 96764646.. 09/IV/03

Auto - Moto

CAR ALARMS - SERVICE&SALES
591 Elizabeth St., Redfern;
Ph.: (02) 9318 2444
Prodáváme alarmy značky: Piranha, Flashpoint, Cobra etc., Oprava i servis všech značek alarmů v našem service centru. Autorizovaný dodavatel: email: info@superalarm.com.au 8/IX/03

AUTOLAB, Daniel a Pavel Chermak
mluvíme česky / slovensky, 5% sleva pro studenty a důchodce, „pink slips“ a „green slips“, veškeré mechanické opravy a údržba, 5 let záruka na součástky a práci, inspekce před koupí auta nebo koncem záruky, zadarmo zapůjčíme auto po dobu údržby, při každé údržbě vaše auto zdarma umyjeme a vysajeme
BROOKVALE Unit 8, 128 Old Pittwater Rd TEL: 1300 886 883
MANLY 207-209 Pittwater Rd TEL: 1300 886 816 20/X/02

POČÍTAČE

Koupili jste si právě počítač nebo se ho chystáte koupit? . Poradíme, též Přátelské a příjemné vyučování pro "middle aged" a "seniors" v východní Sydney. Zavolejte Richarda: 0414 540 465 Vyrobí pro váš business i pěkné webovské stránky.

Shared Web Services:
Tel. 02 9086 3150 Fax: 9086 3155
Grow your website with the new Smart Web Package.
Ring to Ms. Šipka for details. 22/VI/03

http://www.aspectsofaustralia.com/target
TARGET - Informace pro Čechy a Slováky. Chcete se dozvědět, kdy bude další koncert, zábava a co je nového mezi Čechy a Slováky? Jsme nezávislí. Pavel Kyrál, 105/3 Bruce St., Crows Nest, NSW 2065; tel. 9955 7990, Mob. 0414 463 452 Tyto stránky jsou publikované firmou „Animation Allsorts". /

Služby pro studenty

WINDSOR INSTITUTE OF COMMERCE & LANGUAGES.
Nabízíme “z gruntu všechno” ve výuce Anglického Jazyka, Business kurzů a kurzů Informačních technologií. Kontakt: Jan Učeň.: Level 5, 127 Liverpool St. (Shark Hotel), Sydney 2000, NSW. Tel. 9283-4388 Fax. 9283-0748, mobil 0419442907 E-mail: marketing@windsor-ic.com.au Web: www.windsor-ic.com.au 8/X/04

Australian Centre for Education Pty. Ltd

Je mezinárodní poradenská firma. Pomůžeme Vám s výběrem studia na Universitách, Colleges i se studiem Angličtiny. Nabízíme pomoc s

ubytováním , part time work atd. 469 Kent Street, Sydney 2000 (u zastávky Town Hall). Josef Kysilka či Martin Navrátil tel: 9283 6683, mobile: 0414454557, E mail: jkysilka@austudies.net.au www.austudies.com.au 25/VII/04

Ked mate znaymch v republike ci v Sydney, ktory by chceli rozne informacie o studovani Anglictiny, Travel & Tourism, Business, IT Computer a Human resource management.Renata Morgan Vam da informacie o najvyhodnejších školach v Sydney. Ponukame skolu s priateľskou atmosférou za veľmi výhodne ceny. www.renatamorgan.com.au Sydney tel/fax: 02 9314 1650 mobil : + 61 402 034409, Bratislava:+ 421 905 518144 Beatka Praha: + 420&nb sp;607 721731, Petra Most-Praha: + 420 602 770606 Jindriska 25/VII/03

ČSR

CHCETE KOUPIŤ - PRONAJMOUT V ČECHÁCH BYT NEBO DŮM?
Václav Korbel - tel. 420 2 67 910 218, mobil: 420 602 655 396

Interspedition Zeman

Kompletní stěhování včetně prvotřítní balící služby. Poradíme vám i ze stěhováním z Austrálie do Čech
Tel.: 420 2 5732 1600 Fax.: 420 2 5732 1602
Mobil: 420 602 343631

AIRPORT CARS : Jan Študent:

Ph. 0011 420 2333 23 673 neb 603 430 103
Vyzvedneme Vás z letiště, Budeme Vás vozit po Praze i okolí po dobu vašeho pobytu. 21/IV/04

HOTEL u JEZIRKA

Masarykova 44, 460 01 Liberec,
fax 0011 420 48271 0254 tel 48270 430-2
Cena za pokoj 560/930 KC na den a noc. 21/VI/04

Czechoslovak Club of ACT,
P.O.Box 1488, Canberra ACT 2601
18 Shropshire St., Queanbeyan
vydává měsíčník věstník **Beseda.**
Československý klub v Queenslandu,
P.O. Box 4213 Forest Lake Qld 4078
25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489
Předseda Karel Ulvr Tel / Fax: (07) 3355 0109
Naše stránka: **csklubqld.org.au**
Měsíčník **"Krajanský List"**, - Jana Humlová
Tel: (07) 3802 0942; Fax: (07) 3271 1646
Asociace Čechů v Austrálii
28 Church Street, Fortitude Valley QLD
P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává" Na Slovíčko.
Československý klub v SA,
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život**.

Czechoslovak Country Club,
320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,
tel. 02 9606 0904

Czech and Slovak Association in Tasmania,
144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008
ph. 6228 0707

Czech and Slovak Association in WA,
P.O.Box 486, West Perth 6872, tel: 0419 520164

Vydává měsíčník **KLOKAN**
Český a Slovenský klub na Novém Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington
tel., 478 5977; fax.: 477 9377

Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Střípky Čriečky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160,
Orel
1A George Street, Avalon Beach 2107, tel. 9918 0826. Vydává čtvrtletník **“Orel”**
Czech Pensioners Association Inc.
ukončila činnost k 1.dubnu 2004
Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.
30 Vaughan, P.O.Box 142,
Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
vydává dvomesiačník „ **Slovenský štít“**
Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton,
3020 ph:03 9369 3187, vydává: **Zornička** (quarterly)
Združenie Slovenských Združení vo Viktorii
P.O.Box 54, St.Kilda, 3182, ph. 03 95286583
Združenie Sloveskov v Queenslande
P.O.Box 2304, Southport Qld 4215
Vatra@dingoblue.net.au
Vydávají Vátru.
Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
tel.: 02 9452 5617 vydává „**Věstník“**
Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051
tel.: 03 9329 9922, vydává měsíčně Kvart
MINITHEATRE PRODUCTION INC.
kontakt :Eva SITTA,
email: mini_theatre@yahoo.com

Generální konsulat České republiky,
ing.Jaroslav Doleček, generální konsul,
169 Military Road, Dover Heights , 2030
phone: 02 9371 0860 fax: 9371 9635
Konsuláty Slovenské republiky,
adresa nijeje.
České velvyslanectví v Canbeře
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
Australská Slovenská Obchodná Komora. nefunguje
Česká obchodní komora v Australii.
198 Greenhill Road, Eastwood, SA 5063
tel: 08 8172 9669 fax: 08 8373 5793
email:ccca@picknowl.com.au

Kanadské listy, mají 8 stran, předplatné Can \$ 19.00. Vydává Mirko Janeček. e-mail: mirko388@attcanada.ca tel. 905-278-4116. 388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3

Satellite čtrnáctidenník vydává Aleš Březina, Torontské noviny, mají 12 stran, předplatné Can \$ 35.00 e-mail: abrezina@rogers.com, tel.416-530-4222

Nový Domov Torontský čtrnáctidenník,. Redaktor.Věra Rollerová, Can \$ 38.00 novy.domov@sympatico.ca, tel. 416-439-9557; Novy Domov; 450 Scarborough Golf Club Road; Toronto, On. M1G 1H1; Canada

Americké listy, vydávané ve státě N. York, redaktor Petr Bísek, Čtrnáctidenník, 12 stran, předplatné US \$ 38.00.; Americké list; 26 Gruber Drive; Glen Cove, NY 11542; USA; (516) 674-9438; fax (516) 671-3147, americkelisty@optonline.net

Nový POLYGON – časopis dvouměsíčník, 96 stran A5, US\$53 ročně, nakladatelství PRIMUS, Věžeňská 7, 110 00 Praha 1

www.cs-magazin.com
Čtete český a slovenský zahraniční internetový časopis CS-magazín na webových stránkách www.cs-magazin.com! Naleznete v něm příspěvky nejen kmenových autorů, nýbrž i výběr zajímavých článků z více zdrojů. Vychází vždy 21. dne každého měsíce. Přístupný je zdarma, včetně všech dosud vyšlých čísel

CO BUDE

Volume 2 Issue 18 ⁽¹²⁹⁾

MUSÍME SI POMÁHAT

Júl – červenec 2004

Katolícké mše v Austrálii.

Pan farář Jaroslav Šimek, , tel.: 02 93 61 52 25, mob.: 04 03 92 07 27. , e-mail: misiepater@seznam.cz

23. května v 10 hodin Polding centre, večer odlétám do Čech a vracím se **29. Června** Během mé dovolené mě bude zastupovat pater Aurelius Hrdina. Mše sv. bude v Polding centre

ACT

Czechoslovak Club of ACT,
PO.Box 1488, Canberra ACT 2601
18 Shropshire St. Queanbeyan
otevřeno v sobotu 1 - 5pm

NSW

Československý Country klub v Sydney,
320 Devonshire Road, Kemps Creek tel. 02 9606 0904,
každou pátek, sobota a neděle ping pong,
pan Jano Danihel 9832 1946 večer
Každou první sobotu v měsíci je brigáda na zvelebení klubu.
Pro informaci zavolejte na 0414 921 816
24 červenec od 20.hodiny Vánoce v červenci u stroměčku.

G8M8 Great Mate

(studentská agentura)
v pondělí 12. července – Jula od 8 hodin
Červencová párty DISKOTÉKA
v Star Bare (byvaly Planet Hollywood) 600 George Street, Konkime o 3 rano na druhý den.

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153
Každou nedělu od 10,15 hod. Omša svátá

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: Jarda Krejčík, 8812 5875, Petr Brčák 9988 4887, Petr Čermák 9981 4765. Večery: pondělí kolová, úterý aerobics, středa nohejbal, pátek volejbal, každou druhou sobotu odpoledne volejbal. Pátek večer v knihovně půjčování českých a slovenských knih/videofilmů. Kino Ponrepo každou třetí neděli v měsíci odpoledne české/slovenské filmy. Pro zájemce se koná výuka češtiny. Česká večere v restauraci každý pátek a sobotu, tel 9452 5617, 8812 5875, Jerry 0438 680 575. Různé zábavy, tance, kulturní a společenské akce jsou vždy předem ohlášeny v sokolském Věstníku a na webových stránkách. Každý je vítán! Přijďte autem – velké parkoviště. Veřejná doprava: vlakem Chatswood + autobus 136 nebo autobus 169 Wynyard – Frenchs Forest. Autobusy 136 a 169 vás dovezou na roh Waringah Road a Wakehurst Parkway, pak pěšky 15 minut na Bantry Bay Road a vpravo na Grattan Crescent

Neděle 11.července odpoledne bude mít vystoupení Tatjana Medvecká = herečka činohry Národního Divadla
Sobota 28. srpen Vepřové hody

KINO:

Neděle 17/7/2004 v 14.00 hodin:

ŽERT

Tragikomedie podle stejnojmenného románu Milana Kundery. Příběh se odehrává v padesátých letech, kdy se vysokoškolák Ludvík Jahn pokusil zažertovat si s dobou. Následovalo vyloučení ze školy, vojna u „černých“, vojenský kriminál, práce v dolech – celkem šest ztracených let. Pak již jen „existence“ a trapný pokus o pomstu... Režie Jaromil Jireš

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,
51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a každou neděli od 12.00 do 19.00 hod.
3.7.04 ve 20.00 Disko, DJ David Jirous
25.7.04 od 12 hodin Prase na rozni

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,
25 Upfield St., Burbank, 4156 tel., 07 3343 3489,
naše informační stránka www.csklubqld.org.au
V pátek otevřeno od 18 hodin, Večere: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 10 dolarů.
Každé druhé úterý v měsíci - dopolední posezení u kávy pro všechny kdo mají zájem si přijít popovídat, vyměnit zkušenosti a recepty. Nebo naučit se vařit oblíbená jídla. Přineste sebou talířek vašich dobrot nebo jakéhokoliv občerstvení. Všichni jsou vítáni. Dotace "malé zlaté mince" (\$2) na úhradu kávy, mléka a režie klubu. Děkujeme a těšíme se na Vás.
V **sobotu 17 července** v 8 hodin večer
Beseda s Tatjanou Medveckou, členkou činohry Národního Divadla
V **nedeli 25 července** Anneska Pout od 10 hodin
V **sobotu 14 srpna** Mejdan ve stodole, program připravuje skupina Bohemica (drive Zpívající Bunkry)
Zacatek v 8 hodin

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slováků v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813
18 jula = Stretnutie na Hinze Dam

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii
(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)
c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051
Tel.: 9329 9922 Tel: Jednatelka. 9744 1691
Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých
Každé úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.
Každé čtvrté -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky
Každé čtvrté od 19.00 hod. Kreslení podle živého modelu
Kino SOKOL

Letovisko „Šumava“

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Klub mění své působíště, pro další informace volejte na Mobil: 0419 520164.
In Hellenic klub, Stirling St., Sir James Mitchell Park

RADIO SBS SYDNEY

Locked Bag 028, CROWS NEST NSW 1585
TEL: 02/9430 2723, FAX: 02/9438 1114
Email: ikad@sbs.com.au

Vysílá v češtině každou neděli od 21 do 22 hodin a ve slovenštině od 22 do 23 hodin na celonárodním okruhu na vlnách:
Adelaide FM 106.3 Brisbane FM 93.3
Canberra FM 105.5 Darwin FM 100.9
Hobart FM 105.7
Melbourne FM 93.1 a AM 1224
Newcastle AM 1413 Perth FM 96.3
Sydney FM 97.7 a AM 1107
Wollongong AM 1485 Young (NSW) FM 98.7
Každý čtvrté ráno v 9 hod od 9 do 10 hodin, pouze na vlnách Sydney, pouze **česky.**

Slovensky

Adelaide FM 92.9 Každú nedělu v 9.00
Brisbane AM 1053 Utorok o 13.30 hod.

„Radioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz
slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág
každú nedělu v Sydney od 18 do 19 hodine.
Telefón v štúdiu 02 9816 2938
email: radioforum8@hotmail.com

Vysílání Čs. klubu v Jižní Austrálii lze slyšet každou neděli od 11 do 12 hodin na stanici 5CST-FM (88.5MHz) a každé pondělí od 19.30 - 20.30 na stanici 5PBA-FM (89.7 MHz.)
Dr. Květoslav Eliáš ☎ 08 8362 4086

Radio 4EB 98.FM - Brisbane České vysílání
Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne.

Vedoucí: Petr Tichý Tel: 0422 972 393 Informace:

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie
kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní a každé úterý mezi 14-15 hodinou odpolední
Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: CMSFM@yahoo.com

TELEVIZE SBS :

Byt v centru Prahy k pronájmu.

Tento byt je vhodný pro 1 až 4 osoby, je prostorný (skoro 100 metrů čtverečních), kompletně zrenovovaný a moderně zařízený v absolutním centru Prahy (2 minuty pěšky od Václavského náměstí). Nájemné je od 25 AUD na osobu na noc (minimum 4 noci). Čisté povlečení a ručníky jsou dodány v ceně.
Prosím volejte (08) 97611047 nebo (02) 9816 2026 pro bližší informace a booking

Stále na skladě!

Na CD které na požádání rozesíláme

najdete nyní mimo seznamů StB spolupracovníků také:
KGB přeměny východní Evropy 1989, Grodski:
Konfidenti mezi námi, Dolejšího analýzu 17ho listopadu 1989, Případ Hučín a překlad francouzské knihy Tři Internacionály proti našim svobodám a další zajímavosti.

Cena CD AU\$16 včetně poštovného.

Srdecne vas zveme na

Veprove hody pro labuzníky !!!

V sobotu dne 31.7.2004 v 1930 hodin
RSL CLUB NORTH RYDE, SYDNEY
The Grand Pittwater Function Centre
*

Večer, kde při vuni veprovehu, jelitek, klobas a jiných skvelých uženarských výrobků s chutí zapomenete na dietu !

Večer, kde dobrá nálada a zábava je samozřejmostí !
Večer, kterým vás na prání mnoha navstevníku bude opět provázet nejpopulárnější rakouská kapela v Sydney “ RHINELANDERS”
kapela hrající světový repertoár a zpívající písničky ČESKE, SLOVENSKÉ, NEMECKÉ, ANGLICKE...
VECERE :

Na množství nehleďte, veprovehu se nelekejte !
Jake množství dokazete sníst, záleží pouze na vás !
BUFFET SERVICE :

Tlacenka, skavrková pomazánka, Gyulašské klobasy, plněné papriky,Csabajske klobasy, tmavé kminové domácí chléb.

Szegedinský guláš, knedlík

Veprova pečene, knedlík,zelí

Uzená krkovička, brambor

Jitřnice, pečene brambory, knedlík a

mnoho dalších uženarských pochoutek!

VYBORNE A NEZAPOMENUTELNE DOMACI
ZAKUSKY, KAVA, CAJ *
BOHATA TOMBOLA

VSTUPNE : \$ 45,- Vcetne vecere

Predprodej vstupenek od 25.6.2004 Objednávka postou :

Sek, Money order zaslete prosím na jméno :

J. INGROVA,P.O.BOX 571, CASTLE HILL 1765,NSW-
Ph:0410680205

/Kulate stoly pro 10 osob, vstup pouze ve společenském oblečení/

Juraj Jakubisko: Česká filmová kritika je tendenční

Režisér Juraj Jakubisko se svým hereckým týmem k filmu Post coitum.

foto: PRÁVO Archiv

Post coitum, nový film režiséra Juraje Jakubiska, který před nedávnm vešel do kin, byl filmovou kritikou velmi tvrdě odsouzen. Vyčítala mu šablonovitost, zkarikovanost postav, používání klíšé... Samotný režisér však s podobnými soudy zdaleka nesouhlasí a v rozhovoru vyjadřuje svůj postoj k české filmové kritice vůči svému filmu i obecně.

26.6. 06:28

Váš film Post coitum přišel do kin a nebyl kritikou vstřícně přijat. Vy s těmi kritikami nesouhlasíte a dokonce jste proti nim protestoval. Proč?

Negativní kritika mě překvapila i nepřekvapila. Všechna má díla v minulosti byla "pokřtěna" podobně. I tehdy šlo o kritiku účelovou, která se netýkala podstatných věcí. Ale zároveň jsem byl zvyklý i na renomované profesionální recenze, které si všímaly výrazových složek filmu. Rozebíraly hudbu, střih a obrazovou stránku.

V kritikách na Post coitum jsem si přečetl, že Franco Nero má zarostlá záda, že v sexu není vlastně nic vidět nebo že kromě jedné není žádná herečka hezká... Vždycky jsem si myslel, že toto může zajímat nanejvýš bulvár a ne filmového kritika.

Jenže oni vám především vyčítají další věci, například to, že postavy jsou karikaturami, nálepkami, že se nejedná o plnokrevné charaktery.

Vždy jsem točil filmy pro lidi a Post coitum je určen mladým. Film je vystavěn zcela experimentálně, podobá se počítačové hře. Každá postava je ikonkou s určitým znakem charakteru. Snažil jsem se tak ukázat přestetizovanost doby, ovlivňované třeba reklamou.

Použil jsem i stylizované dialogy, které do našeho života vnesla telegrafická řeč internetu a esemesek. Moji hrdinové mluví banální řečí, ale copak není naše doba banální? Hledání lásky se mění v promiskuitu, ztrácí se hranice mezi skutečnou láskou a sexem. Nezapomínejte, že charaktery z mého filmu nepředstavují karikatury, ale prototypy lidí této doby.

Psali také, že využíváte klíšé.

S tím nemohu souhlasit. Klíšé by podle mě bylo, kdyby moji protagonisté představovali běžné typy jako například mladíka umírajícího na AIDS, nenapravitelného narkomana, unuděnou paničku či zoufalého bezdomovce, jenž vzpomíná na staré lepší časy. V Post coitu jsem naopak udělal zoufalce z lidí, kteří jsou finančně zajištěni a nic jim neschází - tedy kromě citu. Takových najdete v naší době víc než dost.

Moje předchozí filmy, ať už Zběhové a poutníci nebo Nejasná zpráva o konci světa, vyprávějí o hledání Boha, o čemsi duchovním, co nám schází. Ale Post coitum je filmem o hledání člověka. Mně se už neztratil Bůh, mně se ztratil člověk. Dnešní lidé se setkávají, spí spolu a lžou si. Lže reklama, lžou politici. Častokrát lžeme dokonce i ve jménu pravdy...

Tak by Vás nemuselo překvapovat, že i umělecká kritika lže..., pokud, jak říkáte, lže. Anebo že už není nějakým arbitrem dobrého vkusu. Může na filmy nanejvýš upozorňovat nebo posuzovat, jestli ten který tvůrce má co říct.

Tak k čemu potom je? Kritik by měl otevřít film jako hodinky, podívat se do nich a poznat, že neukazují čas, protože se ulomilo kolečko. Post coitum má tři vrstvy a oni

nepostřehli ani tu první. Někteří mě odsoudili za věci a scény, kvůli kterým jsem film vůbec natočil. Pro jednoy je amorální, pro jiné nudný.

Rovněž mi vyčítají, že nejsem dost realistický a že neukazují morální východiska. Ovšem představte si mě, jak moralizuji - v mém věku! Jeden z kritiků si ani neuměl správně spočítat devět hlavních postav. Chce po mně, abych dělal filmy o současnosti jako jsem točil kdysi, když jsem měl zákaz...

Filmová kritika je u nás zcela nefundovaná, prvoplánová, nedokáže rozpoznat ani žánr filmu, natož se shodnout nad výkonem třeba Jiřího Langmajera, ačkoliv je zcela jednoznačný.

Proč by se měla kritika shodnout? Každý do svého pohledu vnáší něco svého, má svůj názor. Vyžadovat objektivitu je naivní.

Souhlasím, ale mnohému nerozumím. Některé názory jsou až podezřele stejné. Například když kritici třech největších deníků Práva, Dnes, Lidových novin a magazínu Cinema ocitují jednu stejnou větu jako odstrašující příklad nezdařeného díla: "Je to jako tenkrát ve Woodstocku". Sotva slyšitelně ji pronese Franco Nero na rockovém koncertu v okamžiku, kdy se sblížují dva lidé. Kromě ironie v ní přitom není nic, co by stálo za zmínku! Tahle vzácná shoda u jediné bezvýznamné věty. Nezdá se vám být podezřelá?

Přitom můj kameraman, střihač či hudební skladatel si o své práci nepřechtou vůbec nic. Takhle tendenčně postavená kritika nemá seriózní znalosti o výrazových prostředcích filmu, ani stejný metr na každého tvůrce. Hýčká ty, kteří namísto filmu natáčejí televizní inscenace a tleská pokusům o regionální film. Jenže takové snímky jen těžko osloví filmového diváka za hranicemi České republiky.

Věříte, že vám kritika ubrala diváky? Má vůbec takovou moc, když kolem filmu už funguje obrovská reklama? Na Post coitum visely billboardy a plakáty po celé Praze.

Podle názoru producentky ano. A to hlavně po premiéře, kdy bývá diváků nejvíc. Pokud má člověk zaplatit stovku za něco, o čem se píše, že je výkřik nudy, je logické, že si to s největší pravděpodobností rozmyslí.

A co když ti kritici mají pravdu?

Jde o film pro tuto dobu. Samozřejmě, bylo by pro mě snadnější hrát si pořád na stejném písečku a vyrábět stejné magické figurky. Mám se tvářit, že život okolo mě i samotné filmové umění se nezměnily? Post coitum jsem nenatočil pro kritiky, ale pro vnímavého, inteligentního diváka.

Kdyby neexistoval internet, možná bych si myslel, že takový divák už ani neexistuje... Potěšila mě bouřlivá odezva, když na internetu denně diskutovalo přes dva tisíce uživatelů, ze kterých většina lépe pochopila moje záměry než naše neprofesionální kritika.

Co si myslíte o tom, že vaše producentka a partnerka Deana Horváthová zvažuje podat žalobu na české kritiky? Není to trochu komické a trochu jako z minulého režimu?

Mel Gibson natočil Ukřižování Krista, aby tím ukázal zkaženost lidstva. A já jsem natočil Post coitum o zkaženosti lidí, abych byl pak ukřižován... (*smích*). Podnikat kroky, které máte na mysli, je spíš záležitostí producenta.

Já jenom říkám, že dnešní kritika na mě působí stejně tendenčně jako dříve, dokonce až komicky. Smutné je jenom to, že dnešního diváka znechucuje a odrazuje od zhlédnutí domácího filmu - ať už jde o debut, experiment nebo žánr, jemuž při svém omezeném vnímání nerozumí.

A když jsme s Deanou chtěli s některými kritiky promluvit a vyjasnit si své názory, odmítali se o tom s námi bavit nebo se dávali dokonce zapírat. Připomíná to naivní dětskou hru - hodit po někom kámen a pak se schovat za bezpečnou zeď redakce...

Michal Procházka, Právo

Urputná pout' Vladimíra Boudníka

V Císařské konírně Pražského hradu byla ve čtvrtek otevřena výstava Vladimír Boudník - mezi avantgardou a undergroundem. Provází ji vydání první velké důkladné stejnojmenné monografie. Uvádíme ji textem Boudníkova

přítele a životopisce Vladislava Merhauta, spolu s dosud nepublikovaným dopisem malíři Eduardu Ovčáčkovi.

Výstava potrvá do 12. září.

PRAHA - *"... já věřil, že explosionalismem za dva měsíce rozházím svět, a ono se nic nestalo. Ale já věřím a ukládám si cíle dál..."* - psal Vladimír Boudník v září roku 1949 svému bývalému spolužákovi ze Státní grafické školy Milanu Bubákovi. Explosionalismus byla jím vymyšlená metoda, jak ovlivnit všeobecné přijímání a chápání umění. Vycházel v ní z myšlenkové asociace, ze schopnosti lidí vybavovat si z nahodilých tvarů obdobné shodné objekty, viděné již někdy dříve. Pokud je tvar na ploše, např. ve skvrně, stačí v něm viděnou představu obtáhnout, zafixovat, a dílo je na světě. Na jaře toho roku vydal prvé dva manifesty explosionalismu a dále se touto myšlenkou intenzívně zabýval.

Byl k ní přiveden dosavadní neblahou zkušeností, když za 2. světové války při totálním nasazení v Německu byl často svědkem zániku konvenčního umění. Několikrát viděl, jak umělecké předměty při bombardování měst snadno podléhají zkáze. Snažil se proto pomocí představivosti vytvořit takový typ umění, který by nemohl být zničen, pokud bude lidstvo samo existovat. Dle jeho návodu se *"každý může stát umělcem" a "obrazotvorností člověka se promění pracovní prostředí v ocelárnách, na staveništích, v lomech atp. v galerii, rovnající se galeriím v běžném slova smyslu"*.

Akty na ulicích

Na podporu oné teorie, ještě před maturitou v roce 1949, vyšli s Boudníkem do uliček Starého Města spolužáci ze Střední grafické školy Zdeněk Bouše, Jan Reegen, Josef Krauer, Václav Braný, Jiří Šmejkal a několik dalších. Inspirovali se skvrnami na zdech domů s narušenými omítkami, které překreslovali na papír do konkrétních tvarů, někdy skvrny dotvářeli přímo na zdi, nebo nakonec příslušný vybraný shluk skvrn jen vymezili paspartou a slovní doprovodem s pomocnými gesty je předváděli veřejnosti.

Právě ten slovní doprovod a diskuse s diváky byly důležitou složkou těchto tzv. *Akcí na ulicích* a Boudník z nich čerpal další podněty pro rozvíjení své činnosti. Akce byly někdy velmi bouřlivé, pokud si nahodilí diváci počali ujasňovat a mezi sebou vzájemně vysvětlovat svůj postoj k danému tématu. Několikrát zasáhla i policie a srocení kolem malířů rozpustila, když dav počal překážet dopravě.

Kamarádi odpadávali, nakonec chodil Boudník tvořit do ulic sám, několikrát ho doprovázel Bohumil Hrabal, od roku 1953 se k němu připojoval Stanislav Vávra. Vydržel to až do roku 1957. Ale ačkoliv se snažil o své činnosti i nových poznatcích z ulic pomocí dopisů a zasíláním nových pojednání informovat tisk a kulturní organizace, stejně zase tak moc *"se nic nestalo"*. O jeho metodu i osobu projeвили zájem pouze psychiatři.

Boudníkova veškerá snaha o rozpoutání odborné debaty na kulturní frontě skončila neúspěchem a desítky jeho dopisů v redakčních koších. Pouze Ervín Hrych v Mladé frontě 22. 9. 1957 uveřejnil článek *Ještě o skvrnách aneb Ozvala se*, ve kterém se snažil Boudníka a jeho metody lehce zesměšnit, ale přitom v něm citoval podstatnou část manifestu explosionalismu, což Boudník považoval za úspěch - bylo to první oficiální zveřejnění jeho myšlenek.

Účelové směřování k abstrakci

V té době si byl Vladimír Boudník již vědom určité naivity i neuskutečnitelnosti své teorie a manifesty a poznámky explosionalismu používal pouze jako důkaz své snahy o původní tvorbu, která se neustále vyvíjela.

Již při malování na ulicích si z reakcí diváků vyvodil, že mnozí tíhnou k nefigurativním, abstraktním projevům, že je více vzrušuje tah a průběh linky a napětí mezi barvami a tvary nežli konečný konkrétní obraz skutečnosti. Začal se tedy tímto poznatkem soustředěněji zabývat a zaměřovat tím směrem svoji výtvarnou orientaci. A tak v letech 1955-1957 byla jeho - zejména grafická - produkce již převážně abstraktní.

Když jsem ho v roce 1959 v ČKD Přístroje (bývalé Aerovce) poznal, pracoval zde jako dílenský rýsovač. Opustil původní zaměstnání grafika v propagačním oddělení národního podniku Kovoslužba, a *"aby si zachoval svobodu tvorby"*, odešel do výroby.

Měl za sebou již 1. samostatnou výstavu grafiky v Bruselu (Galerie Les Contemporains) v době konání světové výstavy EXPO 58 a kamarády, známé i odborné kruhy zahrnoval svými *"aktivními grafikami"*. Byly produktem

fabriky, reakcí grafika na prostředí i materiál a nástroje tam používané. Spolupracovníkům se ony *"stopy nástrojů a materiálů"* všeobecně líbily. Boudník své grafické experimenty neustále rozšiřoval, vynalezl *"strukturální grafiku"* a z pevných matric tiskl nádherné barevné monotypy, které rozdával.

Čas výstav

V oné době socialistického realismu byly Boudníkovy grafiky nevystavitelné, nikde v oficiálních výstavních síních se nemohlo něco podobného objevit, ideologická cenzura to nedovoľovala. Vystavoval je tedy od roku 1955 pravidelně v továrně v rámci lidové umělecké tvořivosti (vedl tam výtvarný kroužek ROH).

Někteří umělci kolegové mu tuto možnost až záviděli, neboť jako členové Svazu takové možnosti neměli. (Ale svých jiných výhod se vzdát nechtěli.) Výstavy vidělo hodně lidí, přicházeli i zájemci zvenčí. Ale veřejný ohlas byl opět minimální, zase *"se nic nestalo"*.

V roce 1962 mu udělali výstavu Poláci ve Varšavě (Galeria Krzywe kolo) a odtud jeho grafiky přeletěly oceán do USA (Miami Museum of Modern Art). Ale přece jen i doma Boudník někam pronikl - výstava hostů Hollara, Rychnov 63, výtvarná kritika ho objevila a počala respektovat.

V tisku se o něm objevovaly zasvěcené zmínky, později i odborné články. Bohumil Hrabal o něm napsal povídku *Automat Svět*, kterou Věra Chytilová převedla do filmové podoby a Boudník v ní hrál sám sebe. Ale vše šlo strašně pomalu, Boudník trpěl tím věčným čekáním.

V zaměstnání musel v relativní špině a nepochopení tvrdě pracovat, grafiky tiskl po nedělích a nocích. Rozbila se mu rodina, manželka odešla na Slovensko k rodičům, rozvodové a následné nepochopitelné trestní řízení pro "napadení veřejného činitele" ho psychicky velmi zranilo. Sedávali jsme spolu o svačinách na konci řady stolů v kantýně, dívali se na kouřící komíny vysočanské spalovny a Vladimír vyprávěl...

Přes nešťastné rány osudu se nevzdával, tvořil dál, vznikaly další cykly grafických listů. Konečně se dočkal výstav i v Československu (Liberec 1964, Praha 1965) a byl přijat za člena Svazu výtvarných umělců. Uvažovalo se o vydání monografie a celkovém zhodnocení jeho přínosu pro české poválečné umění, ale vše dopadlo jinak.

Odkaz Boudníkův dodnes živý

Po jeho nešťastném úmrtí v roce 1968 dokonce hrozilo, že na něho bude zapomenuto. Spolek přátel Vladimíra Boudníka mu sice uspořádal několik posmrtných výstav a i jinak se staral o jeho odkaz, ale normalizace postupně ochromovala jeho možnosti a k nedožitým šedesátým narozeninám Vladimíra Boudníka v roce 1984 už byla Praha pro výstavu jeho díla opět nedobytně uzavřená.

Přece se však s určitými problémy podařilo k tomuto jubileu vystavit jeho grafiku v Liberci, Brně a Ostrově nad Ohří. Ty výstavy byly důležité, protože z neinformovanosti Boudníkovu osobnost již více obestírala šířící se samizdatová legenda "něžného barbara" než skutečnost. Mnozí lidé začali Vladimíra považovat spíše za vymyšlenou postavu Hrabalovy prózy nežli za skutečného předního českého výtvarníka.

Po změně z totalitního na demokratické uspořádání společnostik se překážky pro vydání monografie Vladimíra Boudníka neodstranily, pouze se změnily. Politické důvody nahradily problémy ekonomické. Poměrně obsáhlý katalog z jeho výstavy v roce 1992 v Praze v Domě U kamenného zvonu ji nemohl nahradit. Teprve nyní, v roce 80. výročí Boudníkova narození, k jejímu vydání konečně dochází.

červen 2004

Dopis Vladimíra Boudníka adresovaný malíři Eduardu Ovčáčkovi

Vážený příteli.

Děkuji Vám za Váš dopis. Četl jsem jej několikrát po sobě. Po svých mnohaletých neúspěších těžko přivykám skutečností posledních měsíců - avšak souhrn skutečností oněch posledních měsíců - či jednoho, dvou let staví myšlenky a návrhy Vašeho dopisu do reálného světa.

Váš návrh na uskutečnění společné konfrontace je nesmírně důležitý. - Konfrontace by dala faktický důkaz o stavu nefigurativního (abstraktního) umění v našich zemích - jmenovitě pro oči ciziny. Doposavad byly zahraniční úsudky formulovány na základě shlednutí prací jednotlivců a často více - než samotné umění - působil osobní vztah umělce k cizím divákům. - Ať již to byla znalost řeči, příjemné prostředí atp.

Snad je Vám známo, že koncem minulého roku se konal ve Varšavě sjezd výtvarných kritiků. Část účastníků toho

sjezdu se vracela domů přes Prahu - někteří z nich se seznámili s naší abstraktní tvorbou. Ve výtvarném zahraničním časopise vyšel v minulých týdnech kritický článek, který z nás činí bezmála závislé epigony, jež jsou odkázáni na cizí vzory - bez vlastního vývoje. Dokonce prý měly být napsány věty v onom smyslu, že někteří z výtvarníků aby zastřeli svou závislost na polské abstrakci,

nepřiznali návštěvu v Polsku (a pisatelka kritického článku si prý tento fakt musela ověřit na jiném místě)

- Dále je na vývoj naší abstrakce přisuzován vliv španělské školy a na jednotlivce vliv italského malíře Buryho. Osobně nemohu popřít, že na kvantitativní rozmach v abstraktních snahách měla bruselská výstava EXPO 58, ale mám dojem, že daleko podstatnější je, všítat si vlastního vývoje abstraktních snah, jež vyplynuly absolutně nezávisle na cizině a z citové a rozumové sepjatosti výtvarníka s prostředím a dobou. V předchozích dopisech odeslaných do Bratislavy jsem psal o těchto faktech obšírněji. - Možná jste s jejich obsahem seznámen, tudíž Vás nechci unavovat opakováním.

Jenom chci znovu zdůraznit, že abstraktní vývoj v Praze se po řadu let (od r. 1949-1955) utvářel na základě sta a sta experimentů, osobních polemik s lidmi v pražských ulicích, na pracovištích. Šest let úsilí je pojednou odhozeno na smetiště a mnozí se spokojují tím, že je několik cizinců vzalo svým způsobem na vědomí. Stačí jim, že jim bylo určeno příslušné pořadí "v nouzové nadstavbě" vysoko nad pevnými základy. (...)

Nyní k Vašemu návrhu ke společné schůzce. Chtěl bych Vás ušetřit zklamání z výsledků, jež možná od schůzky se mnou očekáváte. Snad mám schopnost (či lépe - měl jsem) bojovat léta za uznání myšlenky, ale v těch nejbouřlivějších letech 1949-51, kdy jsem realizoval v pražských ulicích přibližně 120 diskusních táborů někdy i za účasti 200 lidí, v době, kdy jsem v diskusích vzdoroval mnoho hodin opozici a všem stupňům urážek, byl jsem více méně anonym a člověk, jež se ve styku s jedinci stával bezmocným, zmožen bezpočtem osobních komplexů.

- Takřka jsem neměl žádost na životní výhody v roce 1950 na př., jsem spal 3/4 roku na půdě cizího činžovního domu a mým komfortem byla hromada skleněné izolace, starý kokosový koberec, dvě plechovky na vodu, dřevěná bedna, dvě úzké deky a miniaturní petrolejová lampa a plat 2300 Kčs. (v nových penězích 460 Kčs.).

- V té době jsem měl na druhé straně možnost prodeje svých prací. Neprodal jsem ani za korunu v obavě, aby mi někdo nevyčetl, že mé akce mají reklamní účel.

- Dnes se mi mé chování zdá být podivínstvím, ale neumím si představit, nebýti tohoto podivínství, co by mi dalo sílu vytrvat tolik let bez jediného úspěchu. - Nakonec mne opustili i moji nejbližší přátelé. - Komplexy dostoupily takové míry, že abych měl alespoň minimální vědomí o vlastní užitečnosti, šel jsem pracovat jako dělník do továrny. - Tím jsem se vzdálil přátelům ještě více.

- Všichni byli prakticky proti mně boháči a cenou člověka pro ně byla výše příjmů. - Nemohl jsem léta pochopit - jak je možné, že spolužáci, pro něž debaty o umění měly větší cenu než peníze, kteří byli schopni hodiny obhajovat svůj výtvarný názor, se v krátkém čase po naskytnutí se prvních větších výdělků v praxi, stali lhostejnými, či pozornými čistě z intelektuální prestiže v daném okamžiku, před určitou společností. Pochopitelně, že cena výtvarníka není určována mírou askeze. Tato je více méně danou dispozicí.

- Tak jsem se nějak zamotal do osobní zpovědi a možná Vás příteli nudím. Chtěl jsem Vám jen naznačit svou

slabost, abyste měl měřítko, do jaké míry mohu být užitečný při realizaci zamýšlené konfrontace. Mám dojem, že moji přátelé - J. Koblasa, Aleš Veselý atp. jsou prakticky více disponováni.

Minulou neděli mne potěšili svou návštěvou dva studenti ze ŠVP v Bratislavě Eugen Krajčík a Josef Vachálek. - Mám dojem, že návštěva u mne byla pro ně částečným

zklamáním. - Možná je znáte. (Jejich adresa ŠVP - Bratislava, Palisady 57.)

Ještě jednou Vám děkuji za Váš dopis. S jeho obsahem - s Vaším dovolením, seznámím své přátele.

Promiňte mi nepodařenou formu mého dopisu a že Vám tak pozdě odpovídám. Zlobily mě trochu nervy a nemohl jsem se v minulých dnech soustředit.

Dopis uzavírám srdečným pozdravem a těším se, že mi opět napíšete.

Váš Vladimír Boudník.
Praha 3, Žižkov
Kostnické náměstí 5.

Dosud nepublikovaný dopis Eduardu Ovčáčkovi z 22. ledna. 1961 (z archívu Vladislava Merhauta). Text jsme redakčně neupravovali, jen mírně zkrátili. Podtrhal Vladimír Boudník.

Vladislav Merhaut, Právo

Policie hledá u sběratelů padělky Zrzavého

Vyšetřování ojedinělého případu podvodu, ve kterém zadržení muži podle policie ve velkém vyráběli a prodávali zdařilé padělky děl malířů českého modernismu 19. a 20. století, stále neskončilo. Obviněnými jsou sběratel obrazů z Moravských Budějovic, jeho syn - student dějin umění, a zneuznaný malíř, který dokázal originály dokonale napodobit.

BRNO - "Podařilo se zjistit, že od září loňského roku do poloviny května letošního roku bylo vyrobeno nejméně 45 falzifikátů obrazů malíře Jana Zrzavého. Devatenáct z nich se policii podařilo zajistit. Dalších 26 bylo prodáno zájemcům. Policisté předpokládají, že většina těchto obrazů se nachází na území České republiky," uvedla dnes mluvčí jihomoravské policie Dagmar Bartoníková.

Kupující měl být o pravosti padělaných obrazů přesvědčen znaleckými posudky. Jejich pravost rovněž policie hodlá prověřit.

Proto zveřejnila fotografie originálů, jejichž padělky se mají vyskytovat v soukromých sbírkách. "Pokud by občané mohli k případu podat jakékoli informace, mohou se obrátit na telefon 974 621 207 nebo napsat na e-mailovou adresu zrbrn@mvcv.cz," dodala Bartoníková.

Obvinění jsou na svobodě

Trojice mužů byla zadržena letos v květnu v rámci akce nazvané Trojský kůň. Kromě padělků děl Zrzavého měli trh zaplavit i falzy obrazů Kristiána Kodeta, Václava Špály, Vojtěcha Sedláčka, Kamila Lhotáka a dalších.

Šestapadesátiletý Jan Trojan i jeho stejnojmenný sedmadvacetiletý syn z Moravských Budějovic jsou vyšetřováni na svobodě. Oba jakákoliv obvinění odmítají. Policie odhaduje, že prodejem padělků získali pachatelé asi šest miliónů korun.

Pravo

Náhubek pro Báru Hrzánovou

Komunisté chtějí vězení pro známou herečku

Určitě nikdo nepočítal s tím, že se Hrdý Budžes stane takovou kultovní záležitostí. Nenápadná hra napsaná původně pro malé divadlo má za sebou roční hvězdnou kariéru se sedmdesáti reprízami po celých Čechách, s vyprodanými sály a cenou Thálie za nejlepší herecký výkon pro hlavní představitelku. Kromě poct ovšem Budžes vystavil herečku Báru Hrzánovou záplavě anonymních výhrůžek, trestních oznámení a policejních výslechů. Česko už zase přetřela fronta, kolem které se šermuje se svobodou slova.

Akorát to neříkej

Malá holčička v kulichu a s šálkou kolem krku překotně na kraji jeviště vypráví publiku, že se otráвила její družinářka Olga. „A já nevím proč, protože byla taková hodná a veselá,“ říká Bára Hrzánová v roli osmiletého děvčátka, hlavní hrdinky hry Hrdý Budžes. „Maminka pak tátovi v kuchyni říkala, že ji uštvaly ty svině. To asi myslela Rusáky nebo komunisty. Protože Rusáci a komunisti jsou svině, akorát se to nesmí říkat,“ dokončuje dívka svoji myšlenku a sálem se ozývá smích i potlesk.

Sledem komických a tragických příhod z doby opětovného upevnění komunistické moci na počátku 70. let provází diváky celou dobu osmiletá Helenka. Přemýšlí o tom, co jí říkají rodiče a co jí říkají ve škole, a dává si to do souvislostí, které pak bez okolků přednáší publiku. Stejně tak bez okolků uzavřela Bára Hrzánová za bouřlivého potlesku publika letos na jaře svůj děkovný proslov na prknech Národního divadla při předávání cen Thálie: „Jsem strašně šťastná, že můžu říkat na veřejnosti, že ‚Rusáci a komunisti jsou svině. Akorát se to nesmí říkat‘. To je takové blaho po těch letech.“ Po téhle větě však blaho vzalo rychlý konec: na adresu paní Hrzánové, divadel, ve kterých se představení hraje, i na adresu autorky hry začaly chodit anonymní dopisy. „Nech si ten židovský nos upravit. Ty svině mrňavá. To neudělali komunisti, ale židé a lupiči z ODS a zrzka židovská Hrzánová. Upravíme ti fasádu,“ píše se v jednom z anonymů. „Zneuctila jsi Národní divadlo, a proto, ty česká svině, musíš nést následky. Nedáme ti pokoje,“ píše se v dalším z desítek anonymů s razítkem ostravské pošty. „Ze začátku jsem to brala s nadhledem, jenže jak se anonymy postupně přiošťřovaly a začaly v nich napadat i mého syna a rodinu, tak to už přestala být sranda,“ říká Bára Hrzánová. „Ne že by to nějak zásadně ovlivnilo můj současný život, ale začala jsem přemýšlet nad tím, jestli jsou ti pisatelé schopní něco skutečně udělat. Od té doby mě na jevišti hlídají naši zvukaři a už ke mně nikoho neznámého nepustí. Taký jsem zvažovala, zda nezruším představení, která se na podzim chystají právě v Ostravě.“

Kromě anonymů dorazila na policii i první trestní oznámení za hanobení rasy, národa a přesvědčení. Většina jejich podavatelů pochází také z ostravského regionu – a stejně jako pisatelé anonymů se netají svojí náklonností ke komunistické straně. Jedním z podavatelů ostatně je i samotná Komunistická strana Československa. Nedávno musela herečka přijít svůj výrok vysvětlit vyšetřovatelům z policejní vyšetřovny v Bartolomějské ulici. „Já v tom žádný problém nevidím, byla to citace ze hry, kterou říkám na jevišti pokaždé. A myslím, že každý, kdo v té době žil, ví, že výraz Rusák se používal pro okupanty, a ne pro Rusy,“ míní herečka. „Ale teď jsem si kvůli tomu musela najmout advokáta. Přijde mi, že se nám dnes ti komunisté smějí do obličejů. Oni se ani nedistancovali od minulého režimu, ale já se jim teď musím absurdně zpovídat.“ Jenže po vyslovení inkriminované věty to vypadalo, že je zaděláno na mezinárodní skandál. Premiér Vladimír Špidla totiž po předávání cen herečce oznámil, že se bude muset za její výrok omluvit na ruské ambasádě.

Kdo je svině a kdo ne

„O komunistickém režimu hovoří jasně i zákon jako o režimu zločinném, který popravoval a vraždil. Takže výrok paní Hrzánové tomu odpovídá,“ říká advokát Tomáš Sokol. „Co se týče výroku o Rusácích, tak to je možná nekorektní výraz, ale s jasným dobovým kontextem a každý má možnost udělat si vlastní závěr. Podle mne má smysl zasahovat jenom proti vyjádřením, která jsou nebezpečná pro společnost. A používat cenzuru teprve tehdy, pokud za nějakým tvrzením následuje čin nebo návod k činu.“ Stejně jako herečka Hrzánová nelituje svých expresivních výrazů ani autorka hry. „Žila jsem v hornické Příbrami, kde to do nás bolševici rvali horem dolem,“ vysvětluje Irena Dousková. „Můj otec emigroval do Izraele a komunisté i okupanti ničili naši rodině život.“ Za herečku i autorku se postavil ministr kultury Pavel Dostál: „Za citát z uměleckého díla se ve slušné společnosti nezavírá. Rusák byl pro mě vždycky Brežněv, ale nikdy Čechov, Solženicyn anebo Vysockij,“ říká. Z ruské ambasády se nakonec nikdo neohradil, takže Špidlův strach se ukázal jako předčasný. Ale trestních oznámení má policie plný šuplík. „Ne, tu hru jsem neviděl, četl jsem kritiku v Haló novinách a to mi stačí,“ sděluje jeden z oznamovatelů, opavský občan Albín Richter. „Komunisté za nic nemohou, já byl ve straně od pětačtyřicátého a nějaká herečka mě teď nebude urážet.“ Dalším z těch, kdo touží dostat paní Hrzánovou za její výrok do kriminálu, je Ludvík Zifčák, předseda Komunistické strany Československa, bývalý agent StB, který při sametové revoluci přivedl průvod studentů do rukou pohotovostních bicích komand. „Neviděl jsem tu hru, ale upozornila mě na ni naše organizace. Pobouřilo mě, že říká, že všichni komunisti jsou svině. Já se za svini nepovažuji,“ říká Ludvík Zifčák. „Měla by za to

NOVINY - Z RESPEKTU

dostat aspoň podmínku. Protože když my nemůžeme říkat otevřeně svůj názor, tak nesmí ani ona.“ Policie všechna oznámení prošetřuje a státní zástupkyně se chystá prodloužit ji na to zákonnou dvouměsíční lhůtu. „Nemohu říci, že je to stoprocentně na odložení,“ uvažuje dozorující zástupkyně Zdeňka Galková. „Víme, co řekla, ale musíme to ještě prozkoumat, jaké to mělo souvislosti a co přesně je v té hře.“

Hurá na kraví parádu

Podobně jako se komunistickým příznivcům nelíbí citace ze hry Hrdý Budžes, tak se třem studentům architektury znelíbila socha krávy umístěná v rámci letošní CowParade na pražské náměstí Kinských, kde za komunismu stával ruský tank s číslem 23. (Podle předlistopadového dějepisu první válečné vozidlo osvoboditelů, které před půl stoletím dorazilo do protektorátní Prahy, podle kritiků naopak lživý symbol okupační moci.) Stejně číslo a pěticipou hvězdu měla na sobě vymalovány i zeleně zbarvená kráva. Tři mladíci tyto symboly ocelovým pajcrem krávé z boku vymylátili a do redakcí novin pak roznesli prohlášení, že tímto činem volají po stanovení hranic umělecké svobody. „Co vše lze ještě umělcům tolerovat,“ píše se v textu podepsaném trojicí Dušan Herzán, Tomáš Petrášek a Luděk Šamšula. „Chceme podnítit diskusi o tom, z čeho je možné si ještě dělat legraci a z čeho už ne,“ vysvětluje útok jeden z obrazoborců Herzán. „Tím, že si autor té krávy povrchně pohrával se symboly, urazil padlé ruské vojáky a to je pro mě jasným překročením hranice. Nejsem proti umění, ale musí být dělané s pokorou. Já například maluji obrazy o vzniku vesmíru. To není kontroverzní a ani tím nikoho neurážím.“ Ředitel Ústavu dějin umění AV Lubomír Konečný reaguje: „Diskutovat je možné, ale rozhodně ne stanovovat direktivní hranice. Já sám bych hodně zvažoval, zda bych se po rozbití sochy účastnil takové debaty.“

Moje máma je chlap

Homosexuální páry žádají plnou rovnoprávnost.

Máme jim ji dát?

„Rodina je malý chrám a rodinný stůl je oltář,“ praví staré moudro a všichni po celé věky věděli, kdo u toho oltáře sedá: sezdaná žena a sezdaný muž a jejich v manželství zrozené děti. Časy se ale mění. Do chrámu by teď chtěli i ti, které až dosud držel výsměch a nenávisť daleko stranou v temných koutech – homosexuální páry. Ve stále více zemích světa se zbavují strachu a přicházejí s požadavky, které mnohé šokují. Už jim nestačí beztrestný život ve společné domácnosti, teď navíc chtějí uzavírat registrované svazky, manželství a také vychovávat děti. Má to stát vítat, nebo dokonce podporovat? Není mnoho problémů, které by západní společnost včetně té české více rozdělovaly.

Kluci byli v pohodě „Ahoj miláčku,“ vítá Čechoameričan Faris Gloz (38) krátkým polibkem svého partnera Petra u restaurace McDonald’s na pražském Smíchově. Petr (32) byl právě se svým dvanáctiletým synem Dominikem v kině a teď se všichni chystají domů do Chuchle na periferii Prahy. „S Petrem jsme už půl roku zaregistrováni v Kalifornii jako domestic partners, což je obdoba zdejšího institutu druha a družky,“ vysvětluje v autě Faris, který emigroval do Ameriky před šestnácti lety. „Úřady nás tam berou jako rodinu. Máme společnou pojistku, konto, můj partner a jeho syn mají zaměstnanecké výhody u letecké společnosti United Airlines, kde pracuji. A Dominik je v Kalifornii oficiálně brán jako můj nevlastní syn. Myslím, že pro dva lidi, kteří spolu žijí, je strašně důležitá možnost nějak svůj vztah úředně posvětit. Čistě psychologicky. Cítíte k sobě závazek, máte větší pocit jistoty a bezpečí.“ Petr má stejný názor: „Je to tak. Jednoznačně mě uklidňuje, že máme s Farisem uzavřený legální svazek, byť v Americe. Cítím se bezpečněji. I kvůli tomu se tam chystáme i se synem brzy vystěhovat.“

Petrův příběh se podobá stovkám jiných, které o sobě gayové vyprávějí. Oženil se, narodilo se mu dítě, po němž toužil. Náklonnost k mužům u sebe pozoroval už v mládí a snažil se ji potlačit. Když se pak ale s rodinou přestěhoval do Prahy, propukla naplno. „Tady jsem poprvé potkal lidi, jako jsem byl sám,“ říká. Našel si přítele, také manželka si našla jiného partnera, takže se rodina brzy rozpadla. „Dominik byl střídavě se mnou a s matkou. Tehdy jsem měl svého prvního partnera, takže na to, že žiji s mužem, je syn od svých dvou let zvyklý,“ vysvětluje Petr. Od loňského září už Dominik žije jen s otcem, soud jej přiřkl do jeho péče. Nyní oba sdílí společnou domácnost i s Farisem, profesí leteckým stewardem. Faris vydělává, Petr se stará o syna a domácnost. „Nemáme ale rozdělené role jako muž a žena. Když jsem doma, tak nakupujeme a vaříme spolu. Taky Dominika doučuju angličtinu,“ vysvětluje Faris.

„Ze začátku jsem se bál, že když se to ve škole dozví, budou mu kamarádi nadávat do buzerantů. To jsem ovšem nevěděl, že to Dominik ve škole sám řekl,“ vzpomíná Petr. „Trochu jsem uvažoval, jestli to mám říct, nebo ne, ale nakonec to kluci přijali v pohodě. Nebyl to vůbec žádný problém,“ doplňuje ho Dominik. Spolužáci jezdí na návštěvu k němu domů a vidí životní styl, jaký homosexuální rodina vede. „Faris normálně žije s námi a je pro mě takový druhý táta,“ dodává Dominik.

StB v parku

Cesta k moderní, tedy nijak neskrývané homosexuální rodině, jak ji zosobňují Faris s Petrem, nebyla zrovna snadná. Za nacistického režimu homosexualita znamenala pro „viníka“ doživotní pobyt v koncentračním táboře s růžovým trojúhelníkem na mundúru. Žalář za homosexualitu bylo u nás možné vyfasovat ještě na začátku 60. let, kdy byla považována za čin proti lidské důstojnosti. To skončilo v roce 1961 přijetím nového trestního zákona. Pro představu: Holandsko zrušilo kriminalizaci homosexuality již v roce 1811, Irsko až v roce 1993 a v některých státech USA platily zákony trestající homosexualitu ještě loni, kdy je Nejvyšší soud zrušil jako protiústavní.

Problémy pro gaye a lesbičky neskončily tím, že jejich sexuální orientaci nebylo možné trestně stíhat. Hledělo se na ně stále jako na nemocné devianty nebo sexuální psychopaty, které je potřeba zavřít někam do ústavu. „Za mých studií v polovině 60. let se homosexualita léčila podobně jako alkoholismus,“ vzpomíná psycholog Oldřich Matoušek. „Dělaly se tzv. blinkačky. Homosexuálům se promítaly obrázky nahých lidí stejného pohlaví a vstříkovaly se jim do krve látky, které vedly ke zvracení.“ Jako deviaci chápala homosexualitu i drtivá většina společnosti, takže postižení se veřejně raději vůbec neprojevovali a svou sexuální orientaci pečlivě skrývali. Díky této situaci byli za komunismu velmi dobře vydíratelní StB, která si pečlivě shromažďovala jejich jména do „růžových seznamů“. „Kontrolovali místa, kde se lidé scházeli za účelem seznámení a sexu, tedy různé kluby a parky, aby měli o komunitě přehled,“ říká filmový režisér Pavel Koutecký (48). „Vzpomínám si, jak mě na začátku 80. let legitimoval tajný policajt v pražském parku u Rudolfiny. Uklidnil mě tehdy slovy: ‚Nic si z toho nedělejte. Mám tady zapsané i herce.‘“

Také ve světě se postavení menšiny vyvíjelo jen pomalu. Skutečný průlom nastal až v 90. letech. V roce 1992 vyškrtla homosexualitu ze seznamu nemocí Světová zdravotnická organizace a už tři roky předtím dalo Dánsko homosexuálům možnost uzavřít registrované partnerství, které jim vyjma adopce dětí umožnilo získat obdobná práva, jako mají heterosexuální páry. Šest let po Dánsku následovalo Švédsko, tři roky nato Holandsko a pak už to byla lavina. Dnes je v Evropě dvanáct zemí, které mají některou z forem registrovaného partnerství, a v dalších se připravuje. Některé státy šly ale daleko za registrované partnerství. Nizozemsko uzákonilo před třemi lety homosexuální manželství se vším všudy a sousední Belgie se k němu loni přidala. A Švédsko před rokem otevřelo homosexuálům cestu k adopcím.

Žádné děti černochům

„Nemám rád slovo tolerantní, protože v tom cítím aspekt moci – nyní to tolerujeme, ale jednou už nemusíme. Spíše bych hovořil o respektu k lidským právům,“ říká George Svéd, zástupce švédského ombudsmana. Jednou ze švédských lesbických matek je i Maria Sjödinová ze Stockholmu, která žije v domácnosti s přítelkyní a jejím malým synem. „Jaké má náš vztah nevýhody? Nepřítomnost muže v rodině, to je pro syna samozřejmě nevýhoda, ale snažíme se ji nějak řešit. Velmi častým návštěvníkem je u nás například bratr mé partnerky,“ říká paní Sjödinová. Když se ve Švédsku diskutovalo o možnosti adopcí homosexuálními páry, argumentovali odpůrci kromě nevyvážené výchovy například i tím, že se dětem budou spolužáci kvůli „nenormálním rodičům“ vysmívat. „Jenže napadané mohou být děti za cokoli. To by se měly zakázat adopce třeba tlustým, protože se jejich dětem budou smát, nebo černochům, protože tu máme rasisty. To není funkční argument,“ popisuje Maria Sjödinová uvažování zákonodárců. Je jasné, že lidé jako ona jsou přesvědčenými propagátory vstřícnosti k homosexuálům včetně adopcí dětí. Umírnění odpůrci rychlých a příliš radikálních změn často říkají, že vliv homosexuálních rodičů na děti se pozná až za nějaký čas a dnešní výsledky nelze přeceňovat. Zastánci naopak namítají, že problémy s výchovou dětí vždy byly a budou a velmi těžko se pozná, co má na svědomí sexuální orientace rodičů. Druhý pohled vítězí a Švédové chtějí v „sexuální revoluci“ pokračovat. „Náš ombudsman už podal další návrh, aby se zrušilo i dělení na homosexuální a heterosexuální svazky a zavedlo se něco jako pohlavně neutrální manželství,“ shrnuje zástupce ombudsmana Svéd. „Dnes se to projednává a má to zatím drtivou podporu.“ Ostatně pokud jde o adopce, rozruch se zatím nekoná, úřady dosud řeší jen jednu žádost homosexuálního páru o osvojení dítěte. Pohled do Švédska a dalších tolerantních zemí ale potvrzuje jeden důležitý argument odpůrců vstřícnosti vůči homosexuálům. Totiž že vše začíná registrovaným partnerstvím. To jsou ta vrátka, jimiž brzy přicházejí další požadavky na stále širší zrovnoprávnění homosexuální komunity, přesněji řečeno uzákonění plnohodnotného manželství a možnosti adoptovat děti. „Cílem je pro nás pochopitelně manželství a plná rovnoprávnost s heterosexuály,“ přikyvuje Irena (32), která se svou partnerkou Kateřinou nedávno uspořádala před pražskou Staroměstskou radnicí demonstrativní lesbickou svatbu. Otázka inspirovaná Švédskem a dalšími liberálními zeměmi ale zní – proč ne?

Prostě neuznávám

V Česku zatím homosexuální komunita horko těžko přesvědčuje své parlamentní zástupce, aby s pohlavní vstřícností vůbec začali. Anebo ještě hůř: aby se o nich při debatách na parlamentní půdě vyjadřovali bez demagogie a urážek. První návrh zákona o registrovaném partnerství se v českém parlamentu objevil v roce 1997. Tehdy se také rozjela první svobodná debata a na povrch začaly vyplouvat názory politiků. Lidovci označili ústy poslankyně Michaely Šojdrové hned při prvním projednávání zákona homosexuály za nenormální a úchylné. „Uzákoněním

partnerství by se mohla nenormální menšina nebezpečně zvětšit,“ prohlásila Šojdrová. Jinými slovy totéž zopakoval také poslanec ODS Marek Benda, podle něhož se může v případě lhostejnosti úřadů homosexualitou „nakazit“ až 43 % české mužské populace. Vrchol vulgarity a urážek pak předvedl lidovecký poslanec Pavel Tollner, který v parlamentu mluvil o homosexualitě jako o „zvrácenosti a prasečínách“. Jeho kolega Jiří Karas pak doporučil jinak sexuálně orientované menšině léčení.

Později začali odpůrci partnerství odmítat zákon s mlhavým poukazem na „ohrožení tradiční rodiny“ a na hrozbu, že homosexuálové pak budou chtít adoptovat děti. „Jestliže k jedinečné rodině, jak ji my chápeme, začneme předkládat srovnatelné alternativy, tak její jedinečnost devalvujeme,“ říká například šéf KDU Miroslav Kalousek. Problém je, že není ochoten vysvětlit, jak a v čem by se ona „devalvace“ projevila konkrétně. Pro jiného odpůrce partnerství, předsedu ODS Mirka Topolánka, jsou zase hlavním argumentem jeho osobní pocity: „Já svazek homosexuálů jako rodinu neuznávám, protože pro mě je rodina tatínek, maminka a děti.“ A stejně pocitově řeší Topolánek i adopci odstřelených, nechtěných či opuštěných dětí. „Přestože si dokážu představit, že dítě dokáže homosexuálové vychovat lépe než původní rodiče, kteří je třeba týrají,“ říká předseda ODS, „tak je to za hranicí toho, co jsem ochoten akceptovat.“ V podobně nekonkrétní rovině doplněné občas o tollnerovskou říznost se nesou všechny diskusní příspěvky „tvrdého jádra“ odpůrců partnerství. Detailnější průzkumy či analýzy chybí.

V těchto dnech jde do parlamentu další verze zákona o registrovaném partnerství. Nemá zřejmě podporu sedmi lidí z deseti jako v polovině 90. let ve Švédsku. Při posledních průzkumech se ale k sympatiím k registrovanému partnerství přiklonila zhruba polovina Čechů (třetina byla proti). Z hlediska zdravého rozumu a také podle zkušeností ze zemí, jako je Švédsko, jde totiž o docela praktickou věc. „Naše soužití samozřejmě není závislé na tom, jaké jsou zrovna zákony. Ale když se člověk blíží k staršímu věku, tak může nastat situace, kdy by bylo dobré být v registrovaném partnerství,“ říká již citovaný režisér Koutecký, který žije se svým partnerem 18 let. Důvodů uvádí několik. „V případě nemoci, natož úmrtí lékaři opravdu nepodávají informace lidem, kteří nejsou příbuzní. Další věc je dědictví. Důležitý je i psychologický aspekt: stát homosexuály toleruje, ale jejich dlouhodobý vztah není uznáván. Pro mnoho mladých lidí, kteří se zrovna vyrovnávají se svou odlišností, je důležité, když nejsou kvůli jiné sexuální orientaci na okraji, žijí nějakým rozumným způsobem, při němž by je stát podporoval. To je důležité i pro jejich rodiče a prarodiče, kteří s tím mají většinou největší problém. Homosexualita by pak získala větší společenskou prestiž a vztahy homosexuálů větší jistotu.“ Podobné požadavky nezní nijak zvlášť extremisticky. V Česku ale i tak narážejí na odpor politiků. Lidovci a konzervativní část ODS už předem oznámili, že opět budou proti.

Je to těžké

Přesto je i v české společnosti pohyb směrem k menší upjatosti patrný. Odpůrci homosexuálních sňatků, tedy ti umírnění, jsou totiž stále méně ochotní své názory veřejně obhajovat. „Zaujímout rozumné stanovisko k otázce, jako je homosexualita, znamená okamžitě vyvolat zuřivé reakce jak u tálibánců, tak na druhé straně u mocných homosexuálních lobby v médiích, lidí, kteří se zaklínají tolerancí, ale dovedou totálně vyřídít někoho, kdo neakceptuje jejich stanovisko,“ sdělil bez dalšího vysvětlení Respektu známý kněz Tomáš Halík, proč nebude k problému nic říkat. Odmítnutím reaguje i biskup Václav Malý. „Odpovídat nechci a nebudu. Zeptejte se někoho jiného. Já jsem pořád všude citovaný,“ reaguje jinak velmi sdílný biskup. Jinak než lidovci vidí problém mluvčí České biskupské konference Martin Horálek: „Ze strany církve není problém, aby homosexuální páry požívaly výhod podobně jako heterosexuálové: nižší daně, společná vyživovací povinnost, informace o zdravotním stavu partnera. Když mají dva homosexuálové k sobě vztah, tak neříkáme, že je to něco špatného. Říkáme, že nevytváří takové prostředí, kde by se mohlo integrálně vyvíjet dítě. Chybí tam vyvážená dvojice muž-žena, přirozené prostředí pro růst rodiny, mužský a ženský vzor.“ Hned „vedle“, u protestantů, už lze ovšem slyšet pohled zcela a la Švédsko. Mluví senátor, evangelický kněz Zdeněk Bárta: „Registrované partnerství tradiční rodinu neohrožuje. Manželství mezi mužem a ženou je prostě jiná věc. Adopce dětí homosexuály je sice složitější problém, proč by ale nemohli adoptovat děti, když je jich v našich ústavech tolik?“

Opatrně, ale v zásadě také vstřícně mluví i předsedkyně Fondu ohrožených dětí Marie Vodičková: „Pokud by starší dítě navázalo s homosexuální rodinou spontánní vztah a chtělo tam vyrůstat, tak by mi to nevadilo. Existuje tady mnoho dětí třeba starších, handicapovaných nebo z jiného etnika, pro které se rodina jen těžko hledá. Vzpomínám si na jeden případ patnáctiletého chlapce, který chtěl jít k homosexuálnímu páru, a my jsme bojovali za to, aby se k nim dostal, ale nakonec se tak nestalo.“ V případě kojenců by ale Vodičková byla zdrženlivější: „Na ně čeká mnoho bezdětných párů. Kdo bude rozhodovat, že se dítě dá do rodiny, která není až tak standardní? Jestli to dítě pak nebude pociťovat jako nějakou újmu a nebude se cítit dobře? Mohlo by být například obětí posměchu spolužáků. Je to těžké. Samozřejmě je adopce homosexuálním párem lepší, než aby vyrůstalo v ústavu, aniž by to samo chtělo.“

Ostatně i sami gayové mluví o adopcích velmi opatrně. „Potřeba vychovávat děti u části gayů určitě je a to, že nemůžu mít děti, považuji ve svém životě za největší handicap,“ říká režisér Koutecký. „S partnerem už o adopci neuvažujeme. Kdyby to bylo před deseti lety, tak možná. Obecně je to ale hrozná odpovědnost,

je nezbytné zjistit, jak to funguje v zemích, kde je to povolené, a jestli to je dobré pro děti.“

Ježiš, mamí

Problém debat o adopcích je, že odpůrci nemají k dispozici obsáhlejší průzkumy z Česka nebo ciziny, které by radosti a starosti dětí homosexuálních rodičů dokázaly blíže popsat. Jak se tedy na výhrady odpůrců adopcí dívají sami homosexuální rodiče? „To, že jsem lesba, jsem si uvědomila až po rozvodu, když jsem potkala svou první partnerku. To mi bylo 32 let,“ vzpomíná Kristýna (42), profesí sociální pracovnice, která se dnes stará o třináctiletého syna Marka spolu s partnerkou Hanou (24). Kristýna se po rozvodu nejprve tři roky snažila před svým synem předstírat, že žije „normální hetero-život“, a první partnerku mu představila jako svou kamarádku. „Velmi jsem řešila, jestli mám právo udělat ze svého dítěte syna lesby. Jestli mám právo způsobit mu takovou odlišnost. Tušila jsem, že je to nezvyklá situace a že s tím budou potíže,“ vysvětluje Kristýna. Její syn vyrůstal od malička ve světě mužů a žen a nebyl vůbec konfrontován s jinou možností. Jeho matka dlouho nevěděla, kdy a jak mu o své odlišnosti říct. „Řekla jsem mu to asi dva měsíce po seznámení s Hanou, protože jsem cítila, že jde o pevný vztah. To s námi ještě nebydlela,“ říká Kristýna. „Po několika letech, kdy jsem žila se synem sama, se konečně objevil někdo, kdo rodinu jistí.“

Všechno ovšem nebylo tak idylické. Marek ze začátku odmítal vzít novou rodinnou situaci na vědomí. „Ježiš, mamí, to je strašné,“ byla jeho první reakce. „Těžce to nesl. V tu chvíli se mu asi zhroutil obraz jeho matky. Mluvili jsme s ním o tom několik dní. Museli jsme mu spoustu věcí vysvětlit, přičemž bylo dobré, že se nezasekl a o svých obavách, strachu a nedůvěře byl ochoten mluvit,“ vysvětluje Kristýna, která měla podporu své rodiny i bývalého manžela. Dopředu je požádala, aby s Markem o nové situaci mluvili bez nějakých skrupulí. „Promluvil si o tom s babičkou a zeptal se, jestli to ví táta a nejbližší rodina. Zjištění, že o tom vědí, ho uklidnilo. Přesvědčil se, že je to v pořádku,“ říká Kristýna.

Ve vztahu k Markovu okolí novou situaci jeho rodina tají, protože jej chce uchránit od možných „hloupých poznámek jeho spolužáků a kamarádů“. „Není to nějaké velké tajemí, ale snažíme se neprovokovat. Syn si zatím nepřeje, abych to nějak zveřejňovala. Ve škole to nevědí a na rodičovské schůzky chodím vždycky jen já sama. Kdyby se mě ale Markova třídní přímo zeptala, tak jí to asi řeknu. Když nás s mou partnerkou vidí třeba Markovi kamarádi v místě bydliště, tak jim řekne, že je to mámina přítelkyně, a víc to nekomentuje,“ říká Kristýna. „Obecně je ale hloupé, že tady chybí pravidla pro soužití homosexuálů. Stát nám nepomáhá. Cítím se diskriminovaná, protože jen kvůli své homosexualitě nemohu to, co mohou ostatní. Když jsem byla s mužem, tak jsem měla všechna práva. Ale když žiji se ženou, je všechno jinak. Přitom jsem pořád tentýž člověk. Je to absurdní!“ krouť hlavou Kristýna a dodává: „Chybí mi státem uznaný partnerský svazek, chybí mi pocit bezpečí a rovnosti. Kdyby bylo možné normálně se vzít, tak i příbuzní a známi by se na nás dívali jinak. I pro mého syna by to bylo důležité. Věděl by, že děláme něco normálního, a přestal by se bát.“

Gayové v parlamentu

Je téměř jisté, že i mezi v českými politiky se pohybuje celá řada homosexuálů. Přesto zdejší politika ještě nezažila žádný coming out, neboli veřejné přiznání homosexuální orientace. Západní státy už mají za sebou několik takovýchto přiznání, například od starosty Paříže Bertranda Delanoëa nebo britského konzervativního poslance Alana Duncana. Obecně přitom platí, že každé podobné vystoupení slouží jako krok vpřed na cestě k tolerantní společnosti. Češi zatím zažili vlastně jediný větší coming out, když se před čtyřmi lety ke své homosexuální orientaci veřejně přiznal mluvčí prezidentské kanceláře za éry Václava Havla, dnes mluvčí České televize Martin Krafl. Zdejší bulvár se tehdy o Kraflově orientaci dozvěděl a nabídl mu, že pokud bude spolupracovat (umožní focení s partnerem a sondu do soukromí), zveřejní zprávu v pozitivním duchu. Pokud ne, pak ve velmi negativním. „V podstatě mi řekli: Hele, my se tě neptáme, jestli to chceš, nebo ne, my ti jen říkáme, že to jde udělat tak či tak,“ vzpomíná Krafl. Prezidentův spolupracovník ale nechtěl s bulvárem spolupracovat a zároveň nechtěl, aby jej článek poškodil. Oslovil tedy Lidové noviny a ty s ním udělaly na to téma rozhovor. „Pilovali jsem ten rozhovor, aby to bylo podáno rozumně, jasně a přitom kultivovaně. A útok bulváru jsme odrazili,“ říká Krafl. „Nechci si hrát na revolucionáře, ale předtím byste v novinách takový článek nenašli. A já jsem věděl, že jsem první, a byl jsem z toho nervózní. Uvědomte si, že před čtyřmi lety to bylo trochu těžší než dnes, když už se objevilo několik lidí, co to udělali podobně.“

Krafl se tehdy bál, že ztratí práci, domácí ho vyhodí z bytu. Nic takového se nestalo, a přestože svého kroku nelituje, na celou událost nevzpomíná v dobrém. „Téma bylo žhavé minimálně půl roku. Ve všech možných časopisech se řešil můj intimní život. Deník Super křičel: ‚Krafl střídá milence, kupte si Super.‘ Moji rodinu to deptalo. Ale pan prezident Havel se k tomu postavil skvěle. Nabídl mi, že se mnou půjde na tiskovou konferenci, kde prohlásí, že je taky gay.“ Respekt při sbírání materiálu k tomuto textu zjistil, že také jeden z významných a známých poslanců parlamentu je gay, a žádal jej o rozhovor na téma tolerance a netolerance v české politice. Poslanec ale odmítl. „Nepřeji si cokoli jakkoli zveřejňovat,“ prohlásil po několika dnech, které si vzal na rozmyšlenou. „Víte, co mě to stálo úsilí dostat se až sem? To se mám stát obětím beránkem? Možná, že to jednou zveřejním, ale rozhodně ne teď. Znamenalo by to pro mě konec politické kariéry.“

událost nevzpomíná v dobrém. „Téma bylo žhavé minimálně půl roku. Ve všech možných časopisech se řešil můj intimní život. Deník Super křičel: ‚Krafl střídá milence, kupte si Super.‘ Moji rodinu to deptalo. Ale pan prezident Havel se k tomu postavil skvěle. Nabídl mi, že se mnou půjde na tiskovou konferenci, kde prohlásí, že je taky gay.“

Respekt při sbírání materiálu k tomuto textu zjistil, že také jeden z významných a známých poslanců parlamentu je gay, a žádal jej o rozhovor na téma tolerance a netolerance v české politice. Poslanec ale odmítl. „Nepřeji si cokoli jakkoli zveřejňovat,“ prohlásil po několika dnech, které si vzal na rozmyšlenou. „Víte, co mě to stálo úsilí dostat se až sem? To se mám stát obětím beránkem? Možná, že to jednou zveřejním, ale rozhodně ne teď. Znamenalo by to pro mě konec politické kariéry.“

Rozhovor

Strany nemohou určovat, co je rodina, říká Oldřich Matoušek, psycholog a vedoucí katedry sociální práce FF UK

Může uznání homosexuálních svazků rozložit tradiční rodinu?

To je věcně ujetá politická propaganda. Homosexuálové jsou nepatrnou společenskou skupinou, která nemá s heterosexuály téměř žádný průnik. Kdo chce zakládat tradiční rodinu, nemá zájem o registrované partnerství, a naopak. Tradiční rodinu masově rozkládá institut rozvodu, kterým u nás končí každé druhé manželství.

Jak lze dnes definovat rodinu?

Existuje 25 let stará americká studie, ve které se zkoumá, kolik typů rodin žije na náhodně vytyčené jedné čtvereční míli Chicaga. Sociologové tehdy napočítali neuvěřitelných 86 typů rodin – třeba babička, její druh a babiččín vnuk nebo dvě lesby a biologické dítě jedné z nich. Tito lidé se definovali jako rodina. A to je i dnešní trend: přijmout jejich definici a nesnažit se vymezovat rodinu odjinud, třeba ze stranických sekretariátů.

Co může stát pro rodinu udělat?

Existuje jedna vyzkoušená cesta, která může něco zlepšit – společně zdanění manželů. Cestou je také zkomplikování rozvodů. Například poslední novela zákona o rodině zkomplikovala rozvod v situaci, pokud je tam nezletilé dítě a pokud jeden z manželů řekne, že se rozvádět nechce. Počet rozvodů chvíli klesl, ale pak se zase dostal na obvyklou úroveň.

Mohou homosexuální rodiče ovlivnit sexuální orientaci svého dítěte?

O homosexualitě se rozhoduje na hormonální úrovni během těhotenství, takže ať dítě vychováváte tak, nebo onak, jeho vývoj už nemůžete zvrátit.

Měli by mít homosexuálové možnost adoptovat děti?

Nic bych proti tomu neměl. U náhradní výchovné péče, jak se tomu odborně říká, se totiž stejně vaše žádost přezkoumává, což je určitá pojistka. I homosexuální pár se totiž nemusí hodit pro vychovávání dítěte, ale tím důvodem pro mě není jeho homosexualita.

Vidíte v takové adopci nějaké nebezpečí pro děti?

Život dětí v takovéto rodině by byl mnohonásobně lepší než ústavní péče. Taková rodina si stejně vypracuje svou tradiční mužskou a ženskou roli, i když to jsou lidé stejného pohlaví. Jde o určitou zákonitost, která jde nad dimenzi homosexualita – heterosexualita. Tradičními rolemi se myslí, že otec je živitel a autorita, která dělá v rodině rozhodnutí, matka vede rodinu emocionálně, vytváří v ní atmosféru a udržuje její provoz.

Když bude mít dítě rodiče pouze jednoho pohlaví, tak to jeho zdravý psychický vývoj neohrozí?

Myslím, že nijak osudově. I v rozvedených rodinách obvykle chybí otec. Centrem rodiny je matka. Není-li zastoupeno druhé pohlaví, vznikají jakési přirozené náhrady. Chybějícího muže obvykle zastupuje dědeček, strýc nebo někdo jiný. Pro dítě je rozhodující alespoň jedna velmi angažovaná, spolehlivá dospělá osoba v jeho okolí, která o ně pečuje.

A co v případech gay párů?

Tady mluvíme o skutečně zanedbatelném množství možných adopcí nebo vůbec výchovy dětí. Jejich případnou žádost o adopci bych nezakládal na tom, že jsou gayové. Ale prozkoumával bych jednotlivé případy. Dítěti v takovém případě nehrozí žádná fatální nebezpečí. I když jej vychovává osamělý muž nebo dva muži, tak se nic hrozného nestane. Nevidím v tom žádná rizika.

Konec rozhovoru

Autoři: Jaroslav Pašmík, Erik Tabery

V Rusku podnikáte od poloviny 90. let. Zažili jste něco podobného? Že by vás politici nebo konkurence nějak atakovali?

Byla to těžší doba. Ted už se to hodně stabilizovalo. Prospěšnost Putina pro Rusko je obrovská. Ale chtěl jsem říct jinou věc: když jsem byl naposledy v Moskvě, koupil jsem si ruskou edici časopisu Forbes, kde vyšla stovka nejbohatších Rusů.

Z té stovky bylo deset nebo patnáct mimo těžařské firmy či bývalý strategický průmysl. Jinými slovy, bylo tam maximálně deset či patnáct lidí, kteří vytvořili skutečně něco nového. To mě překvapilo.

Bylo by to v Česku v takové stovce jinak?

Myslím, že ano. A to je to, co dělá ekonomiku ekonomikou. V našem případě je to třeba privatizace pojišťovny, ale na druhé straně projekt splátkového prodeje Home Credit je úplně nová věc.

Co nového vybudovala PPF?

Především PPF... No, když my máme rádi ta nepřátelská převzetí. Jsou to možná menší věci, ale ono se jich nedá dělat deset najednou. Soustředíme se na finanční retail, hlavně pojišťovací část.

Vy byste patřil na ten seznam Forbesu sta nejbohatších Rusů?
Nenašel jsem se tam.

A patřil byste tam?

Nebudu odpovídat.

S kolika lidmi z té stovky se znáte osobně?

S nikým.

Mohlo by se podle vás něco podobného jako kauza Chodorkovskij stát i v Česku?

Probíhaly tady určité vlny, a snad už nebudou.

Bál jste se někdy?

Měl jsem špatný pocit. Spíš obecně, že nálada v Česku je kriminalizující. Proti lidem, kteří vyčnívají.

Kdo byl obětí atmosféry, o níž mluvíte?

Těch obětí zase moc nebylo.

Označuje se za ni například Vladimír Železný...

Ježiš, kdepak, ten se má dobře... (smích)

Zkuste nám říci, jaký je rozdíl mezi Petrem Kellnerem a Viktorem Koženým.

Vůbec se s ním nechci porovnávat, neznám ho. Potkal jsem se s ním, tuším, dvakrát. Základní rozdíl je asi v tom, že my budujeme, a on příliš agresivně spekuloval.

Ptáme se proto, že jste Koženého ještě někdy v roce 1997 celkem hájil, že neměl od začátku v úmyslu někoho okrást.
Nejsem si jist jeho ázerbájdžánskou epizodou. Z dnešního pohledu si Kožený nezametl stůl. Zůstali po něm akcionáři, kteří se nedostali k penězům. To je zásadně špatně.

... aby nikdo nemohl křičet?

... ne aby nikdo nekřičel, to je věc i nějaké vyšší spravedlnosti.

Ptáme se na Koženého i proto, že se stal ikonou počátků českého kapitalismu. A zajímá nás, jak se vedle něj vidíte vy.
To asi není správná otázka na mě. Každý jsme dělali jinou práci. Já se snažil rozvíjet firmu a celou skupinu na roky dopředu. Když dneska přemýšlím o plánech a rozvoji PPF, nejde o transakce na dva měsíce, ale dva tři roky dopředu. To on asi nedělal.

Možná to je i tím, že on byl úspěšný strašně rychle. Při takové raketové cestě člověk ztrácí půdu pod nohama, lítá v oblacích.

Ani vaše cesta nebyla zrovna pomalá. Kožený byl symbolem první fáze českého kapitalismu, vy aspirujete na to, být symbolem fáze druhé. I vy jste museli projít divokým obdobím, teď se ale ze všech sil snažíte vystupovat jako seriózní firma, pro niž je dobré jméno nade vše. Souhlasíte?

Já osobně? Myslím, že jsem se od počátku 90. let nějak zásadně nezměnil. Kromě jedné věci: člověk stárne, sbírá zkušenosti, přemýšlí o věcech jinak. To musíte cítit také.

To je ale spíš biologický proces...

Ne, ne. Člověk má rodinu, děti, víc si myšlenkově sedne, více se ohlíží, dívá dopředu, bere méně rizika... Ale skutečně si myslím, že jsme se nijak zásadně nezměnili.

Pravdou je, že já s médii moc komunikovat nechci, kvůli udržení si nějakého klidu a odstupu. Do určité míry to převzala i tato skupina. V 90. letech jsme byli extrémně uzavření, což byla chyba. My jsme to vnímali, že máme nálepku bad guys (špatní chlapci, pozn. red.).

Vnímáte to také tak, že vám 90. léta pomohla vytvořit si nějakou základnu, teď však jako by se řeklo: Co bylo, bylo, teď je hlavní seriózní byznys a zakládáme školy?

Za námi opravdu nejsou žádné hřbitovy, aspoň si to neuvědomuju.

Hlavní výtka na adresu PPF zní, že jste používali cizí peníze ke svým cílům: třeba peníze pojišťovny nebo fondů.
Akcionáři ale na všech obchodech vydělali. Je to tak: kdybyste v roce 1991 investoval svých 1000 korun do našich fondů, získal byste před dvěma lety 37 tisíc korun.

Na to se dá namítnout: jenom 37 tisíc? Nedalo se při pečlivější správě majetku vydělat víc?

To je hodně ofenzivní... Česká spořitelna, Komerční banka, ČSOB, všechny tyto úctyhodné domy. Jak tam skončili akcionáři jejich fondů?

Zhruba stejně jako u vás.

O něco hůře.

Takže tuhle výtku nepřijímáte?

Tak se na to podívejme opačně: jak skončily CS Fondy? A

takových případů bylo kolik? Desítky? A je potřeba říci ještě jednu věc, která je poměrně málo vnímaná: dost peněz jsme jako PPF vydělali v 90. letech na arbitrážích v Rusku. V porovnání k majetku v Česku jsme tam byli hodně úspěšní.

Říká se, že jste se na veřejnosti přestal objevovat právě po zkušenostech z Ruska. Že vás tam, česky řečeno, někdo jednou skřípnul a že to je pro vás poučení.

Ale to je úplný nesmysl. Já se neobjevoval na veřejnosti ani předtím.

Jste teď ve sporu s ČSOB kvůli akciím pojišťovny. Jak to s ním vlastně vypadá?

Je to ve fázi nula, ČSOB podala nějaké žaloby. Bavili jsme se o tom tady ve firmě, co tím vlastně sleduje. A pak jsme si vymysleli vnitřní označení: finanční terorismus. Chybí nám v tom podstata, je to uměle vyvolané.

ČSOB tvrdí, že jste získali třetinu akcií pojišťovny od bývalé IPB, kterou ČSOB převzala, obchodem, který byl od počátku pro IPB nevýhodný, a tudíž podle zákona neplatný.

ČSOB tvrdí, že jsme získali 32 procent akcií pojišťovny za nevýhodnou cenu. Přitom za stejnou nebo nižší cenu se ČSOB zavázala prodat svých 14 procent České pojišťovny nám společně s IPB. Obchod s ČSOB nakonec zrealizovala IPB.

Takže když oni prodali svoje akcie za 3600, je to v pořádku, ale když je prodá někdo jiný ve stejnou dobu za stejnou cenu, tak zvednou ruku a říkají: To byl nevýhodný prodej. Přitom oba prodeje představovaly stejné získání majority v České pojišťovně.

Navíc později FNM a Komerční banka prodávaly svoje akcie za 3750, přičemž šlo o podstatně větší balík akcií.

A v čem je ten finanční terorismus?

Přesně v tom. Žaloba nemá žádnou podstatu. Je to takové plivnutí, mediální tlak, ztráta času. Opravdu se nebojíme, že bychom museli vracet třetinu akcií pojišťovny.

Ohlodejme ten spor na kost...

O tom jsem ještě nikdy moc nemluvil. Celá válka o akcie pojišťovny trvala půl roku. A bylo to jedno z nejhorších období v mém podnikatelském životě. Naše skupina měla uzavřené smlouvy z roku 1997, podle kterých jsme měli právo akcie České pojišťovny od IPB koupit, a o dva roky později jsme řekli: Je čas plnit.

A protistrana začala otálet a schovávat se. Před Vánocemi 1999 jsme vyzvali IPB k uzavření smluv a dodání akcií, neboť už tehdy se v kuloárech povídalo, že se Nomura tajně schází s Allianz nebo že Unicredito bude kupovat celou IPB.

Navíc stát deklaroval, že by rád své akcie České pojišťovny prodal silné zahraniční skupině. Nikdo z IPB se s námi tehdy nechtěl bavit. Bylo to hodně vypjaté. My jsme se na tento obchod hodně soustředili, zatímco IPB byla roztěkaná, měla své problémy, bojovala s každým na trhu.

Po našem velkém tlaku, včetně zdůrazňování osobní odpovědnosti členů představenstva IPB, nám 21. března večer, v poslední den lhůty pro uzavření smluv, dovezl kurýr z IPB jimi již podepsané smlouvy, které však v náš neprospěch nereflektovaly všechna ujednání z roku 1997.

Ve smlouvě ale bylo, že nám do 10 dnů mají dodat akcie, a to bylo pro nás důležité. Právníci nám po poradě řekli: Podepište to tak, jak to oni navrhují, potom vám musí akcie dodat do konce března.

Myslím, že v IPB vůbec nečekali, že to podepišeme, a navíc jim stihneme ještě ten den smlouvy doručit zpátky. Tím si způsobili největší problém a začali se chovat zmateně a zkratovitě. Zatímco my jsme své povinnosti včetně zaplacení všech akcií splnili, oni v poslední den lhůty odmítli převést rozhodující balík akcií, který s jakýmkoliv jiným podílem tvořil majoritu hlasů v pojišťovně.

To byl pro nás velký problém a opakovaně jsme IPB informovali, že na dodání akcií trváme. V průběhu doby nám na účet přišla od IPB neidentifikovaná platba ve výši 1,6 miliardy, kterou nám IPB nikdy nevysvětlila. Tu jsme započetli proti pokutě, na kterou jsme měli podle smlouvy, kterou vypracovala sama IPB, nárok.

Zároveň jsme pokračovali v právním tlaku na IPB a veřejně deklarovali svůj nárok na chybějící akcie tak, aby žádný případný kupující nemohl jednat v dobré víře, že IPB může s akciemi volně nakládat. Později, zřejmě na základě těchto kroků, IPB dospěla k poznání neudržitelnosti své pozice a akcie dodala.

Vy jste pak uplatnili smluvní pokutu. Jakou část ceny to tvořilo?

Jestli si ale dobře pamatuju, skupina IPB za akcie pojišťovny dostala celkově asi pět miliard, z čehož asi 1,6 miliard byla pokuta. To byly tři čtvrtiny z ceny stanovené konkrétní smlouvou, která se týkala nedodaných akcií.

Před dvěma lety jste vstoupili za dramatických okolností do Novy. Dodnes kvůli tomu vedete tvrdé právní spory, například s Vladimírem Železným. Jste rádi, že jste do Novy vstoupili?
Rozdělil bych to. Nova sama o sobě byl krásný obchodní případ. Zkonsolidovat to, uzavřít všechny právní spory, to byla nádherná práce. Teď tam zbývá spor se Železným, panem doktorem. Nechme to doběhnout, ta právní stanoviska jsou docela jasná.

Jaký máte z Železného pocit?

Je mediálně ohromně zdatný. Ale je mi ho líto. Štval mě, ale teď už ho lituju. Svým způsobem je nemocný. Normální člověk by nikdy nemohl udělat to, co on: nechat za sebe zaplatit miliardu a pak jít s námi do sporu.

S něčím takovým jsme se v životě nesetkali. Vlastně setkali: v kauze IPB, o níž jsme tu mluvili. Slovo litost je nadnesené. Ale vůbec mu nerozumíme. Kdyby ty kroky, které dělá, měly

doběhnout, bylo by to, jako byste si vykopal jámu na cestě, zamaskoval ji, vrátil se a spadl do ní.

Co přijde po Nově? Telecom?

Nevím, přemýšlíme, co dál. Rozvíjíme retail, chceme se soustředit na Rusko s produktem Home Credit a životními pojistkami.

Jsou zisky z Ruska důležité?

Letos by se ten projekt měl přehoupnout do stamilionů korun, spíš doufáme v téměř miliardu čistého zisku. Na to, že tam reálně působíme rok a čtyři měsíce, je to obrovský úspěch.

Zamluvili jsme Telecom.

Analyzovat ho asi budeme, ale nedíváme se jen na Telecom. Budeme se dívat i vně Česka na další investiční příležitosti.

To máte tolik volných finančních prostředků, že nevíte, co s nimi?

Expanze nemusí být tak drahá, jak se zdá. Telecom stojí šedesát nebo sto miliard? Ve skutečnosti na to ale je třeba v uvozovkách jen deset, patnáct miliard kapitálu a zbytek je v nějakých formách úvěrů.

Jaká je vlastně logika vašich investic? Proč chce finanční skupina kupovat doly nebo Telecom?

Určitě to není v rovině, že PPF chce kupovat Telecom. Spíš by to bylo, že PPF spolu s dalšími partnery chtějí kupovat Telecom. Je to finanční investice. Jednou částí filozofie PPF jsou finanční služby založené na retailu a druhou částí investice tohoto typu. Do toho se řadí i televize Nova.

Jak se vám to zalíbilo? Slyšeli jsme, že jste Novu ze začátku brali jako investici a teď už ji berete i jako prostředek na ovlivňování veřejného mínění.

Nakonec i to jsou jen peníze. Bereme to jako investici. Minulý týden jsem o tom přemýšlel, měl jsem doma puštěnou Novu, tak jsem si položil otázku, jaké emoce to ve mně vzbuzuje. Jsou úplně jiné než před dvěma lety. Je to dobrá fabrika. Emoce jsou chladnější. To ale nemyslím negativně: je to dobrá fabrika a z toho mám radost.

Je to fabrika na prodej?

Je to fabrika, kterou leštíme a natíráme ploty. Ale cílem je samozřejmě prodej.

Jak je to s vaším nástupem do Číny? Říká se, že to je hlavně věc image, abyste ukázali, kam všude sahají vaše chapadla.
To bychom tam neposílali naše lidi. Je to ale velmi obtížný trh. Čína je centralizovaná země s kapitalismem s několika regulovanými odvětvími. A to jsou třeba finanční služby a média.

To je naše jediná šance. Do roku 2007 má Čína deregulovat finanční služby. Být v Číně až v roce 2008 je pozdě. Musíme mít náskok.

Čínané mají pověst spořivých lidí. Jak je chcete přesvědčit, aby si kupovali televize na splátky?

Nemusí přece jít o splátkování. Zajímavá je třeba čínská obdoba konsolidační agentury, tam bude asi bilion dolarů nesplacených úvěrů, až začne Čína v dalších letech čistit svůj bankovní sektor.

Dáváte rozhovor po sedmi letech. Jak se za tu dobu stalo, že jste se stal v podstatě jediným akcionářem PPF?

Byli jste zpočátku tři. Vykoupil jsem podíly ostatních. Ale vždycky jsem měl nejvíc já.

Zkusme si udělat prognózu - kde budete za příštích třináct let?

To je zatím asi nejtěžší otázka. Nechci vypadat populisticky, ale život není o miliardách. Určitě bych chtěl méně pracovat. Ale v zásadě plánuju, že budu další roky aktivně pracovat.

I když si už od třiatřiceti slibuju, že si dám příští rok pauzu, ale zatím jsem se k tomu nedostal.

Kde vlastně trávíte většinu času? Říká se ledacos: od ranče v Katalánsku...

... ranč... to je takový rodinný domeček...

přes Barbados, ovčí farmu na Novém Zélandu, sídlo v Karibiku...

Převážně žiju v Čechách. Hodně cestuju, hlavně obchodně. Občas ale vezmu rodinu a odletíme na 14 dní na Mauricius, což zase není tak drahé.

Co Petr Kellner poslouchá za hudbu?

Jsem strašně nevyhraněný. Přes Nerez, Müllera, Nohavicu, AC-DC, Lennyho Kravitze, Santanu...

Půjdete na něj teď v Praze?

Když budu v Praze, tak ano.

Můžete jít v klidu na koncert, aniž si vás někdo všimne?

To je to, co si myslím. Jak je to ve skutečnosti, nevím.

O to jde: jak může být člověk neviditelný, když kontroluje tak významnou finanční skupinu a chystá se koupit Telecom? Marně se snažíme přijít na nějaký případ v Evropě či v Americe.

V Americe se bohatství lidí měří burzovními cenami a trh a investoři si přejí fyzické osoby vidět. Třeba německé majitele Aldi však taky už dlouho nikdo neviděl.

Ale já nechci být neviditelný, jak vy říkáte. Tady je moje práce, která je vidět, pak je čára a pak je moje soukromí.

Půjdete v září otevírat svou školu?

Bude ji otevírat manželka, ale já tam budu s ní určitě přítomen.

Na kolik dnes odhadujete svůj osobní majetek?
Neodhaduju. Víм, že je to čtivé, ale není to nejdůležitější.

Jsou to stovky miliard?

Čeho?

Korun.

To určitě ne. Ať to počítají jiní.

Češi potili krev, píší evropské deníky

PAŘÍŽ 16. června 2004 | 11:37 Češi se na vítězství nadřeli, píše francouzský tisk k výhře fotbalistů nad Lotyšskem 2:1. U českého týmu ocenil jeho bojovnost, ale kvalitu hry viděl kriticky. Podobně píší i deníky v dalších evropských zemích. Deníky vyzdvihují výkon Karla Poborského.

V komentářích se vesměs objevují titulky typu "Češi trpěli", "Češi potili krev", "Česká republika se třásla o vítězství".

"Českému mužstvu se skoro nikdy nepodařilo vnést do své kolektivní hry řád," napsal francouzský sportovní list L'Équipe. Jeho hra byla křečovitá, bez řídící linie a často nervózní. Premíra útočných talentů je zřejmá, ale Rosický, Nedvěd, Baroš a Koller se ani zdaleka navzájem nedoplňují, soudí list. Poukazuje také na příliš stereotypní nahrávky na Kollera a o Rosickém píše, že byl vidět velmi málo.

Česká republika sebrala body, ale evidentně si nepřipravila nejlepší psychologické podmínky pro sobotní zápas s Nizozemskem, napsal L'Équipe. Za zmatenou a neobratnou označil hru Čechů i Le Parisien.

Italská Gazzetta dello Sport píše, že nakonec převážila technická kvalita Čechů, kteří si vzhledem k počtu vytvořených příležitostí vítězství zasloužili. I tento list však označuje hru českého týmu za příliš statickou. Další italský deník Corriere della Sera píše o "utrápeném vítězství" Čechů, kteří se od první minuty hodně snažili, ale hráli velmi zmateně. K oběma brankám podle něj pomohla lotyšská obrana, zvlášť brankář.

Španělský sportovní deník La Marca píše, že spravedlnost nakonec zvítězila. Uvádí ale, že snaha Čechů dlouho nevedla k cíli, protože založili hru na neustálých centrech na Kollera a hráli bez nápadu. Góly prý přišly jako prémie za vytrvalost.

Portugalský list A Bola napsal, že zabetonovanou lotyšskou obranu mohl otevřít "jen záblesk génia". To udělal Poborský, který má ve svých 32 letech "pořád tu vervu a rychlost". Českého záložníka chválí i další listy. L'Équipe mu dal 6,5 z deseti možných bodů, La Marca ho označila za nejlepšího na hřišti a další španělský list El Mundo o něm napsal, že "se vrátil o osm let zpět k tomu vlasatému mladíkovi, který zazářil na mistrovství Evropy 1996".

Senzace visela jen na vlásku

Senzace visela na vlásku - tak komentuje zápas polský tisk. "Češi prohrávali a o Lotyších se přitom tvrdilo, že přijeli na Euro pouze na prázdniny," napsala Gazeta Wyborcza. Bookmakeři, kteří přisuzovali Lotyšům nejmenší šance ze všech šestnácti týmů na postup ze skupiny, a to 250:1, se asi v první polovině zápasu velmi divili," dodává list.

Další deník Rzeczpospolita kladně hodnotí změny, se kterými poslal trenér Brückner hráče do druhého poločasu. "Tyto změny, zejména pak nástup Marka Heinze a zvýšený nápor, musely přinést úspěch. Lotyši začali ztrácet jistotu a také síly," napsal.

Česko ušlo o vlas blamáži

Pochvalu za překvapivý výkon si vysloužili od německého tisku fotbalisté Lotyšska. Zato český favorit i přes konečné vítězství sklízí střízlivou kritiku, výsledku 2:1 dala média přívlastek "vlásek od blamáže".

"Češi se dotrásli k vítězství," nadepsal svou reportáž bulvární Bild. "Tak málo chybělo k největší senzaci tohoto šampionátu," hodnotil překvapivé poločasové vedení Lotyšů a vzápětí pobaltské mužstvo politoval: "Bojovali tvrdě". Němci se střetnou s Lotyši v sobotu a proto nechyběla ani varování, aby tým pobaltského outsidera nepodcenil.

"Po silném, ale příliš krátkém úvodu následovala ze strany Čechů svázaná a nenápaditá hra," míní Die Welt. Hra Lotyšů u něj sklízí pochvalu, naopak výkon vítězů charakterizují slova jako "unavený", "zlostný", "nenápaditý" či "nesoustředěný".

Také list Süddeutsche Zeitung ocenil "takticky disciplinovaný" lotyšský tým. "Nováček na euru se nespolehá jen na taktiku 'nedostat branku'," napsal. Technicky zkušení Češi se podle něj jen dlouho snažili prolomit obranu pobaltského mužstva, zatímco Lotyši se pouštěli do nebezpečných operací.

"Kapitán českého týmu Pavel Nedvěd, evropský fotbalista roku 2003, se sice neúnavně snažil povzbudit svůj tým k útočné hře, ale na přesné přihrávky čekal Jan Koller v centru útoku marně. I v závěru chyběla Čechům přesnost," vytkl Brücknerovu týmu Süddeutsche Zeitung.

Bild, který si v poslední době oblíbil "známkování" hráčů, dal téměř všem českým fotbalistům dostatečnou. O stupeň horší známku udělil Kollerovi, Milan Baroš od něj má "za tři" a Poborský dokonce chvalitebnou.

Angličané obdivují Lotyše a oceňují českou houževnatost
Jména Kolinko, Štěpanovs, Poborský, Heinz, Nedvěd a Baroš dominují referátům anglických deníků o zápase. Obránce Štěpanovs si podle deníku The Sun nezasloužil být v poraženém týmu. Jeho výkon oceňuje známkou devět, zatímco nejlepším českým hráčům přidělil šestku. The Daily Telegraph si všiml, že lotyšský obránce zcela neutralizoval útočníka Jana Kollera a dokázal i vypracovat gól. Listy přitom vesměs připomínají, že Štěpanovs si během působení v Arsenalu vysloužil velkou ostudu.

Anglické deníky píší, že případná porážka českého týmu by byla největším překvapením turnaje, i když Lotyši vyřazením Turecka v baráži ukázali své kvality. The Guardian píše, že při porovnání hry obou týmů je však těžké protestovat proti výsledku. Nebýt tří výborných zásahů brankáře Kolinka, několika českých střel těsně

vedle a pár případů zbytečného plýtvání v koncovce, mohli Češi dosáhnout vítězství s menším napětím.

Bylo ale prý těžké necítit lítost nad Lotyšskem, které hrálo svůj první zápas ve velkém turnaji. Hráči byli velmi organizovaní a statečně bránili. Na konci jim došla pára a nemohli už dále vzdorovat týmu, který jim byl technicky nadřazený. Kolinko hrál skoro bez chyby, i když se podílel na vítězně české brance. Ani Německo ani Nizozemsko nemohou s Lotyšskem čekat lehký zápas.

Češi jsou po zápase spokojeni a citelně se jim ulevilo. Budou se ale muset zlepšit. Jak píše britský tisk, v zápase často nevěděli, jak dál. Šance, které si vytvořili, z různých důvodů nedotáhli do konce. Pasy před branku často nebyly kvalitní. Nebyly žádné známky, že Baroš a Koller na hrotu útoku hrají jako partneři.

The Times ve zpravodajství cituje hraběť Metternicha, podle něhož přijdou Češi vždycky pozdě. V úterý se to skoro znovu vyplnilo. Podobně jako Guardian není The Times spokojen se hrou Baroše a jeho dílem viny na inkasovaném gólu. Deník soudí, že výběr liverpoolského útočníka za hráče zápasu vzbuzuje pochybnosti o soudnosti těch, kteří taková rozhodnutí činí. Baroš si podle The Times dal v zápase načas, než potvrdil svůj fotbalový rodokmen.

The Times píše, že Češi a Československo byli po celou historii "skoro" tým - vždy se jim velké vítězství vymklo a na korunu dosáhli až v roce 1976 Panenkovou penaltou proti Německu. Deník stejně jako další anglické listy obdivuje, jak Karel Poborský na pravém křídle prakticky neztratil formu z dob, kdy ho Anglie poznala v Manchesteru United. "Včera byl plný života, tempa a podnikavosti," chválil jeho výkon, který nakonec vedl k vyrovnávací brance z Barošovy kopačky.

"Celkově jde o talentovaný tým," hodnotí The Times navzdory kritice české reprezentanty. Připomíná neúnavnou práci fotbalisty roku Pavla Nedvěda, kterému výborně asistoval Tomáš Rosický. The Independent píše, že svému týmu výrazně pomohl i trenér Karel Brückner chytrým střídáním autora vítězné branky Marka Heinze.

iln, čtk

Skvělý obrat, ale stále pokulhává obrana

Nizozemský záložník Edgar Davids (vlevo) a kapitán českého týmu Pavel Nedvěd sledují míč

foto: ČTK/EPA

Čeští fotbalisté dokázali něco, co se proti tak silnému soupeři, jakým je Nizozemsko, hned tak nepovede. Přitom obrátit vývoj utkání Češi umějí. Dokázali to v kvalifikaci na EURO 1996 s Nizozemskem, kdy prohrávali doma 0:1 a vyhráli 3:1. Na zmíněném ME pak v závěrečném zápase prohrávali s Ruskem 2:3, ale Šmicer dal vyrovnávací postupovou trefu.

21.6. 08:35

AVEIRO - V Portugalsku otočili už první duel ve skupině s Lotyšskem a s Nizozemskem nasadili utkání postupovou korunu. Zápas s Nizozemskem nezačal pro český tým dobře. Po dvou neproměněných pokusech přišly dva údery soupeře po obrovských chybách obrany, především pak Grygery.

Stále potíže v obraně

Už v duelu s Lotyšskem měla obrana problémy. Není tím kompaktním celkem jako na podzim. Na Ujfalušim je znát dlouhodobé zranění, totéž platí o nerozehraném Grygerovi. Bolf se sice ukázal proti Lotyšům v dobrém světle, ale v sobotu kvůli horečkám chyběl. Na jeho místě se dobře uvedl Jiránek, ale trvalo mu víc než půl hodiny, než se rozehrál.

Jankulovski je v Portugalsku lepší dopředu než dozadu. Solidní byl Rozehnal. Přesto však obrana nepůsobí jistým dojmem. Čech všechno zachránit nemůže, ale zejména ve druhé půli proti Nizozemsku tým několikrát podržel.

Výborná záloha

Největší síla českého týmu je ve středové řadě. V sobotu odehrál fantastický zápas Rosický, který byl všude. Dirigoval tým, režíroval kombinaci, stíhl i bránit, děl do úmoru. Také Nedvěd dokázal, proč dostal v prosinci Zlatý míč. Neúnavně bojoval a byl všude. Táhl ofenzívu, nebál se ostrých střetů a jako jeden z mála se odhodlal ke střele z dálky, kterou zastavilo břevno.

Zvláštním úkazem je na pravé straně Poborský. Na soupeře platí svojí rychlostí, dokáže udělat kličku a přesně přihrát. Jeho tah před vítězným gólem, kdy nepálil, ale přihrál volnému Šmicrovi, byl geniální, podobně jako dvě kličky v duelu s Lotyšskem, kdy po jeho akci vyrovnával Baroš. Tato trojice zaslouží za sobotní výkon absolutorium.

Geniální střídání

Kouč Brückner opět zvolil riskantní, ale účinný tah, kdy stáhl Galáska, ač hrál dobře, a posílil ofenzívu. V ní si vedli výborně Heinz i Šmicer, kteří vnášejí do hry vždy něco překvapivého. Znovu odvedl velký kus práce Baroš, který zlobil svojí rychlostí, a Koller, nesmírně platný v ofenzívě, kde perfektně sklepával míče spoluhráčům, ale i v defenzívě.

Výsledek a výkon zejména v druhé půli patří k tomu nejlepšímu, co Češi předvedli. Odborníky byl hodnocen jako nejlepší na ME. Znovu to odnesli Nizozemci, kteří Čechy porazili naposledy na ME 2000 po Collinově penaltě.

Karel Felt, Jan Krůta, Právo, Sport.cz

Na Němce stačilo "béčko"!

To je hazard s dobrým jménem českého fotbalu, napadlo mnohé fanoušky při pohledu na sestavu.

Jiránek, Bolf, Galásek, jinak borci z lavičky. Místo hazardu se ale zrodil český triumf, "béčko" Němce smetlo a ve skupině na EURO neztratilo ani bod!

Úvod zápasu neměl strhující tempo. Bylo znát, že hráči na sebe nejsou zvyklí, a protože německé kopačky polepila nervozita, nebyl fotbal nic moc. Ve 20. minutě po Plašilově chybě napráhl na hranici šestnáctky Ballack a jeho dělovka prosvíštěla do horního růžku Blažkovy branky. Pár minut se zdálo, že Němci ovládnou dění na hřišti a českou rezervu snadno smáznou. "Kdepak, poznal jsem, že se s nimi dá hrát. A když se mi podařilo zatočit trestňák, začal jsem věřit," světil se střelec vyrovnávacího gólu Marek Heinz.

Hned v prvních vteřinách druhého poločasu mohl strhnout vedení na českou stranu Lokvenc, ale gólman Kahn jeho dorážku zneškodnil. Dvacet minut byl na hřišti relativní klid, pak ale začalo být před Blažkovou brankou čím dál víc horko. "Museli jsme útočit. Věděli jsme, že Holanďané vedou a nic než tři body nás nespasí," vysvětlil nejlepší hráč soupeře Michael Ballack, při jehož dělovce do tyče všem Čechům zatrnulo. A pak přišel na hřiště Milan Baroš a splnil svou normu co zápas na EURO, to gól!

Heinz: Proč se neproběhnout?

Hvězdou včerejšího večera byl nepochybně Marek Heinz, a zdaleka nejen proto, že dal důležitý a nádherný gól na 1:1. "Takhle jsem vymetl šibenici naposledy někdy za dorost... Původně jsem chtěl centrovat, ale "Vachy" na mě křikl, ať to zkusím. Tak jsem to zkusil," culil se jeden ze střelců Brücknerova výběru, který krutě pokořil Kahna trefou do šibenice a zcela mimoděk tak naznačil, jaká vládne v českém týmu pohoda: "Jsem rád, že jsem hrál od začátku. Bylo ideální fotbalové počasí a my leželi celý den na hotelu. To je pak radost chvíli se proběhnout po trávníku..."

V podobné náladě je střelec už tří branek na ME Milan Baroš. Zdá se, že přetrhnout jeho střelecké štěstí je nemožné. Přišel až v závěru, ale zařídil vítězství. "Ten gól mě samozřejmě potěšil, přiznávám, že různé statistiky a tabulky sleduju. Ale mnohem důležitější je samozřejmě to, že jsme vyhráli," svěřoval se a k maličko "slepené" sestavě dodal: "Mě je úplně jedno, s kým jsem na place. Pokaždé se soustředím na pokyny trenérů a sám na sebe. Marek mi to při gólu skvěle soupnul, já už si to jen hodil dopředu a mohl střílet. Pak byla trošku klika, že Kahn vyrazil střelu přímo ke mně a já mohl dorážet," smál se.

Karel Brückner při utkání skákal kolem lavičky ne jako zkušený mudrc, ale jako mladičký indián. Po zápase si však liboval: "Obrana? Jsem velice spokojen, ukázala svou kvalitu," řekl a vysvětloval, proč poslal od začátku na hřiště Galáska, jehož mohla případná žlutá karta postavit ve čtvrtfinále mimo hru: "Takový hráč by nám chyběl. Nemohli jsme si dovolit takové harakiri jako naposled, muselo to být kultivované."

Německo - Česko 1:2

Branky: 21. Ballack - 30. Heinz, 77. Baroš. Rozhodčí: Hauge - Holvik, Borga (Nor.). ŽK: Nowotny, Lahm, Schweinsteiger - Týce. Diváci: 46 849. Poločas: 1:1.

NĚMECKO: Kahn - Friedrich, Nowotny, Wörns, Lahm Frings (46. Frings), Hamann (79. Klose) - Schneider, Ballack, Schweinsteiger (86. Jeremies) - Kuranyi.

ČESKO: Blažek - Jiránek, Bolf, Rozehnal, Mareš - Plašil (70. Poborský), Galásek (46. Hübschman), Týce, Vachoušek - Heinz, Lokvenc (59. Baroš).

Jak to viděl BLESK

NĚMECKO - Slušný! ČESKO - Parádní!

O české rezervě, v níž v úvodu nastoupili pouze tři borci ze základní jedenáctky Brücknerova výběru, si možná Němci mysleli, že pro ně bude snadným soustem. Kruté se mýlili. Béčko sehrálo s vicemistry světa vyrovnanou partii a pak stačilo, aby přišel na hřiště Milan Baroš. Trenérův žolík poslal Němce domů.

šil, peř

Heavenly voices

Singing the praises of Dvorak's choral works
By Kristina Alda For *The Prague Post*

Antonin Dvorak is rightfully considered by many to be the greatest Czech composer of all time, largely on the strength of his orchestral compositions. Less well-known are his contribution to choral music and the tremendous impact he had on North American music. During his stay in New York, where he was director of the National Conservatory of Music from 1892 to 1894, Dvorak composed some of his most-celebrated pieces, including his ninth symphony ("From the New World"). Inspired by African and Native American folk music, Dvorak in turn influenced a number of American and African-American composers such as Harry T. Burleigh and Robert Nathaniel Dett.

A. Dvorak International Oratorical and Choral Festival

When: Saturday, June 26-Monday, July 5

Where: Olympik Hotel Congress Hall, Church of St. Salvator, Basilica of Sts. Peter and Paul at Vysehrad, Church of Sts. Simon and Jude, Church of Sts. Cyril and Methodius, Czech Brethren Chapel, Church of St. Nicholas

Tickets: 100-300 Kc, available at the venues.

So it's fitting that American choirs will be joining singers and conductors from across the globe for a two-week festival in Prague commemorating Dvorak's far-reaching influence in choral and vocal works. Among them will be the Long Island Chinese Choir from the United States, the Labyrinth choir from the Prague School of Music,the Jugendkantorei HOsel from Germany and other choral ensembles from the Czech Republic, Poland and Bulgaria. While many of the groups have performed in

Prague before, this is the first time they are gathering specifically to celebrate Dvorak's choral opus. Peter Dent, an accomplished Canadian composer, conductor and jazz musician, will be conducting the International Workshop choir -- a mixture of Czech and Canadian singers -- in a performance of Dvorak's *Te Deum*. Although not technically a New World composition, the piece received its premiere in New York City in 1892 with Dvorak conducting. "It's an ideal work to celebrate the Czech Republic's greatest composer and his lasting influence on the music of North America," says Dent. The choral festival will mark Dent's fifth appearance in the Golden City. "I am drawn to Prague because of its cultural vitality and its performing venues," he says, adding that the city provides historical resonance unavailable in younger countries such as Canada. An all-day international choir competition, held at the Olympik Hotel Congress Hall starting at 9 a.m. Saturday, June 26, will open the festival. The following two weeks will feature concerts in some of Prague's oldest cathedrals, such as the Basilica of Sts. Peter and Paul at Vysehrad and the Church of St. Nicholas in Old Town Square. The religious settings are appropriate in more ways than one, Dent believes. "I expect that the celebration of Dvorak's music by choirs and ensembles from around the world will remind us all that through the magic of music, we can communicate with one another and reach the divine whatever our language or country of origin," he says.

First mobile virus generated here

Advanced mobile virus released; Czech group claims credit
By Evan Rail Staff Writer, *The Prague Post*

An anonymous e-mail sent June 16 contained the first computer virus capable of infecting mobile telephones. The sender claimed to be from the 29A group, a shadowy consortium of virus writers mostly located in the Czech Republic. The virus -- alternately called Cabir and Caribe -- was mailed simultaneously to Kaspersky Labs, a Russian maker of antivirus software, and Symantec, a computer security firm in the United States. Capable of replicating itself and infecting other mobiles which use the Symbian operating system (OS), Cabir did not contain any code which would impair a user's telephone. It was only sent to the security firms and was not released to the general public. Though Cabir appears to be a harmless, almost-academic exercise by 29A, some say it indicates how malicious versions will be created in the future. "They opened the Pandora's box," said Denis Zenkin, spokesman for Kaspersky Labs. "We were surprised. This is a brand new type of virus, which ushers in a brand new era of virus development." A virus type known as a worm, Cabir does not spread via SMS, but is transmitted over high-end mobile telephones

using the Symbian OS and equipped with Bluetooth, a method of wireless communication. Once Cabir is installed, it tells the phone to scan for all other nearby Bluetooth devices and send them a message containing the virus. Much as with a typical computer worm, mobile phone users must accept the file and allow it to install. Phones which could be infected by a Cabir-type virus include the Sony Ericsson P800 and P900, the Nokia N-Gage and Nokia models 3600, 3630, 3650, 6600, 7610 and 7650. Though Cabir is not reported to exist "in the wild," in the term used by virus experts, Symantec released a response warning that Bluetooth users should set their phones to "hidden" when in use and turn off Bluetooth when unneeded. As with e-mail attachments, users should beware of attachments and applications from unknown senders.

Theory and fact
Although myths about mobile-phone viruses have existed for years, until Cabir none has been successful, in part because most mobile phones lacked the storage space for executable files. That is changing with newer models, many of which now contain enough memory to store digital photographs, MP3s, address books and organizers. According to Zenkin, the invention of Cabir means the creation harmful telephone viruses is now only a matter of time. "We're pretty sure that in the future -- maybe in a couple of months, maybe tomorrow -- we'll see malicious programs developed for Symbian OS, PocketPC and Palm, the three main platforms for mobile telephones and handheld devices," Zenkin said.

SEND AND RECEIVE
How a virus like Cabir works:
• **It scans for nearby Bluetooth-equipped devices** and attempts to send them a message containing a copy of the virus.
• **Users must accept the file** and allow it to install.
• **Only Bluetooth-equipped phones** with the Symbian OS could be infected. These include the Sony Ericsson P800 and P900, the Nokia N-Gage and Nokia models 3600, 3630, 3650, 6600, 7610 and 7650.
• **The virus has not been released** upon the general public.

Those malicious programs seem unlikely to come directly from 29A itself, which is believed to invent viruses only to prove theoretical possibilities. "They don't add destructive functionality," Zenkin said. The group's Web site, hosted at a Slovak .sk domain, lists dozens of viruses and their individual inventors, who go by code names such as "GriYo" and "Ratter." "The group specializes in creating proof-of-concept viruses," Zenkin said. "They invented the first .net virus, the first for 32-bit Windows, the first for 64-bit Windows, etc., etc. They are the innovators of the virus scene." In e-mail communication with *The Prague Post*, a 29A member who identified himself as Benny reported that Cabir's author refused to speak publicly. "Vallez doesn't wish to be contacted by anyone else," he wrote. Other than the viruses, worms and Trojan horses it's created, not much else is known about 29A. Even experts are uncertain of the meaning of the group's name. Reached via e-mail, Bruce Burrell, head of the University of Michigan's "Virus Busters" group, wrote, "I suspect their name is a lame attempt to claim assembler proficiency." Benny responded: "Bruce Burrell should first of all be concerned with his own proficiency. 29A is hexadecimal code for 666, a devilish number." For many, the diabolical etymology is apt. Viruses created by 29A may be innocuous until modified, but they have often ended up in the hands of people who charge them with harmful code -- a bit of programming that will erase a hard drive, for example. Although 29A sent Cabir only to security firms, experts hardly consider the group's work beneficial. "Definitely," Zenkin said, "they are the bad guys."

Number of million earners hits high
Study finds number of dollar millionaires here has reached record level
By Frantisek Bouc Staff Writer, The Prague Post

(June 24, 2004) The state budget deficit may be through the roof and 3 percent of all households live below poverty level, but the number of millionaires in the country reached a record high last year.

That was the conclusion of the 2004 World Wealth Report conducted by consulting firm Capgemini and investment bank Merrill Lynch. The report found that the Czech Republic had the second-largest jump in the number of dollar millionaires in Europe last year and ranked sixth in the world for those making seven figures. The survey counted the number of individuals whose assets were valued at \$1 million (26 million Kc) or more, excluding assets transferred to tax havens. Capgemini and Merrill Lynch reported that the number of such individuals residing in the country rose by 12 percent over the past year to roughly 11,000 millionaires. Economic conditions and government-proposed tax caps for the wealthy are expected to bring that number up even more despite criticism from European Union members who protest that EU funds will be used to protect the wealthy while widening the gap between the rich and poor here. The biggest increase worldwide in 2003 was in Hong Kong, which saw its millionaire population rise 30 percent. In Europe, Spain led the pack at 18 percent. The United States -- which has 2.3 million millionaires, the largest number in the world -- saw a 14 percent jump. Overall, there were 7.7 million millionaires worldwide, 7.5 percent more than in 2002. Patrik Horny, Capgemini's CEO for the Czech Republic, said there was a good chance the number of millionaires here will continue to grow. "Every year about 1,000 new millionaires are expected to join the wealthy club," Horny said. "The reasons for the continuation are advantageous conditions and overall economic growth in the Czech Republic." Economists agreed that conditions governing business markets here are suitable for the rich to become even richer. "There are low interest rates, taxes are being lowered, the stock markets are growing and the price of real estate is high. These are optimal conditions for growing the value of assets," said Michal Vancik, who handles accounts at Zivnostenska banka for high-net-worth clients. To have and have not According to a Czech Statistical Office (CSÚ) report released in late April, some 133,000 Czech households, consisting of of 392,000 people, live below the poverty line. The poorer groups consist primarily of blue-collar workers and the unemployed. The average poor family had a gross annual income of 31,258 Kc in 2003. Nearly 73,000 households in the country had gross income slightly under 40,000 Kc. The CSÚ said the gap between the richest and the poorest has continued to widen, with the top average income nearly six times higher than that of the poorest. The richest households are mainly made up of entrepreneurs. In 2002, the average annual gross income of a Czech household was 110,805 Kc. However, there are great differences between regions. The average annual income was 160,000 Kc per household in Prague, compared to just under 100,000 Kc in Moravia. The national average (excluding Prague) was 104,400 Kc. Protecting the rich The number of wealthy people here could also expand with help from the government if a new health-insurance law takes effect in 2006, as is expected. The Labor and Social Affairs Ministry recently introduced a plan to set a ceiling for monthly payments on social insurance. The ministry said it was driven by an effort to make a fairer system for taxpayers: The Czech Republic is the only EU country that does not cap individual social insurance payments; they are currently calculated here as a percentage of a person's salary. Labor and Social Affairs Minister Zdenek Skromach has said that the system unfairly targets those with higher earnings. The ministry's plan calls for capping the tax calculation at five times the country's average monthly salary, now 17,000 Kc. That means all those earning 85,000 Kc or more per month would pay the same rate. The planned tax caps were recently criticized by German Chancellor Gerhard Schröder and by Swedish Prime Minister Goran Persson. Currently, taxes in the Czech Republic account for 32 percent of overall income, compared to 26 percent in Estonia and 19 percent in Slovakia. Income tax in Sweden, by contrast, can be as high as 60 percent. Persson said in early April that it was unimaginable to collect high taxes in Scandinavia and then use European Union funds to finance emerging countries and enable them to lower taxes on the rich.